

GEMEENTERAAD d.d. 22 MAART 2019

=====

VOORZITTER: ... een blindedarmonsteking gehad en kan hier niet aanwezig zijn. Raadsleden Hasan Bilici en Freyja De Rycke zijn verontschuldigd voor de hele zitting. Verder zal de telling van de stemmen van de verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden weer gebeuren tijdens de interpellaties, zoals de vorige gemeenteraad. Er is de ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik moet daartegen protesteren, mevrouw de voorzitter, want u ontnemt de kans aan de raadsleden, die helpen tellen, om de zitting te volgen. Dus ofwel gebeurt dat tijdens een korte pauze, ofwel kiezen ze ervoor om buiten te gaan en te tellen buiten. Maar hier tellen tijdens interpellaties één, ze kunnen zelf niet volgen aan de debatten en twee, ze storen de raadzitting.

VOORZITTER: Ik denk, het is met hen overlegd. Ze hebben dat vorige keer denk ik met brio gedaan.

WYMEERSCH: Nee, ook al hebt u met hen overlegd, tot daaraan toe. Het stoort de zitting en het verloop van de raadzitting. Ik blijf erbij, ik blijf erbij, ofwel schorst u de zitting gedurende 5 of 10 minuten, ofwel doet u het nodige.

VOORZITTER: Oké. Vorige keer is dat wel goed verlopen, maar als u daarop staat, dan hebben we misschien een kleine plaspauze op dat moment. Dus voilà.

BURGEMEESTER: Plas- en telpauze. Een plas- en telpauze.

VOORZITTER: Ah ja, dat kan al nodig zijn op dat moment.

BURGEMEESTER: Dat kan tellen zulle.

VOORZITTER: Verder is er de afvoering van punt 7 over verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden van Soveca. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ik wil daar nog een mededeling over doen. Dat is ook tijdens mijn commissie wel al meegedeeld, maar zoals u weet, hebben wij aan onze vertegenwoordigers in de algemene vergadering vorige keer zowel in de gemeenteraad als in de raad voor maatschappelijk welzijn het mandaat gegeven om tegen die statutenwijziging te stemmen, omdat wij van oordeel zijn in verhouding tot het patrimonium in Sint-Niklaas, dat onze vertegenwoordiging in de nieuwe samenstelling van de raad van bestuur ondermaats was.

Men heeft daar blijkbaar oren voor gehad, want de voorzitter en de directeur van het sociaal verhuurkantoor hebben mij een nieuw voorstel overgemaakt, dus dat ook natuurlijk met de andere partners moet worden besproken. Wat inhoudt, dat de stad Sint-Niklaas 3 vertegenwoordigers zou hebben, Beveren en Lokeren 2 en de 5 andere gemeenten elk 1. Dus dat komt tegevoel aan onze bekommernissen. Ik wou dat toch aan de voltallige raad ook meedelen.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Er zit ook nog een extra nota in de map van de raadsleden, nl. een hoogdringend punt verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis, aanduiding van leden van de raad van bestuur. Verder zullen de aanvullende punten initiatiefrecht 2 en 6 allebei over Waasland-Beveren, Puyenbeke tegelijkertijd behandeld worden. En zal ook het punt initiatiefrecht 18 van raadslid Jef Maes bij punt 33 gevoegd worden, omdat het ook over brede school gaat en omdat dat daar eigenlijk goed op de plaats is. Oké? Nog een tussenkomst van raadslid Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, wij zullen de afvoering van punt 13 vragen, voorzitter.

VOORZITTER: Punt 13 ...

VAN DER COELDEN: De BMX.

VOORZITTER: Ah ja, BMX.

VAN DER COELDEN: Maar we zullen dat toelichten bij de behandeling.

VOORZITTER: Ja, dat zullen we bij de aanvang behandelen, oké. Dank u wel. Nog een tussenkomst van mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik wil bij het begin van de raad mijn waardering uitdrukken en ook een ontgoocheling. Een waardering, omwille dat we vandaag de fundamentele discussie over het beleidsplan niet gaan voeren. We hebben daarop meerdere zittingen sterk op aangedrongen, zodanig dat we de kans krijgen om dat gesprek grondig voor te bereiden voor de gemeenteraad van april. En u weet, wij geven de suggestie mee om daarvoor een afzonderlijke gemeenteraad te organiseren. Een ontgoocheling, omwille dat er niets gedaan is met onze vraag om eventueel de deontologische code aan te vullen enerzijds naar de uitvoerende mandaten toe en anderzijds naar de kabinetsmedewerkers toe. Om heel duidelijk te zijn, appreciatie en waardering voor de mensen, die kabinetsmedewerker zijn. En velen onder hen doen dat schitterend. Maar we weten allemaal, dat er in het verleden sommigen, zeker niet allen, sommigen tijdens hun werkuren ook partijpolitieke activiteiten, laat het mij in die algemene termen ver...(?) en wij hadden de vraag om dat punctueel vast te leggen – op welke wijze, dat lieten we over aan de fractieleiders – zodanig dat dit niet meer kon. De burgemeester heeft ons gezegd, dat dit een evidentie is. Dan heb ik nog één vraag daarbij, burgemeester.

Dat is dat u, samen met de algemeen directeur, een vergadering zou organiseren voor alle kabinetsmedewerkers, waarin dit nog eens heel duidelijk gesteld wordt. Want sommigen onder hen zijn nieuw en het is niet zeker, dat ze de juiste richtlijnen ter zake gekregen hebben. En uiteraard zijn we geïnteresseerd in het verslag van deze vergadering achteraf. De discussie willen we niet meer heropenen, maar we geven wel de dwingende suggestie om met de kabinetsmedewerkers een vergadering te organiseren én het verslag van die vergadering aan alle raadsleden te bezorgen.

VOORZITTER: De burgemeester zal hierop ...

BURGEMEESTER: Ja, collega De Meyer, bedankt voor uw appreciatie in verband met het niet ten gronde nu bespreken van de beleidsnota, die dit college aan de raad meedeelt. Wij hebben ondertussen wel beslist om dus de raadzitting van vrijdag, 26 april dus integraal te weiden aan de gedachtewisseling over onze beleidsnota. Dus ik heb dat ook eigenlijk al gezegd, dat we dat hoe dan ook van plan waren. En we zouden dan op maandag, 29 april de reguliere maandelijkse gemeenteraadzitting organiseren. Wij doen dat de maandag erna, omdat we natuurlijk in de week van 22 april zitten we in de week na Pasen met Paasmaandag en het was eigenlijk uitgesloten om dus in de week of in die week dan 2 raadzittingen te organiseren. Dat is ook meteen de reden waarom. Zoals ik tijdens de vergadering van de commissie maandag heb meegedeeld, is het de bedoeling dat er dan niet alleen reflecties kunnen komen, maar ook eventuele suggesties, concretisering van de raad, wat ook kan gebeuren tijdens de commissiezittingen van april. En waar ook in de gemeenteraad of in de commissiezittingen van mei nog altijd de gelegenheid toe is. Daarna kan er ook nog schriftelijk worden gereageerd. En we zullen dan aan de gemeenteraad tijdens de commissiezittingen van augustus een volledig overzicht geven van alle reacties die zijn binnengekomen, de invullingen die vanuit de stadsgesprekken zijn gekomen, van de straatbevragingen, enz..., enz... Ik heb dat maandag op mijn commissie zo meegedeeld, maar ik doe het nu eens tegenover de voltallige raad. Wat uw 2e opmerking betreft, uw ergernis of ontgoocheling, nog even geduld, Jos, wij hebben dat besproken ook maandag tijdens de vergadering van de fractievoorzitters. Dat is vrij uitgebreid aan bod gekomen. En vanuit die vergadering was de suggestie gekomen om te onderzoeken of met één regel, dus het feit dat kabinetsmedewerkers geacht worden om dus tijdens hun diensturen geen partijpolitieke activiteiten te ontwikkelen, om dat op te nemen of te expliciteren in de deontologische code van het personeel en/of de deontologische code van de leden van het college, van de mandatarissen in het algemeen. Dus daar is nog geen uitsluitsel over. Maar de suggestie om dat op die manier op te vangen, is in ieder geval meegegeven.

Of het nodig is om daar een aparte vergadering met zoveel woorden rond te organiseren om wat, ja, u hebt het zelf genoemd een evidentie, om dat aan de betrokken kabinetsmedewerkers mee te delen, dat laat ik in het midden. Maar ik denk dat die toevoeging of die verduidelijking al dan niet expliciet, dat dat voldoende voor zich spreekt.

DE MEYER: Als die verduidelijking er komt, is dat uiteraard niet wenselijk en dit draagt mijn voorkeur weg. Maar mocht dit niet gebeuren, dan zou ik op het andere toch aandringen.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan gaan we verder met de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraadzitting van 22 februari. Waren er opmerkingen? Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, ik heb vorige keer bij het begin van de zitting een beetje mijn beklag gedaan over de werkwijze van de allereerste gemeenteraadzitting. En u hebt in uw repliek niet op alles geantwoord, maar ik heb dat toen zo gelaten, omdat u eigenlijk wel een stuk meeding in mijn bekommernis, dat de schepenen moeten antwoorden op de gemeenteraad. Nu, ik heb u toen ook gevraagd, omdat wij hadden nog altijd geen commissie gehad van schepen Heyrman, ik heb u toen gevraagd om er zeker over te waken, dat ik een antwoord zou krijgen op zaken, die ik vernomen had, dat er een incompatibiliteit zou zijn tussen leefloon en het zorgbudget. U hebt zich toen geëngageerd, dat ik dat antwoord zou krijgen op de commissie. Dat was trouwens een heel goeie commissie. Er werd dan gezegd van ja, we hebben niet echt een antwoord op uw vraag, want we wisten niet goed wat we ervan moesten denken. Nu, ik heb mail, ik heb ook een telefoon, dus ik ben wel bereikbaar. Ik heb dan gedacht, dat ik dat antwoord tegen vandaag zou hebben, allé, ik hoop dat ik dat in de loop van volgende week ga krijgen, maar ik richt mij toch in het bijzonder naar u. Allé, u hebt uw bekommernis geuit, dat we niet moeten overdrijven met vragen stellen, maar als we dan iets vragen, dan zou ik wel graag de informatie krijgen. Anders wordt dat een spelletje van we hebben het niet goed begrepen en allé, we zijn nu weer een maand verder en ik heb nog geen degelijk antwoord van de schepen gehad.

VOORZITTER: Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Het stond niet in de opvolgingstabel, dus dat was een foutje. Maar in het verslag van de commissie denk ik staat nu, dat er nog geen enkele vraag was geweest rond uw bekommernis. Dus we hebben dat nog in geen enkele situatie gehad, mensen die leefloon trekken en die problemen hebben met dat budget nu dat dat ingecalculeerd moest worden en daarvoor niet. De maatschappelijk assistenten hebben het nagekeken. Normaal gezien zou het in uw verslag moeten staan.

VOORZITTER: Oké? Goed. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. U herinnert zich misschien, collega's, dat we bij de vorige raadzitting een bestek hebben goedgekeurd om eindelijk een einde te maken aan de problemen met de verwarming en het warm water in de sporthal in Belsele. Nu, bij de discussie die toen gevoerd is, heeft de schepen zich geëngageerd om deze maand met een voorstel te komen om financiële compensatie te geven aan de clubs, die daardoor getroffen zijn om op zijn minst een standpunt daarrond te vertolken. Nu, ge moet daarvoor langs de gemeenteraad passeren en vermits dat ik op de agenda van de gemeenteraad niets zie staan, dat in die richting gaat, zou ik toch bij gelegenheid van de notulen willen vragen aan de schepen wat de stand van zaken is. Ik heb ondertussen van de belangrijkste gebruiker of de grootste gebruiker van de sporthal, de volleybalclub, ook wat cijfers gekregen over het gebruik van de kleedkamers en ook van de zaal en wat dat kost. Ge moet er toch mee rekening houden, dat dat op jaarbasis aan de club een 800 à 900 EUR kost. Ik denk niet dat ge daar een tabel moet of een reconstructie moet proberen maken van op welke dagen welke kleedkamer er geen warm water is of wel warm water was. Dat heeft geen zin. Ik denk dat zowel de zaalwachters als de verantwoordelijke van de zaal weten, dat heel regelmatig er problemen waren met het water. En allé, bon, dat sterkt mij alleen maar, zowel dat gegeven als hetgeen dat de club betaalt op jaarbasis voor het gebruik van de kleedkamers, dat sterkt mij alleen maar in de vraag om toch te proberen van een financiële compensatie te voorzien voor het ongemak, dat de sporters doorgemaakt hebben en nog altijd meemaken met het douchen en het warm water na de wedstrijd.

VOORZITTER: Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel. Dank u, collega Van Der Coelden, om ons aan deze vraag te herinneren. Het is zo, dat uw vraag – ook Julien Ghesquière was hierover tussengekomen – was tweërlei. Eén, om op een betere manier te communiceren over het gebruik, over het mogelijk ongemak voor, tijdens en na de werken. En dan twee, in verband met die eventuele tegemoetkoming. Wat dat eerste betreft, hebben we dat ook al opgepikt en is er ondertussen ook een betere communicatie naar de gebruikers toe. Wat dat tweede element betreft, is het zo dat er komende maandag in het schepencollege een beslissing zal genomen worden rond die vraag, die vorige maand gesteld is. En ik stel dan ook voor, van zodra dat er een beslissing genomen is, dat er een communicatie zeker ook naar jullie twee zal gebeuren.

VOORZITTER: Ja, dank u, schepen. Schepen Heyrman wil nog even tussenkomen?

HEYRMAN: Ja, u hebt het verslag gekregen 18 maart met de vraag wat het effect is in Sint-Niklaas van de gewijzigde regelgeving met betrekking tot het zorgbudget voor ouderen van Christel Geerts.

Momenteel is er in Sint-Niklaas geen enkel dossier leefloon of equivalent leefloon gekend, waarbij het zorgbudget voor ouderen moet ingerekend worden. En dan een beetje een uitleg over hoe die regelgeving gewijzigd is. Dus op 18 maart heeft u het antwoord gehad.

VOORZITTER: Dank u.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... niet overal doet zich dat probleem voor. Misschien zou ik dan graag eens hebben, dat u nagaat hoe die resultaten bekomen zijn. Allé, het is goed hé. Maar ik kan mij moeilijk voorstellen, overal is er een probleem, maar bij ons niet.

VOORZITTER: Goed. Dan, zijn er nog opmerkingen? Willen we dan de notulen goedkeuren? Ja, oké. Dan gaan we naar punt 2, politieaangelegenheden, administratief en logistiek kader, vacant verklaren van één functie van assistent (afdeling Informatie en Kwaliteit, dienst Gerechtelijk Secretariaat), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in de commissie maandag jongstleden.

VOORZITTER: Kunnen we dat stemmen? Wie stemt voor? Eenparig? Oké. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van hoofdinspecteur van politie (afdeling Verkeer, dienst Verkeerspolitie), goedkeuring. Is dat dezelfde stemming? Eenparig? Oké. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling Informatie en Kwaliteit, dienst Lokaal Informatiekruispunt), goedkeuring. Zelfde stemming? En dan zijn we gekomen aan punt 5, strategische planning, beleidsprogramma 2019-2024, kennisneming.

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in alle commissies en zoals bij de aanvang van de zitting meegedeeld, is er ook op voorstel van verschillende raadsleden en van het fractievoorzittersoverleg, eigenlijk wordt aan de raad voorgesteld om het debat daarover dus te organiseren tijdens de zitting van vrijdag, 26 april. Dus nadat we hier vandaag wel kennisnemen van de tekst.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Mevrouw de voorzitter, ik had nog een vraag voor de politie ook in de geheime zitting.

BURGEMEESTER: Ja, die komt ... Die wordt in de geheime zitting gehouden.

VOORZITTER: Die komt terug. Goed, punt 6, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, audio, statutenwijziging, goedkeuring. Zijn daar opmerkingen over? Goed, dan stemmen. Is dat ... Wie stemt voor? Dat zijn alle partijen, behalve het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Dan punt 7 is afgevoerd.

Zijn we gekomen aan punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw, aanduiding lid algemene vergadering en voordracht lid raad van bestuur en bestuurscommissie. Dat zit in de resem van ... Dan hebben we punt 9, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, aanduiding leden algemene vergadering, voordracht leden raad van bestuur en dagelijks bestuur. Ja, we gaan eerst het Centrummanagement bespreken. Het woord is aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, in verband met het Centrummanagement is er een probleem gerezen, in die zin dat uit de totaliteit van de voordrachten blijkt ... Ja, sorry, dat uit de totaliteit van de voordrachten blijkt, dat er niet voldaan wordt aan de verplichting, de wettelijke verplichting om dus minstens $1/3^e$ van de, euh maximum $2/3^e$ van de leden mag van hetzelfde geslacht zijn. Dat is een probleem, dus dat we niet met één fractie kunnen oplossen. Ofwel onderbreken we de zitting nu en zou ik aan de fractievoorzitters vragen van of er een nieuw voorstel kan worden geformuleerd. Het komt erop aan, dat we dus 3 dames moeten aanduiden en dus 3 heren, die als kandidaat zijn voorgedragen, ja, die moeten worden teruggetrokken. Als we er niet uitkomen, dan zullen we het punt noodgedwongen moeten afvoeren en vragen dus dat tijdens de zitting van ja, dat zal dan zijn maandag 29 april, dus dat er een nieuw voorstel komt, dat wel ontvankelijk is. Allé, ik laat het over aan de fractievoorzitters om te zien hoe wij daarmee omgaan.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ten eerste, burgemeester, ik dacht dat er ook voor ACCSI een probleem was, maar een kleiner probleem.

BURGEMEESTER: Ja, maar voor de twee zijn er problemen.

VAN DER COELDEN: Allé, ...

BURGEMEESTER: Voor ACCSI was er een probleem, dat ondertussen is opgelost.

VAN DER COELDEN: In ieder geval ... Awel ja, in ieder geval, allé, het is een probleem. Ik denk dat we het moeten oplossen. Alleen denk ik dat ge moeilijk kunt verwachten van ons – ik weet niet hoe dat bij de andere fracties ligt – dat wij een naam toveren hé.

BURGEMEESTER: Ja, maar dan moeten we ...

VAN DER COELDEN: Allé, we weten nog maar een half uur, dat er een probleem is. Ik denk ook, allé ja, ik denk ook dat het in de eerste plaats, we moeten eens zien wie dat wat, wie dat wie voorgedragen heeft.

Ik denk dat het in de eerste plaats de verantwoordelijkheid is van de mensen, die meerdere mensen mogen voordragen, om daar ja, om iets te doen aan het genderevenwicht. Maar ge kunt moeilijk vragen, denk ik, van wie dan ook dat wij hier à la minute iemand uit de hoed toveren hé.

BURGEMEESTER: Goed, maar dan ...

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik sluit mij aan bij het standpunt van mijn collega. Wij hebben één vertegenwoordiger in het Centrummanagement. Ja, ik denk niet dat wij dat probleem moeten oplossen. Het is aan de partijen, die een grotere vertegenwoordiging hebben, om dat probleem op te lossen hé.

BURGEMEESTER: Allé, ik wil zeggen, het is een collectieve verantwoordelijkheid. Ik kan ook niet aan de grotere fracties vragen, dat zij ook uitsluitend personen van hetzelfde geslacht – in dat geval vrouwen – voordragen. Dus het is iets wat eigenlijk denk ik eerst in onderling overleg moet worden bekeken en onderzocht worden in welke richting er een oplossing mogelijk is. We maken dat ook mee in een aantal intergemeentelijke samenwerkingsverbanden helaas. En wanneer de meeste gemeenten maar één vertegenwoordiger hebben, dan kan je ook niet aan de gemeenten overlaten van ja, doe maar op. Er moet gezocht worden in onderling overleg naar een voorstel, dus dat aan de wettelijke of decretale vereisten voldoet. Maar dan moeten we het afvoeren.

VOORZITTER: Goed, dan voel ik dat ...

BURGEMEESTER: En dan stel ik voor dus, dat er dan tijdens de schorsing gekeken wordt naar een datum waarop de fractievoorzitters kunnen samenkomen om te vermijden dat we in april opnieuw met hetzelfde voorstel of met eenzelfde probleem worden geconfronteerd.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, wij houden onze enige kandidatuur, die we hebben ingediend. En wat ons betreft, hebben wij geen nood aan een bijkomende vergadering.

BURGEMEESTER: Ja allé, Frans, laat ons eerlijk zijn. Allé, als ...

WYMEERSCH: Wij spelen dat spel niet mee. Wij hebben ...

BURGEMEESTER: Maar dat gaat niet over een spel, dat gaat niet over een spel.

WYMEERSCH: Nee, wij hebben ons, wij hebben recht op één kandidaat ...

BURGEMEESTER: Als iedereen bij zijn standpunt blijft, dan kan ...

WYMEERSCH: Burgemeester, wij hebben recht op één kandidaat. Wij hebben onze kandidaat hernomen, die al 6 jaar in het Centrummanagement zit. Dus wij hebben ons spel gespeeld. Als – en ik ga geen namen noemen – als er natuurlijk fracties zijn, die de spelregels nog niet in de vingers hebben, daar kunnen wij niet aan doen hé.

BURGEMEESTER: Ja maar, Frans, ofwel verstaat ge het niet, ofwel allé, wilt ge het niet verstaan. Het is een collectieve verantwoordelijkheid hé. Allé, het is voor niemand persoonlijk of ik bedoel ook geen enkele fractie persoonlijk. We moeten samen zoeken naar een oplossing.

WYMEERSCH: Van een fractie, die maar één vertegenwoordiger toegewezen krijgt, moet ge niet verwachten dat wij ons nu ...

BURGEMEESTER: Ja, maar ik zeg, dat heb ik ook niet gezegd. Ik zeg dat iedereen wel goede wil moet tonen. En of iedereen dan ook een inspanning moet leveren, dat zal dan moeten blijken. Enfin.

VOORZITTER: Goed. Ik hoor de teneur dat we het afvoeren tot volgende gemeenteraad en dat er misschien toch nog een vorm van overleg kan zijn, al dan niet blijvend bij uw standpunt of een verandering. Goed, dan zijn we aan punt 10 gekomen. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Het is gewoon maar een vraag hoor. Is er een probleem in het geheel van de raad van bestuur op de algemene vergadering van het Centrummanagement of is het specifiek een probleem met de politieke vertegenwoordiging?

VOORZITTER: Ja, het is specifiek bij de politieke vertegenwoordiging hoor ik hier van Joke. Goed, maar dan kan dat tegen volgende zitting behandeld worden. Punt 10, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting cv, aanduiding leden algemene vergadering, voordracht leden en voorzitter raad van bestuur. Komt in de lijst. Punt 11, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Cipal dv, raad van bestuur, goedkeuring leden en aanduiden individuele vertegenwoordiger. Voor de eerste twee artikels, die gaan over de gezamenlijke voordrachtlijst van mensen uit andere gemeenten. Daarvoor moeten we mondeling stemmen, voor de goedkeuring van de raad van bestuur. Voor art. 3 wordt per stembriefje gestemd, want hier moet de kandidaat als vertegenwoordiger verkozen worden. Dan zullen we misschien eerst overgaan tot de mondelinge stemming, de goedkeuring van de raad van bestuur. Wie stemt voor? Dus alle fracties, behalve het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Vlaams Belang onthoudt zich. Dus voor art. 3 gaan we naar de gezamenlijke stembriefjes. Punt 12, stedelijke commissie ter bevordering van het toerisme, statutenwijziging, goedkeuring. Daarvoor kijk ik naar mevrouw Somers.

SOMERS: Ja, ik denk dat ik de wijzigingen van de statuten in de commissie heb toegelicht. Ik weet niet of daar verder nog vragen rond zijn.

VOORZITTER: Als er geen opmerkingen zijn, dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 13, werken, site Puyenbeke, plaatsen afsluitingen BMX- en baseballveld, goedkeuring wijze van gunning, raming en voorwaarden en kennisneming diverse gunningen. En daar is gevraagd door de heer Van Der Coelden van sp.a voor de afvoering. Dus ik geef u het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Onze fractie, ik denk net zoals de meeste, zo niet alle fracties in deze zaal, is van in den beginne een voorstander geweest om zowel aan de baseballvereniging als aan de BMX-ers een plek te geven op de terreinen van Puyenbeke. Ik denk trouwens dat het nog uit de tijd is, dat Gaspard schepen van sport was, dat dat allemaal opgestart is. Dus, er is heel lang op gewerkt. En in de gegeven omstandigheden en ik benadruk die gegeven omstandigheden is er allicht ook gekozen voor het beste scenario. Maar ik denk dat we het ook wel allemaal over eens zijn, dat dat niet het meest optimale scenario is. Zeker met het oog op de parkeerbewegingen, die misschien in mindere mate de baseball, maar dan zeker de BMX en de BMX-wedstrijden met zich kunnen meebrengen. Er is trouwens ook protest of een petitie rond geweest vanuit de buurt, die trouwens mee ondertekend is door één van de raadsleden hier in de zaal. Waarbij dat de mensen ook hun bekommernis uitdrukken over de verkeersdruk en de parkeerdruk op de Modernadreef nu. Die gegeven omstandigheden, die zijn natuurlijk de laatste weken ingrijpend gewijzigd door heel het voetbaldossier. En vandaar dat het ons logisch lijkt als Red Star Waasland zijn activiteiten stopzet op Puyenbeke, ja, dan kom je natuurlijk in een nieuwe context terecht, waarbij dat er dingen mogelijk worden morgen, die gisteren niet mogelijk waren. En die, vinden wij, toch een reden zijn om dit dossier opnieuw te bekijken. Misschien niet in de eerste plaats de inplanting van de baseballsite en de BMX-site zelf, maar dan zeker het parkeergebeuren daarrond, om dat toch eens opnieuw te bekijken. Dus vandaar ook, dat wij de afvoering vragen van dit punt. Ik zeg het, het heeft jaren geduurd, dus ik beseft er is veel werk ingekropen, dat dit een belangrijk moment is in het dossier. Maar evengoed denken we, dat niet mag voorbijgegaan worden aan de nieuwe opportuniteiten die er zijn, nu dat Puyenbeke ja, anders zal gebruikt worden, om dit toch nog eens goed en opnieuw te bekijken. Vandaar dat we die afvoering vragen.

VOORZITTER: Ik geef eerst nog het woord aan mijnheer Ghesquière.

Ghesquière: Heel kort, voorzitter. Ik heb ook tijdens de commissie daar vragen over gesteld aan de schepen. En ook verwijzend naar inderdaad die hoorzitting, die er in het verleden was en die toch al een tijdje, een heel tijdje geleden plaatsgevonden heeft.

Dus vandaar kan je er nog niet inhoudelijk verder over discussiëren, maar die afvoering die steunen wij inderdaad ook. De vraag tot afvoering.

VOORZITTER: Goed. Nog over de afvoering of ... Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat de vraag legitiem is. Wij gaan die steunen. Er komt in ieder geval heel wat nieuws op ons af hoogstwaarschijnlijk, temeer ook dat Puyenbeke een vrij belangrijke plaats inneemt in het beleidsdocument, dat deze meerderheid ons heeft overhandigd en waar we dus van gedachten hebben gewisseld deze week nog. Dus het dossier kan complex worden, maar biedt aan de andere kant in zijn totaliteit ook een aantal opportuniteiten, die we niet mogen laten schieten. En daarom denk ik, dat we beter nog eens in een reflectie gaan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Nog over de afvoering? Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ah ja, ik heb verschillende opmerkingen. In de eerste plaats, we keuren vandaag ... (overschakelen naar bandopname 2) ... de werken goed voor de BMX en de baseball wat betreft de afsluiting. Die raming, die keuren we goed. Hiervoor heb ik uiteraard verschillende vragen en opmerkingen. In 2012 ...

VOORZITTER: Ja, maar dat is al een inhoudelijke discussie. Dus ik zou dat houden voor als het niet echt over de afvoering gaat.

VAN PETEGHEM: Awel, maar ik ga het argumenteren waarom ik de afvoering vraag.

VOORZITTER: Oké, ça va.

VAN PETEGHEM: Nu?

VOORZITTER: Dan hebt u het woord, ja.

VAN PETEGHEM: Voilà. Ik ga mijn argumenten naar voor brengen. Ik heb verschillende vragen natuurlijk. In 2012 werd er een eerste dossier voor de BMX-piste goedgekeurd. Eerst werd er bezwaar aangetekend door het buurtcomité. De provincie heeft dat bezwaar toen weerlegd. Maar aangezien de verkiezingen natuurlijk voor de deur stonden, heeft het college toen de start van de aanleg niet meer goedgekeurd. Je moet wel weten, dat er een petitie tegen aanleg werd opgestart met toenmalig raadslid Patric Gorrebeeck, maar ook met een bestuurslid van de N-VA, Koen De Smet, nu raadslid voor de N-VA, wonende op de hoek van de parking, die daar gelegen is. Nu heeft men 6 jaar, we hebben er 6 jaar over gedaan uiteraard om de nieuwe werken op te starten. Opnieuw werd een petitie opgestart tegen de aanleg door het buurtcomité. Ook hier heeft raadslid De Smet mee getekend voor deze aanleg. Dat vind ik wel belangrijk. Hij heeft misschien al dan niet terecht zich verzet tegen de aanleg. Mijn eerste vraag is, hoe ziet raadslid De Smet zijn stemming.

VOORZITTER: Ja maar, mijnheer Van Peteghem, dat is nu eigenlijk wel al een inhoudelijke discussie.

VAN PETEGHEM: Ja, maar het is goed, het is goed.

VOORZITTER: Ja, maar ja, ik stel voor dat ...

VAN PETEGHEM: Naar aanleiding van de opzeg van ... (?) Ja, maar dat is het volgende punt.

VOORZITTER: Ja, maar ja, als ik het goed beluister, dan is het toch al een inhoudelijk iets. Het gaat niet over de afvoering.

VAN PETEGHEM: Ja, maar het volgende punt wel.

VOORZITTER: Ah ja, het volgende punt. Allé, ik zal nog even luisteren.

VAN PETEGHEM: Naar aanleiding van de opzeg van Red Star op Puyenbeke komen er uiteraard nieuwe en betere mogelijkheden voor de aanleg van de BMX-piste. Nu, verkeerstechnisch, parkeren Red Star, daar was vroeger en dat is misschien nog een afspraak met Red Star, dat men de parking kan gebruiken, ook het sanitair kan gebruiken voor de BMX. De kleedruimte uiteraard. Veel minder overlast voor de buurt. Door deze nieuwe mogelijkheden zijn er uiteraard nieuwe kansen, vooral om de BMX een volwaardig, voor een volwaardig terrein aan te leggen voor de BMX. Want de mogelijkheden, die zijn nu beperkt. We zijn inderdaad in de eerste fase gestart met een BMX-terrein, dat dubbel zo groot was als nu. Er zijn nu vooral mogelijkheden voor de BMX. Ik denk de baseball, qua aantal leden, is niet zo sterk als we bij de BMX gaan organiseren. Dan heb je 400 à 500 deelnemers. Dus ik denk het baseballterrein kan men perfect aanleggen daar. Maar voor de BMX zou ik toch nog even willen vragen om eventueel dat nog eens te bekijken wat betreft de terreinen op Red Star. Van daaruit dat ik vraag voor de afvoering.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, raadslid Van Peteghem. En ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Dank u wel. Ja, ik ben het niet eens – ik ga er niet flauw over doen – met de afvoering, maar uiteindelijk is het de gemeenteraad die daarover zal oordelen wat ermee gebeurt. Er wordt gezegd, dat dit een belangrijk moment is in het dossier. Kris zei dat. Ja, hier wordt inderdaad de draad, de afsluiting wordt hier voorgelegd in een bestek en er wordt kennisgenomen van een aantal wegeniswerken. Maar dat is maar een moment, een schakel in een dossier dat al redelijk wat beslissingen heeft doorlopen. Ik denk maar aan de contacten, die we met de verenigingen zijn aangegaan, goedgekeurd in de gemeenteraad, waar we moeilijk op kunnen terugkomen. Waaronder vergunningen, die al verleend zijn om de werken uit te kunnen voeren. De wegenis zelf is ook al vastgesteld door de gemeenteraad.

Er zijn al heel wat stappen, die er al gebeurd zijn en dit is nu een volgend moment. Ik zou niet zeggen, dat dat hét belangrijke moment is, maar de timing is inderdaad, allé, opvallend natuurlijk, dat nu net op het moment, dat we vernemen dat de huidige beheerder van de site Puy-

enbeke zijn werking daar wilt stopzetten, is er inderdaad misschien een terechte bekommernis van valt van één en één geen drie te maken. Maar langs de andere kant staat het er toch wel los van. Het zijn qua ligging zowel de BMX als de baseball zitten daar goed ingeplant denk ik, als je de totale site bekijkt. Het is ook belemmering om andere ontwikkelingen op site Puy-enbeke te kunnen realiseren. Het zijn sowieso, als je die twee disciplines wilt realiseren ergens op de site, moet je grondige werken doen. Voor een BMX moet je grondwerken doen, voor baseball kan je niet zomaar zeggen van we gaan hier een voetbalterrein omturnen tot een baseballterrein. Dus je moet sowieso grondige werken doen en dan de ligging daar tussen de Modernadreef en de Pijkedreef is eigenlijk een uitbreiding van de recreatiezone. Het is op recreatiegrond, maar het werd nog niet gebruikt als recreatiezone. Dus de zone breidt uit, zit daar eigenlijk goed. Wil dat zeggen, dat we toekomstige opportuniteiten, bv. naar parkeerontwikkeling en zo niet verder kunnen bekijken in het kader van de toekomstige mogelijkheden site Puyenbeke? Dat sluit dat niet uit hé. Dat staat dat zeker niet in de weg. Het is ook zo, dat er met de buurt en de verslagen van die buurtvergadering, correspondentie en de verdere afspraken, die er met de mensen van dat bezwaarschrift gemaakt zijn, zitten ook opgeladen als verslag bij mijn gemeenteraadscommissie. Wat daar vooral de focus was – en dat is toch ook nog eens belangrijk om te beklemtonen – dat vanuit de buurt worden er geen vragen gesteld en ik hoor die eigenlijk ook niet. Worden er geen vragen gesteld bij de sportieve opportuniteiten die zich hier nu aandienen. Maar is er wel een bezorgdheid met betrekking tot die verkeersintensiteit. Dat is ondertussen ook in beeld gebracht en qua bewegingen is dat relatief beperkt. Een knelpunt, dat daar vanuit de buurt eigenlijk werd aangehaald, is vooral de verkeersafwikkeling op het kruispunt Plezantstraat/Modernadreef, dat dat echt wel een punt is, waar iets moet gebeuren. Je zit daar ook met die kruidenier op de hoek en ook daar is men vanuit mobiliteit in overleg met ABVV om te zien hoe daar die verkeersinrichting ter plekke beter kan gebeuren. Kortom, ik stel voor om het punt op de agenda te houden.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Toch een paar dingen, schepen. Allé, ten eerste, moesten we in een situatie zijn, waarbij het dossier nog moest opgestart worden en moest dat vandaag zijn in de wetenschap dat Red Star Waasland geen gebruiker meer zal zijn van Puyenbeke, dan denk ik dat je tot andere oplossingen komt dan in het dossier, dat nu voorligt.

Ik denk ten tweede ook en ik begrijp dat ge als schepen wilt zeggen “de trein gaat verder”, natuurlijk, als je het in een wat breder tijdsperspectief bekijkt, moet je ook vermijden dat binnen 5 of 10 jaar, als dit gerealiseerd is en alles draait, ja, dat ge dan niet gaat zeggen “verdorie, wij hebben daar kansen laten liggen op het moment dat ze zich voordeden en nu zitten we ermee”.

Allé, ik denk dat dat twee keer een voorbeeld is van dat ge vandaag wat verder moet kijken dan dat de neus lang is en dat ge toch wat beter naar de toekomst moet kijken. Daarom niet door alles overboord te smijten, wat er de laatste jaren voorbereid is, maar er op zijn minst eens te kijken, allé, door op zijn minst de karavaan eventjes stil te zetten en door te kijken de opportuniteiten, die er komen in de wetenschap dat Red Star Waasland geen gebruiker meer zal zijn van Puyenbeke, ja, wat dat aan voordeel kan bieden, zowel voor de inplanting als voor de ontsluiting van de baseball- en de BMX-site. Dus ge moet daarom niet breken met al hetgeen dat de laatste jaren voorbereid is, maar dit is echt wel een moment, waarop dat ge eventjes moet stilstaan en zien wat er kan verbeterd worden aan het project in de wetenschap, dat het gebruik van Puyenbeke drastisch zal veranderen de komende jaren.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we stemmen. Wie is er voor de afvoering? Dat is de voltallige oppositie. Wie is er tegen de afvoering? Dat is de voltallige meerderheid. Het is dus niet afgevoerd. Bespreking ten gronde dan. Vraagt er iemand het woord? Mijnheer Ghesquière?

VOORZITTER: Micro alstublieft!

Ghesquiere: Ik ga eigenlijk een stuk herhalen, wat er eigenlijk bij de vraag van afvoering al een stuk gezegd is. Dat eigenlijk, hier ontbreken toch een aantal elementen. Schepen, u zegt daarnet dat er op Intranet al zou opgeladen zijn, de verslagen van de vorige vergaderingen daartoe en de hoorzitting. Wij vinden die niet direct ergens terug. Want wat was eigenlijk mijn opmerking tijdens de commissie hieromtrent? Dat de hoorzitting al een hele tijd geleden is. Dat de bewoners ...

BUYSROGGE: Als ik eventjes mag? Als ge dus naar mijn commissie gaat, zie je daar onder commissieverslag een terugkoppeling. Als je daar dat opent, dat venster opent, heb je daar bij bijlagen een verslag “overleg buurt Puyenbeke” en “verslag commissie”.

VOORZITTER: Ja, mogen gsm's uitgeschakeld worden?

Ghesquiere: Ik dacht dat complimentendag voorbij was? Maar goed, schepen, wat niet wegneemt, de hoorzitting is inderdaad al een hele tijd geleden. Er zijn blijkbaar contacten met bepaalde mensen in de buurt. Ik zal het ... Ah, voilà, ge hebt het hier gevonden al. Ik veronderstel, dat dat mensen zijn die met heel de buurt – hopelijk dan toch – overleggen.

Als er bezwaren geweest zijn in het verleden en eigenlijk terechte opmerkingen in verband met de verkeersafwikkeling en parkeergelegenheid en noem maar op, dan vind ik dat dat toch wel eigenlijk eerst terug naar de bevolking zou mogen.

VOORZITTER: Mijnheer Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dus hetgeen dat je daar ziet in bijlage is dus een verslag met de opvolgingspunten van die buurtinformatiesessie, die er geweest is op 5 maart 2018. Dus dat is een goed

jaar geleden, dat die buurtvergadering geweest is. En vervolgens is er een omgevingsvergunningaanvraag ingediend. En op basis van die omgevingsaanvraag, die ingediend is, is er, zijn er twee bezwaarschriften ingediend. Eén is er ingediend door een individu, die woont in de Pijkedreef. En één is ingediend door twee hoofdindieners, waar een aantal ondertekenaars waren, de zogenaamde petitie waar Gaspard naar verwijst. Er zijn in het kader van die procedure zijn er met beide bezwaarschriften zal ik maar zeggen, zijn er gesprekken geweest. Er is een gesprek geweest met die ene dame. Er is een gesprek geweest met die twee hoofdindieners van dat ene bezwaarschrift. En daar zie je ook in die bijlage, zie je daarvan het verslag.

GHEQUIERE: Toch betwijfel ik of de terugkoppeling naar de bevolking daar niet nog wenselijk zou zijn.

BUYSROGGE: Sowieso in het kader van allé, de opvolging van heel het dossier, is een goeie communicatie naar de buurt aangewezen. Dat klopt.

VOORZITTER: Zijn er nog tussenkomsten? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor de plaatsing van een afsluiting? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Ah ja, mijnheer Gaspard, mijnheer Van Peteghem, Gaspard Van Peteghem, die stemt tegen. En wie onthoudt zich? Dat is de rest van de oppositie. Punt 14 dan, dagelijkse en uitgebreide raad voor land- en tuinbouw, oprichting en samenstelling.

BAEYENS: Ja, toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Komt ook in de lijst. Nee, komt niet in de lijst. Zijn daar nog vragen of opmerkingen? Dan kunnen we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en CD&V, sp.a en PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Dan punt 15, urbanisatie, voorlopige goedkeuring ontwerp ruc Lokaal Bedrijventerrein Botermelkstraat/Heimolenstraat en goedkeuring samenwerkingsovereenkomst. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Vorige keer werd er op de raad advies gevraagd van de landbouwwaad. Dat is toegevoegd. Vandaar dat het terug wordt voorgelegd.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer, u hebt het woord? En mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Voorzitter, leden van het college, collega's. Het is inderdaad een goede gewoonte als er een punt behandeld wordt op de gemeenteraad, waarbij landbouwgrond van bestemming wijzigt, men daar voorafgaandelijk een advies vraagt van de landbouwwaad, ook als de Gecoraad om advies gevraagd wordt, dat dit expliciet gebeurt. Ik heb er toen zelfs op gewezen, het behoort tot de mogelijkheden, dat de landbouwwaad een gunstig advies geeft. Wat ze ook gedaan hebben. Maar ik heb anderzijds begrepen, dat ze vandaag en in de toekomst er wel op staan, dat dit steeds bij dergelijke punten zal gebeuren en dat men de prerogatieven van de landbouwwaad verder respecteert.

VOORZITTER: Dank u.

DE MEYER: Ik heb de documenten, die ons bezorgd zijn, allemaal doorgenomen. Ik ga er enkele zaken uitnemen, waar ik vragen, zorgen of beschouwingen bij heb. Bij de motivatie voor dit bedrijventerrein lezen we onder andere, dat er behoefte is aan bijkomende ruimte voor lokale bedrijven en men verwijst daarbij naar een sectorale studie van de zonevreemde bedrijven in Sint-Niklaas uit 2003. Een studie van 16 jaar geleden. En men spreekt over een 14-tal bedrijven, die zonevreemd zijn en zich zouden moeten kunnen hervestigen. Mijn vraag is natuurlijk, is dat ondertussen geactualiseerd, over hoeveel bedrijven spreken we vandaag, welke van deze bedrijven komen in aanmerking om naar deze site te verhuizen? Dus graag daar iets meer duidelijkheid over. Een volgend punt, het gaat over een lokaal bedrijventerrein van 9,6 ha. Hierbij moet aandacht besteed worden aan de bescherming van de nabije woonomgeving en aan een kwalitatieve beeldvorming naar de N41 toe. Ik citeer “en verder er wordt gestreefd naar een zuinig ruimtegebruik, de perceelgrootte moet afgestemd zijn op lokale bedrijven”. Mijn vraag is, hoe gaat men deze drie elementen effectief later bij de invulling van het bedrijventerrein waarborgen? En verder zegt men ook “op deze site kunnen mogelijk ook de nieuwe kantoren bedrijvigheid zoals onderzoekscentra worden gevestigd”. Maanden geleden, als we dat de eerste keer op de commissie hadden, nog voor de verkiezingen, heb ik toen eventjes de link gemaakt naar het ziekenhuis, dat daar in de nabijheid komt. Bedoelt men dit of bedoelt men hier andere zaken? Welke is de bedoeling van deze passage? Bij de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan van het lokaal bedrijventerrein moet hier ook specifieke aandacht aan besteed worden, stipuleert men zeer duidelijk. Mijn vraag, is dat al of niet tegenstrijdig met dat eerste punt van zonevreemde bedrijven of kan dat allemaal op die beperkte oppervlakte? Want natuurlijk, de andere gebieden, waar men aan denkt om op termijn bijkomende bedrijventerreinen te realiseren, die zijn in die studie ook opgenomen en die komen ook terug in het beleidsplan. En men spreekt van een taakverdeling tussen het Vlaams Gewest en de stad voor de opmaak van de rup's.

En men noemt onder andere Schoonhoudt, aansluitend bij het Eecklaerthof, een 10-tal ha. En Heihoek-/Molenstraat. Men spreekt dus van 5 ha reserve en op een andere pagina van 8 ha. Mijn vraag is, schepen, wat is de stand hiervan? Is daar al enige voorbereiding? Is daar al enige duidelijkheid? Gaat er een zekere taakverdeling gebeuren van welk soort bedrijven mogen zich waar vestigen? We hebben ook vernomen van de nieuwe schepen van economie, dat ze zegt “kijk, voor de bedrijven zijn er twee elementen bijzonder belangrijk”. Het staat in de inleidende alinea trouwens van haar toelichting. Dat is enerzijds, het is essentieel dat er voldoende mensen tewerkgesteld worden, per ha of per 100 m² of hoe ge het ook wilt uitdrukken. De

tewerkstelling, is dat een criterium? Hoe gaat dat verankerd worden, zodanig dat bij de keuze van de bedrijven dit doorweegt? En een ander punt, mevrouw de schepen, heb ik uit uw commissie van vorige maand onthouden, dat is dat ge zegt “kijk, in Sint-Niklaas moeten we naar clustering, we moeten bepaalde keuzes maken”. Dit is nu de proef op de som. Dat is het eerste bedrijventerrein, dat gaat aangeboden worden. Voor welke clustering wordt hierop geopteerd? Allemaal rekening houdend met alle voorgaande elementen, die ik reeds gezegd heb. Een zorg is natuurlijk het mobiliteitsimpact. Ik ga er kort bij stilstaan. Men heeft de berekening gemaakt voor de mobiliteitstoename. Opvallend daarbij is de toename in de ochtend- en in de avondspits. Een toename van 697 verplaatsingen in de ochtendspits, een stijging dus met 64 %. En in de avondspits volgens de berekeningen van 535, dus met 60 %. Belangrijke rol is weggelegd voor de N41 stelt de studie. En de N70 vanaf de N41 tot de Botermelkstraat zal moeten worden herzien. De conclusie van het rapport, dat ons bezorgd is, is “er is een significante stijging in de spits”. Mijn vraag is, heeft men daarenboven reeds rekening gehouden met de optie, die het stadsbestuur tot nog toe had, dat ook het ziekenhuis in die nabijheid zou gevestigd worden? Een belangrijke factor daarbij was de nabijheid van de N41 voor de mobiliteitsontwikkeling. Is dat hier ook reeds in rekening gebracht? En zo ja, op welke manier? Kan u ons dat verduidelijken? Er is een buurtvergadering geweest. Ik heb met een aantal mensen uit de buurt gesproken, want er was die avond ook een vergadering op het stadhuis. Ge kunt slechts op één plaats tegelijk aanwezig zijn. En het blijkt uit het verslag van de infovergadering, dat er bij de burens toch wel bijzonder grote zorgen zijn. Enerzijds rond de groenbuffer, waarvan wij hopen dat die gerespecteerd wordt zoals voorzien. En anderzijds uiteraard ook bij de mobiliteitsontwikkeling. Ik zou u de suggestie geven, schepen, lees zeker ook het hoofdstukje rond planbaten/planschade. Daar staan een paar belangrijke elementen in. Een paar weken geleden vonden jullie dat minder belangrijk bij een ander dossier, maar hier wordt dat toch wel in de documenten uitdrukkelijk gestipuleerd. De concrete ruimtevraag, dat is natuurlijk “wat gaat er komen”. Komen daar die zonevreemde bedrijven?

De reeds bestaande bedrijven in de onmiddellijke nabijheid, die willen uitbreiden, kan dat? Sommige van die bedrijven, daar zijn klachten bij, maar die willen uitbreiden. Op welke wijze gaat dat ten aanzien van dit bedrijf aangepakt worden? Hebben die de kans om uit te breiden? Er wordt ook de vraag gesteld “zou het niet beter zijn, dat die verhuizen”. Is er al over gesproken met dat bedrijf? En zie je die piste wel zitten? Ik lees ook dat de kantoorgroep VGD meerdere percelen gekocht heeft langs de N70 en verder wenst uit te breiden op de toekomstige bedrijventerreinen. En daarnaast heb ik verwezen naar het beleidsprogramma 1925, het profileren rond clusters en prioriteit voor bedrijven die voldoende mensen tewerkstellen. Maar in

totaal gaat het slechts over 9 ha. Ik wil wel geloven in de parabel van de vermenigvuldiging van de broden en de wijn, maar als ge overdrijft natuurlijk, tast ge wel uw geloofwaardigheid aan. Dus ik zou toch vragen alstublieft, creëer hier wat meer duidelijkheid over. Wie zal de invulling, wie zal die criteria vastleggen? Welk soort bedrijven? Wie zal hierover beslissen over welke criteria? Hoe zal je dit concreet opvoeren, opvolgen? Collega's, de burens vragen heldere informatie en de geruststelling, dat ze verder in een kwaliteitsvolle buurt kunnen wonen en leven. En hoe zal de mobiliteit aangepakt worden? Ik denk dat het bijzonder belangrijk is, dat ge ook de buurtbewoners hier gerust kunt stellen vanuit het schepencollege. Tot hier mijn eerste tussenkomst.

VOORZITTER: Ik geef ook nog het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Wij gaan dit punt niet goedkeuren om drie redenen. Ten eerste, het principiële. Wij vernemen ook via de beleidsnota of de beleidsbrief, het beleidsplan, dat deze nieuwe meerderheid aan de raad heeft aangeboden, dat er zou gewerkt worden of dat er zou gewerkt worden aan een nieuw beleidsinstrument, die de beleidsvisie qua ruimtelijke ordening, waarvan we nog moeten afwachten of daarbij deze ontwikkeling daarin past of in kan ingepast worden. Wij hebben daar onze vragen bij. Ten eerste. Ten tweede, principieel zien we, dat – en collega De Meyer heeft al verwezen naar het feit dat daar in de teksten staat – is behoefte aan lokale bedrijventerreinen. Maar in Sint-Niklaas is er behoefte aan van alles en nog wat. Er is behoefte aan open ruimte, er is behoefte aan bos, er is behoefte aan sociale woningen, er is behoefte aan alles. Wat doen wij? En daar had ik dus toch al een trendbreuk verwacht vanuit deze nieuwe meerderheid, zeker met een schepen van ruimtelijke ordening, die uit een laat ons zeggen groene, dus onverdachte hoek komt, dat men zoveel mogelijk zou proberen open ruimte te behouden. Quod non. Men gaat dus voort op de initiële plannen, die al van voor het aantreden van deze coalitie op tafel liggen en men gaat dus die open ruimte x-aantal ha aansnijden. Waarbij bijna 6 ha agrarisch gebied worden aangesneden.

Agrarisch gebied, waarvan men in de teksten duidelijk zegt van er biologisch zeer waardevolle elementen zijn in waar te nemen en gevonden zijn. Dus, dat vind ik al principieel niet kunnen. Tweede reden waarom dat wij dit niet zullen goedkeuren - ook daar heeft collega De Meyer al terecht naar verwezen – is de problemen, die één en ander met zich zou meebrengen. Bv. inzake de mobiliteit. De hoek, waar dit lokaal bedrijventerrein zal worden niet ingeplant, want het er is al een gedeelte, dat dus zal worden uitgebouwd, is vlakbij, in de omgeving van Syntra en AZ Nikolaas. Ten minste, als wij mogen veronderstellen, dat AZ Nikolaas inderdaad zal verhuizen naar de terreinen, die men dus al maanden, zelfs al jaren in het vooruitzicht stelt. Dus problemen met de verkeersafwikkeling. Als ik nu al zie, dat de aansluiting van de N41 met de N70, dat

kruispunt naar de westelijke tangent op, al problematisch is tijdens de spits én men dan dit bedrijventerrein nog eens zal ontsluiten via de N70 op minder dan 100 m van dit onoverzichtelijk kruispunt met de N41, dan denk ik dat u om problemen vraagt. Ten derde zijn er nog een aantal elementen binnen het bedrijventerrein, die ons toch enigszins de wenkbrauwen laten fronsen. De hoogte van de gebouwen, die vastgesteld is op 12 m, vinden wij te hoog. Rekening houdend met de bebouwing, de particuliere bebouwing, die er aan de rand van dit bedrijventerrein is, is 12 m, zeer ruim bemeten. Een bufferzone van 15 m is mijns inziens veel te klein, veel te smal. Wij zouden durven opteren en we blijven die suggestie doen, de bufferzone uit te breiden naar 30 m. Daar zijn plaatsen genoeg waar dit is ingevoerd in het verleden. Met andere woorden, er zijn redenen genoeg om minstens uw wenkbrauwen te fronsen bij dit dossier, zeker als men dan aangeeft welke soort bedrijven er zullen komen, die dus zeer verkeersintensief zullen zijn. Ik noem op, magazijnen, opslagplaatsen, transportbedrijven en als kers op de taart een benzinstation. Ik denk dat dit eigenlijk niet kan en dat zijn dus kort samengevat drie redenen waarom onze fractie dit niet zal goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Wat betreft de zonevreemde bedrijven, waar in de nota naar verwezen wordt, daar moet ik het antwoord op schuldig blijven. Ik weet niet wat de huidige stand is van die specifieke bedrijven vandaag de dag. Wat de behoefte aan lokaal bedrijventerrein betreft, denk ik dat dat wel duidelijk is. Ook als je kijkt naar de invulling van de bedrijventerreinen op ons grondgebied. De keuze van de bedrijven, dat is ook toegelicht op de commissie, daar behouden wij en dat zie je ook in de samenwerkingsovereenkomst met Infra, euh met Structa-Plan, die erbij zit. In art. 7 staat heel duidelijk dat de stad daar het recht heeft om een veto te stellen, wanneer een bedrijf niet past binnen de principes van het rup. En de principes van het rup of de uitgangspunten zijn heel duidelijk.

Een kwalitatief en hoogstaand lokaal bedrijventerrein met niet-hinderlijke bedrijven, het streven naar kennis en creatieve lokale bedrijvigheid, kwaliteitsvorming - daar is al naar verwezen - ... (overschakelen naar bandopname 3) ... zuinig en meervoudig ruimtegebruik en de nadruk op duurzaamheid. Die duurzaamheidsaspecten worden ook in die overeenkomst, die hier ter goedkeuring ligt, naar voor gebracht, waar we gebruik maken van de duurzaamheidsmeter van de Vlaamse overheid. De duurzaamheidsmeter economische sites van de Vlaamse overheid, waar de minimum score zeer goed dient gehaald te worden en eigenlijk moet gestreefd worden naar de score uitstekend. En dat houdt rekening met een heel aantal elementen. Architecturale kwaliteit, kwalitatief groen, het streven naar energieneutraliteit, flexibiliteit, waterneutraal en duurzame mobiliteitsstrategie zijn doelstellingen, die daarmee ook worden onderschreven. Dus

dat is niet zonder voorwerp. De duurzaamheidsmeter is een meetinstrument en die score dient gehaald te worden volgens de overeenkomst, die hier ook vanavond ter goedkeuring voorligt. Wat de mobiliteit betreft, ook die vraag is reeds in de commissie vorige maand aan bod gekomen. Het is inderdaad niet in de mobiliteitsstudie van dit rup, dat er rekening gehouden wordt met het ziekenhuis. De mobiliteitsstudie van dit rup houdt rekening met dit bijkomend bedrijventerrein, gaat er nog niet vanuit dat er al een keuze gemaakt is voor het ziekenhuis. Maar natuurlijk, in het rup van het ziekenhuis gebeurt dat wel. En in het rup van het ziekenhuis is ook de aanwezigheid van dit bedrijventerrein meegenomen in de simulaties. Dus, als de keuze gemaakt wordt voor de locatie van het ziekenhuis, is het uiteraard zo, dat er rekening gehouden wordt met de aanwezigheid van dit bedrijventerrein om te kijken of de mobiliteitsituatie daar goed kan verlopen. Dus uit die cijfers kunnen we afleiden, dat er zich net als wat in deze mobiliteitsstudie aangetoond wordt, dat de weginfrastructuur die capaciteit heeft. Op de buurtvergadering was er inderdaad een opmerking rond de groenbuffer ook, dat de trage weg in de groenbuffer was gesitueerd. En we hebben die aanpassing ook gedaan. Dus de trage weg is niet langer in de groenbuffer gesitueerd. Dus op dat punt is tegemoetgekomen aan de bekommernis uit de buurt. Wat betreft, er was inderdaad een bekommernis rond bestaande bedrijven. Op basis ook van die opmerking is er ook controle gebeurd, zijn er ook, is er ook controle gebeurd op het bedrijventerrein. Wat natuurlijk ook moet opgemerkt worden, is op dit moment is er geen buffer tussen het bedrijventerrein én de buurt. Die buffer wordt uiteraard gecreëerd door, bij de uitvoering van de plannen in dit rup en zullen op die manier, allé, op die manier zal er wel een buffering zijn van de activiteit van het bedrijf, dat er zich nu bevindt. Net als dat natuurlijk, wanneer er bedrijfsgebouwen worden opgericht tussen het bestaand bedrijf en de buurt, dat daar ook hopelijk een stuk, allé, dat dat een stuk van geluidsoverlast zal wegnemen natuurlijk.

Ook de mogelijkheid tot uitbreiding van de bestaande bedrijven kan u vinden in de documenten. En daar zal u vinden, dat maximum 25 % kan uitgebreid worden aan de bestaande bedrijven. En ik hoop dat ik daarmee de meeste dingen behandeld heb.

VOORZITTER: Ja, ik geef ook nog even het woord aan schepen Somers, want die is ook door mijnheer De Meyer aangesproken.

SOMERS: Ja, dank u wel. Collega Wout heeft eigenlijk al de toegelaten hoofdfuncties op dit bedrijventerrein toegelicht. En ik denk te mogen stellen, dat dit totaal niet contradictorisch is met wat in het bestuursakkoord staat. Dat we vooral moeten gaan naar bedrijven, waar we tewerkstelling creëren en dat dat tewerkstelling moet zijn zowel voor laag-, midden- als hogeschoolden. En ik denk dat de mogelijke bedrijven, die op dit bedrijventerrein zich mogelijk kunnen vestigen, dat dat daar volledig in aansluit. En dat we vooral moeten kijken, dat we niet

bedrijven aantrekken, die effectief weinig tewerkstelling nodig hebben en bv. grote distributiebedrijven of dergelijke meer, ik denk dat we daar niet naartoe moeten gaan. Maar dat we echt wel nauwlettend moeten kijken welke bedrijven zich op het bedrijventerrein willen vestigen. En dat die effectief ook wel zorgen voor tewerkstelling. Dus ik zie niet in waarom, wat hier vandaag voorligt, dat dit mogelijks zou contradictorisch zijn. En wij zullen daar als stad te allen tijde over waken.

VOORZITTER: Ja, ik dank mevrouw de schepen. Dan is er nog een vraag van raadslid Uytendouwen.

UYTDENHOUWEN: Ik zou graag toch nog eens tussenkomen op de vaststelling of de bewering van schepen De Meester, die zegt dat er tegemoetgekomen is aan de bekommernissen van de buurt in verband met het fietspad of voetpad, dat in de bufferstrook aanvankelijk voorzien was en waar men nu zegt, dat dat niet meer het geval zal zijn. Maar dan lees ik precies toch een ander artikel over wat er mogelijk is aan inrichting en beheer in die bufferzone. Want in art. 1, 4.3 staat dat daar alle constructies en verhardingen verboden zijn, met uitzondering van werken noodzakelijk in functie van de aanleg van beperkte fiets- en wandelpaden voor het beheer van de waterloop en eventueel erfscheidingen. Dus, als ik de artikelen lees, dan lijkt mij daar in het geheel niet tegemoetgekomen te zijn aan de bekommernissen van de buurt om het fietspad om privacyredenen en veiligheidsredenen uit die bufferstrook achter hun eigendommen te weren. Dus, ik zie daar toch iets anders dan wat hier gezegd wordt in de stedenbouwkundige voorschriften bij dat rup. En dat is nog altijd de wet als het op rup's op aankomt. En dan nog een punt. Inzake de andere stedenbouwkundige voorschriften vind ik dat er wel heel veel onzekerheid gelaten wordt en onduidelijkheid is in die planvoorschriften, waar er telkens sprake is van indicatieve ontsluitingen.

Dat geeft ten aanzien van de buurt weinig zekerheid, rechtszekerheid over waar uiteindelijk een weg gaat komen. Dus ik denk dat ge daar toch moet opletten inzake wettigheid van uw voorschriften, dat ge daar veel te veel aan het ongewisse overlaat, waar nu net ontsluitingen gaan komen en waar niet. En als het dan inderdaad de ambitie is van dit schepencollege om naar een duurzaam bedrijventerrein te gaan, dan vraag ik mij af waarom de artikelen over het warmtenet enkel maar in de overeenkomst vermeld worden en niet dwingend en bindend in de rup-voorschriften zelf worden meegenomen, zodanig dat ge daar minstens de ambitie toont, dat het u menens is met uw duurzame ontwikkeling. En het niet enkel in een overeenkomst gaat steken met een toekomstige ontwikkelaar, waarvan ik toch ook moet vaststellen, dat zij wel met veel haken en ogen aan mekaar hangt, omdat de uitvoering ervan of de ontwikkeling door de ontwikkelaar van dat rup, hangt af van een aantal opschortende voorwaarden, die eigenlijk louter

afhankelijk zijn van de wil van die ontwikkelaar. Er staat daar bv. bij, dat hij maar tot ontwikkeling moet overgaan als de voorwaarden of gevolgen van het goedgekeurd rup en ook de vergunningen niet van dien aard zijn, dat zij de economische rendabiliteit van het project voor de ontwikkelaar in het gedrang brengen. Dat is natuurlijk een zeer algemene. En daar staat dan nog bij, dat bij gerede twijfel over de normale economische rendabiliteit van een project, de ontwikkelaar niet gehouden zal kunnen worden tot ontwikkeling van het project. Gerede twijfel, dat is zeer vaag en ik vraag mij af hoe je dat objectiveert. En dan staat er ook nog als opschortende voorwaarde, dat er na het definitief vastgesteld rup binnen het jaar een behoorlijk uitgewerkte aanvraag ingediend wordt. En er binnen het jaar na het verkrijgen van de definitief verworven omgevingsvergunning gestart wordt met de werkzaamheden. Er moet dus binnen het jaar een behoorlijk uitgewerkte aanvraag ingediend worden. Ja, dat hangt louter af van de wil van die ontwikkelaar. Als hij dat binnen het jaar niet doet, is hij niet meer gehouden om te ontwikkelen. Ik zie niet in wat hier eigenlijk bindend is aan deze overeenkomst ten aanzien van die ontwikkelaar en welke garanties deze stad heeft, dat dat rup effectief gaat ontwikkeld worden. Dus ... En dan ten laatste, de gronden van het project, die op heden nog niet in eigendom zijn van de ontwikkelaar, door hem kunnen verworven worden uiterlijk binnen een termijn van 4 jaar na definitieve vaststelling van het rup. Dus de eerste 4 jaar gaat er alleszins al niets gebeuren. En dan vraag ik mij af waarom we ons haasten met de vaststelling van dit rup. Dus veel onzekerheden en carte blanche aan de ontwikkelaar van dit bedrijventerrein.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Onze fractieleider heeft op een schitterende manier mijn eerste punt geïllustreerd, nl. als ge spreekt over kwalitatief hoogstaande duurzame bedrijven, dat is een prachtig principe, maar de grote zorg bij ons is natuurlijk dat ge dit effectief waarmaakt. En dat is niet ingegeven vanuit wantrouwen ten aanzien van een bedrijf of ten aanzien van Interwaas. Het is gewoon een bezorgdheid naar de buurt toe, dat het effectief op die manier kan gerealiseerd worden. Tweede punt, dat ik nog even wil aanstippen, uiteraard, schepen, is er een behoefte aan bedrijventerreinen. Daar moet ge ons niet van overtuigen. Maar in jullie visie voor de volgende 6 jaar spreekt ge over dit bedrijventerrein, ook over Schoonhoudt- en over Heimolenstraat. Zou het niet zinvol zijn bij het begin van de legislatuur en ik hoopte dat jullie daar al over hadden nagedacht, maar blijkbaar is dat niet het geval, ge hebt wel gezegd theoretisch opnieuw clustering, maar als ik er dan een beetje dieper op inga, wat het betekent, dan blijft het opnieuw bij vage woorden. Maar dat er een zekere taakverdeling zou zijn voor die verschillende bedrijven en dat er inderdaad op die verschillende vestigingen clusters van bedrijven zouden kunnen komen. Dan is het niet absurd – ik zeg niet dat het zo moet zijn – maar dan is het niet absurd van eventjes de

redenering te maken waarom geen hogere technologische bedrijven in die buurt, die dan ook dichtbij een woonbuurt zit, die mogelijks aansluiten bij de medische wereld, gezien de evolutie van de buurt. Drie, ik sta zeker heel terughoudend ten aanzien van grote magazijnen en daar eventueel transportbedrijven te vestigen, zelfs als er gesproken wordt over kleinere, want dan is de vraag “is in dit soort van bedrijven de tewerkstelling optimaal” en ik heb toch begrepen, dat dat voor jullie een criterium is. En de mobiliteit is een zorg, maar dan zeggen “aangewezen voor transportbedrijven”, ja, is dat geen contradictie. En mijn vierde punt, mobiliteit, er moeten een aantal aanpassingen van de wegen gebeuren, staat er in de nota. We weten allen hoe snel Wegen en Verkeer werkt. Ik denk niet dat ik nog eens moet verwijzen naar de oostelijke tangent. Maar ge weet dat dit een proces is, soms een proces van Echternach. Hou er dus rekening mee, dat het enkele jaren duurt. Ik hoop dat er reeds contacten zijn met die administratie, dat dat reeds besproken is en dat ge voordat er nieuwe bedrijven komen, de aanpassing van die werkzaamheden gebeurt, zodanig dat er eerst niet alles moet stilstaan om dan nog de werken te moeten uitvoeren op de moment, dat die bedrijven er mogelijks reeds gevestigd zijn. Goed, dat zijn de zorgen, die bij ons leven. Niet blind zijnde, dat er inderdaad binnen Sint-Niklaas behoefte is aan bedrijvigheid.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik vind, mijnheer de schepen, dat ge nogal gemakkelijk over een aantal problemen overgaat. Ik had gedacht, dat de inname van openbaar domein, van open ruimte specifiek, waarvan men in het rapport ook zegt, dat er bepaalde nuttige en interessante agrarische elementen zijn, biologische elementen, die bewaard zouden kunnen worden, dat schuift men opzij. Men schuift ook opzij of men gaat daar heel licht over, over de mobiliteitsproblemen. Ik heb aangehaald, de problemen die er nu op dit ogenblik al zijn, de kruising tussen N41 en N70. En ik heb het niet alleen tijdens de spits. Als daar - ik heb het ongeveer afgemeten - ongeveer 70 m van dat kruispunt ontsluiting is van dit bedrijventerrein op die N70, dan kunt ge u voorstellen dat er tijdens de spits op die N70, die ge opnieuw gaat aanleggen, op welke manier dat weten we nog niet, die ge opnieuw gaat aanleggen, dat daar dus inderdaad een grote, een groot knooppunt zal liggen. Collega De Meyer heeft er al naar verwezen, maar ik wil toch even letterlijk citeren, wat er hier in de documenten staat, van welke soort bedrijven er allemaal komen of mogen komen. Ambachtelijke bedrijven gericht op productie, opslag of magazijn, kleine transportbedrijven met beperkte distributie, parkeerplaatsen voor vrachtwagens en personenwagens, benzinstation, opslagplaatsen van goederen, bestemd voor nationale of internationale verkoop. Dus allemaal transportgerelateerde of het grootste gedeelte transportgerelateerde bedrijven. Nu, als ge op een verkeersknooppunt transportgerelateerde bedrijven gaat aantrekken, dan veroorzaakt ge in feite of werkt ge het toch minstens in

de hand het feit dat er daar verkeersopstoppingen en verkeersproblemen zullen gebeuren. Als men dan nog ook weet, dat er uit de mobiliteitsstudie, die hier al onvolledig weliswaar is uitgevoerd ten behoeve van de eventuele komst van AZ Nikolaas, waarbij men nog geen rekening gehouden heeft met dit rup, dat men daar al grote vraagtekens heeft, dan denk ik dat het hier minstens – en dat is een eufemisme – hier gewerkt wordt met een serieuze natte vinger. Ik hoop, mijnheer de schepen, ik hoop echt dat ik ongelijk heb, maar ik denk dat dit op dat cruciaal kruispunt inzake en dat knooppunt inzake mobiliteit, dat we ons dat niet kunnen permitteren. De stad heeft er zoal genoeg, daarom zullen wij ons blijven verzetten tegen deze, tegen dit rup.

VOORZITTER: Dank u. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik vind het een beetje raar, allé, dat hier gesproken wordt over haasten. Het bedrijventerrein stond ingetekend in het BPA De Hoge Kouter. Stond ook ingetekend in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de stad. Dat toch al eventjes geleden is. Dus dat geeft heel duidelijk ook aan, dat de locatie op zich, dat dat, allé, ik denk dat daar de discussie ook voor de CD&V moeilijk over kan gaan, aangezien zij mede die locatie toen hebben goedgekeurd als een geschikte locatie daarvoor.

DE MEYER: Schepen, ge hebt denk ik niet goed naar mijn tussenkomst geluisterd. Ook naar mijn eerste tussenkomst niet en ook naar mijn tweede tussenkomst niet.

VOORZITTER: De schepen is nog aan het woord.

DE MEESTER: Dus ook zeggen in de tijd, dat we ons hier haasten om dit BPA snel, snel goed te keuren, euh dit BPA, dit rup snel, snel goed te keuren, lijkt mij toch een zeer rare uitspraak. Te meer ook omdat we vorige maand, omdat we geen enkel probleem hadden om nog eens opnieuw advies te vragen en terug te komen naar de raad. Dus volgens mij lijkt de behoefte duidelijk, lijkt de locatie duidelijk. De indicatieve ontsluiting of de trage weg op het grafisch plan stond die ingetekend in de groenbuffer, die is verzet. En in het nieuwe grafische plan staat die niet langer ingetekend in de groenbuffer. Het werken met indicatieve of met pijlen voor indicatieve ontsluiting is vrij gangbaar binnen een rup. Dus ook hier. Wil dat zeggen, dat daar, allé, dat wil ook niet zeggen, dat ge uw ontsluiting volledig op een andere plaats gaat doen. Dat wil zeggen, dat ge daar in die zone, in die zone blijft. Over wat de samenwerkingsovereenkomst betreft, de paragrafen, die aangehaald worden, ja, op dat moment kan inderdaad een ontwikkelaar beslissen om niet te ontwikkelen of geen bedrijven toe te laten op de site. Maar ik denk dat noch de ontwikkelaar daar belang bij heeft, noch die bedrijven zelf. Dus dat lijkt mij zeer vreemd, dat dat dan de veronderstelling zou zijn van ja, hoe afdwingbaar is dat. Als ze iets doen, moeten ze het doen volgens de afspraken en anders doen ze niets. Allé, dat lijkt mij toch wat een vreemde, dat de ontwikkelaar een belang zou hebben om hier een overeenkomst te maken,

om opties te nemen op gronden en dan niets te doen, dat lijkt mij toch een zeer vreemde zaak. En ik wil nog eens opnieuw uitleggen aan mijnheer Wymeersch. In de mobiliteitsstudie, die voor dit rup gemaakt is, is geen rekening gehouden met het ziekenhuis, omdat dat tot op het moment dat het rup ontwikkeld werd geen vaststaand feit was. In de mobiliteitsstudie van het ziekenhuis is daarentegen wel rekening gehouden met de locatie van dit rup. Dus die studies of ja, die studie geeft duidelijk aan, dat én het bedrijventerrein én het ziekenhuis samen kunnen functioneren en dat die aantallen van dien aard zijn, dat de weginfrastructuur dat aankan. Daarnaast de zorgen, die u uit rond de invulling, ik denk dat we die heel duidelijk delen. Ik heb juist of ik heb daarnet ook geschetst wat de soort bedrijven zijn waar we ons op richten. Dat we ook als stad het laatste woord hebben om te beslissen of een bedrijf daar kan komen of niet. Dus we zullen die zorgen uiteraard blijven meenemen en dat ook daarop blijven toezien tijdens de ontwikkeling van het bedrijventerrein.

VOORZITTER: Ik geef ook nog even het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, ik zou graag nog willen aansluiten op de laatste woorden van mijn collega Wout rond de toegelaten functies. Want, mijnheer Wymeersch, u somt er daar een aantal op, maar ik denk dat u een opsomming van een selectief aantal toegelaten functies weergeeft en eigenlijk hoofdfuncties op één hoop gooit bij een aantal collectieve functies, waar toch wel andere voorwaarden aan verbonden zijn. De hoofdfuncties zijn ambtelijke bedrijven, kleine transportbedrijven met beperkte distributie, kennisbedrijven gericht op onderzoek- en ontwikkelingsactiviteiten en creatieve bedrijven. Ik wil u een lijst geven van de bedrijven, die daar mogelijks kunnen onder vallen, als u daar meer duidelijkheid over wilt. Maar u begint dan over parkeerplaatsen voor vrachtwagens en dergelijke meer, alsof dat dat eigenlijk de hoofdfuncties zijn die wij gaan toelaten op dit bedrijventerrein. Dit zijn collectieve voorzieningen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

SOMERS: Maar wacht ... Mag ik verder spreken alstublieft?

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch!

SOMERS: Dit zijn collectieve voorzieningen in functie van het bedrijventerrein en die in functie van het bedrijventerrein zijn toegelaten. En zij moeten kaderen in de duurzame ontwikkeling van het bedrijventerrein. Voorbeelden van collectieve voorzieningen in functie van het bedrijventerrein zijn bedrijf ... (?), private wegenis bv. zoals u zegt parkeerplaatsen voor vrachtwagens en dergelijke meer. Belangrijk daarbij is, dat de hoofd-, neven- en collectieve voorzieningen van de bedrijven zijn toegelaten voor zover ze geen abnormale hinder met inbegrip van water-, bodem-, luchtverontreiniging, geluidshinder, reukhinder en trillingen veroorzaken voor de omgeving.

VOORZITTER: Mijnheer ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

SOMERS: Wablieft?

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mijnheer Uytdenhouwen heeft nog het woord gevraagd.

UYTDENHOEWEN: Ja, nog heel kort op schepen De Meester. Ik hoor u zeggen, schepen, dat uit het plan-MER van het ziekenhuis blijkt, dat zowel het bedrijventerrein als het ziekenhuis gelijk naast mekaar kunnen bestaan inzake die mobiliteit. Dat is wat u daarnet toch zei hé? Dan zou ik graag dat rapport meegedeeld krijgen, die plan-MER, want het lijkt mij nog maar sinds januari te zijn, dat er een scopingnota is met betrekking tot de plan-MER van het ziekenhuis. En dat is het begin van de procedure. Dus het lijkt mij onmogelijk, dat er op 2 maanden tijd al een goedgekeurd plan-MER zou bestaan, waarin de resultaten bekend zijn van de mobiliteits-effecten van zowel het ziekenhuis als het bedrijventerrein. En het is inderdaad wel belangrijk, dat we dat kennen.

En het is misschien inderdaad een opportuniteit om eventjes te wachten met de vaststelling van dit rup totdat die resultaten van die plan-MER bekend zijn inzake mobiliteit. Want het zou wel eens uit de plan-MER kunnen blijken inzake mobiliteit, dat de mobiliteit, die dit bedrijventerrein teweegbrengt, de spreekwoordelijke druppel is, die de vestiging van het ziekenhuis op die voorkeurlocatie in het gedrang brengt. Dus ik zou toch durven pleiten om zorgvuldig om te gaan met de voorlopige vaststelling van dit dossier.

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Ja, de scopingnota, als die u ... Allé, ge hebt die ingekeken, maar daar zul je inderdaad die cijfers in vinden hé. Allé, ...

UYTDENHOEWEN: De scopingnota is een nota, die zegt hoe men gaat tewerk gaan bij het onderzoek van de milieueffecten. Dat is niet het resultaat van de MER.

DE MEESTER: Dat is geen afgewerkte MER, dat klopt.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor, dat we na deze uitgebreide vragenronde en antwoondenronde, dat we stemmen. Wie stemt voor de voorlopige vaststelling? Dat is de voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V, dat is sp.a en dat is de PVDA.

DE MEYER: We hebben zorgen. We hebben niet tegengestemd, maar ik geef nogmaals de suggestie mee, kijk eens of het niet zinvol is, dat ge daar een cluster van bedrijven aantrekt, die eventueel aansluiten bij de medische wereld en die inderdaad gericht zijn op kennis en hoogtechnologisch ...

VOORZITTER: Ik denk dat dat meegenomen kan worden, ja. Punt 16, Vlasbloemstraat, domeinconcessie voor private nutsleidingen, goedkeuring.

HANSSENS: Toegelicht in de commissie, voorzitter. Geen vragen.

VOORZITTER: Dan gaan we stemmen. Is dat eenparig? Ja, oké. Eenparig. Punt 17, urbanisatie, Gecoro, jaarverslag 2018, kennisneming. Dan zijn we meteen ook aan punt 18, patrimonium, zakelijke rechten, kosteloze grondafstand Heistraat, voorwaarden akte, goedkeuring. Kan dat eenparig? Ja. Punt 19, urbanisatie, dreef Cadzandstraat, ontwerp nieuwe aanleg, goedkeuring.

HANSSENS: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar opmerkingen? Kan dat eenparig ook? Ja. Punt 20, urbanisatie, Omloopdreef, ontwerp nieuwe aanleg, goedkeuring. Ook dat kan eenparig? Punt 21, samenwerkingsovereenkomst met JOMI vzw betreffende het onderhoud en de veiligheid van speelterreinen, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Toegelicht in de commissie. Geen vragen over.

VOORZITTER: Is dat ... Wie stemt voor? Dat zijn de voltallige meerderheid, de sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? PVDA. Punt 22, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, statutenwijziging, goedkeuring.

DE BRUYNE: Ook toegelicht in de commissie en geen vragen meer.

VOORZITTER: Zijn er nog vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig, ja. Punt 23, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, akteneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger.

DE BRUYNE: Opnieuw toegelicht in de commissie, maar verder geen vragen.

VOORZITTER: Kan dat dezelfde stemming? Oké, eenparig. Punt 24, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Erfpunt, toetreding gemeente Moerbeke, goedkeuring. Kan dat ook eenparig? Dan zijn we gekomen aan punt 25, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Interwaas, stuurgroep Cultureel-Erfgoedconvenant Land van Waas (Erfgoedcel Waasland), aanduiding leden. Dat is de aanduiding van de nieuwe schepen van cultuur als lid. Kan dat ... Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid, CD&V en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang en PVDA. Dan wat er nu volgt, punt 26 tot en met punt 31 staan ook op de stembriefjes. En we gaan dus nu de stembriefjes uitdelen, omdat nu alle punten ... We stemmen met het rode potlood.

S T E M M I N G

BURGEMEESTER: Collega's, toch een woordje uitleg in verband met de stemming. Op blz. 3 bovenaan, Cipal, aanduiding vertegenwoordiger raad van bestuur. Het is dus zo, dat er op nationaal niveau, op Vlaams niveau er een voorstel is, in de partij een voorstel om dus deze mensen als leden van de raad van bestuur aan te duiden. Maar waarbij wij als stad Sint-Niklaas één iemand als onze persoonlijke vertegenwoordiger moeten aanduiden, omdat ... (overschakelen naar bandopname 4) ... geen van de voorgedragen kandidaten dus lid is van deze raad. En om dat te groeperen, stellen wij voor om Moons Jan, Jan Moons, dus die helemaal bovenaan staat, om dus die af te vaardigen namens de stad Sint-Niklaas.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Over welke bladzijde hebt ge het?

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Ja, dat is een foutje. Dat is dan onderaan blz. 4. Dus dat moet inderdaad 2 zijn. Maximaal aantal uit te brengen stemmen moet 2 zijn. Ja, maar het moet 2 zijn, het is een tikfout. Het is helemaal onderaan. Er zijn evenveel kandidaten als te begeven plaatsen.

DE MEYER: Moons, is dat iemand van de stad Sint-Niklaas?

???: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Collega's en in verband met wat ik noem de groepsvoordrachten, dus waar er meerdere mensen op één lijn staan of twee, drie lijnen staan en maximaal uit te brengen stemmen, dat zijn allemaal afgevaardigden, die door de verschillende fracties van deze raad zijn voorgedragen en waarbij het aantal voorgedragen kandidaten per fractie overeenstemt met het aantal in te vullen plaatsen. Dus eigenlijk stemt ge daar voor uw eigen kandidaat vanuit uw eigen fractie.

DE MEYER: Burgemeester, ik blijf het moeilijk hebben met het punt van Cipal, in die zin, deze manier, dat is ook niet toegelicht op uw commissie. Ik zou graag het CV kennen van Moons Jan voor – en van die andere mensen – voor dat ik aan iemand vertrouwen kan geven. Want anders ga ik de persoon nemen, die ik ken. En er is maar één persoon bij, die ik ken.

BURGEMEESTER: Ja, collega, ik wil verwijzen naar mijn collega-burgemeester Wim Dries van Genk, u wel bekend, die heeft die besprekingen geleid. En hij heeft eigenlijk ervoor gezorgd, dat tussen de verschillende partijen dit voorstel uit de bus is gekomen. Dus ik verwijs naar mijn collega Wim Dries, die denk ik dat op een heel correcte manier gedaan heeft.

DE MEYER: Dan was het gemakkelijk geweest, had ik dat vorige maandag reeds geweten.

BURGEMEESTER: Ja.

S T E M M I N G

BAEYENS: Voor de duidelijkheid nog eens, onderaan pagina 4, maximaal aantal uit te reiken stemmen staat er 1 voor ACCSI, voordracht leden dagelijks bestuur, dat moet 2 zijn hé. 2 stemmen. Daar waren nog twijfels.

S T E M M I N G

MAES: Voorzitter, een vraagje. Ik zie hier nog opstaan SAMD en SASK. Is dat nog de officiële benaming, want ik dacht dat in de pers gestaan had, dat dat nu academie podium en academie beeld zou zijn?

BURGEMEESTER: Ja, de roepnaam als ik het zo mag zeggen of de naam waarmee men naar buiten treedt, is respectievelijk de academie podium en de academie beeld. Maar dus de officiële benamingen blijven stedelijke academie voor muziek, woord en dans en stedelijke academie voor schone kunsten. En aangezien wij hier eigenlijk een formele beslissing nemen, moeten we het ook zo doen. Die roepnaam? Voor de publiciteit hé, ja. Vroeger waren de roepnamen de muziekschool en de tekenschool. Zoals de bib vroeger de boekerij werd genoemd. Maar die tijd zijn we wel voorbij hé.

S T E M M I N G

VOORZITTER: Is iedereen klaar met de stemming of zijn er nog raadsleden bezig?

BURGEMEESTER: Ja, ik zie nog twee bezige bijen. Nog één bezige bij.

VOORZITTER: Ik stel voor, dat we nog even tot de laatste beslissing, tot het laatste beslissingspunt overgaan en dat we dan schorsen voor de telling. Dus nog twee agendapunten afwerken. Ja. Ik zie nog twee stemformulieren. Alle stemformulieren zijn ingediend. Dan gaan we nog even punt 32, stedelijke academie voor muziek, woord en dans en stedelijke academie voor schone kunsten, vertegenwoordigers beheerscomité interlokale vereniging deeltijds kunstonderwijs Sint-Niklaas, goedkeuring. Schepen?

BAEYENS: Ja, dat is ook toegelicht en geen vragen.

VOORZITTER: Ja, is dat, kan dat eenparig? Ja. En dan punt 33, subsidiereglement “brede school”, goedkeuring. En dus aan dit punt is dan straks ook de interpellatie van mijnheer Maes. Schepen, ik geef eerst even ...

HENNE: Ja, omdat er toch een aantal vragen waren, wil ik misschien eerst wel eventjes kort inleiden. Ja, kinderen leren heel veel op school, maar uiteraard is dat niet de enige plek. Kansrijke kinderen, die komen op heel veel plaatsen, waar ze leeransen krijgen. Thuis, in de jeugdbeweging, de sportclub, bij vriendjes en familie, enz... Kansarme kinderen missen een stuk van die rijke omgeving. Een brede school komt elk kind ten goede, maar vooral de kinderen, die ontwikkelingskansen missen. Ze willen daar de grootste winst uithalen. Een brede school kan dus een heel belangrijke hefboom vormen in het realiseren van gelijke onderwijskansen. Maar wat is een brede school nu eigenlijk? Dat is een samenwerkingsverband tussen verschillende sectoren, die samenwerken aan de brede leer- en leefomgeving, in de vrijetijd én op school, maar als doel de maximale ontwikkelingskansen voor alle kinderen en jongeren. We hebben die definitie niet zelf uitgevonden. Die is neergeschreven door het steunpunt diversiteit en leren. In onze reglementering voegen wij daar nog aan toe de centrale doelstelling van brede school, dat is het maximaliseren van ontwikkelingskansen. Een brede school biedt kinderen en jongeren een veelheid aan ervaringen en ontmoetingen, waarbinnen ze plezier hebben, ontdekken en experimenteren en diverse relaties aangaan met hun omgeving. In die definitie zitten heel veel verschillende aspecten vevat. Het doel is duidelijk, maximale ontwikkelingskansen voor alle kinderen en jongeren. Dat kan op verschillende domeinen zijn, maar wij hebben ervoor gekozen en wij hebben dat gekozen op basis van de resultaten van basis Sint-Niklaas. We hebben gekozen voor talentontwikkeling en plezier of samen gelukkig zijn. Er zijn nog meerdere thema's mogelijk binnen brede school, maar we hebben er die twee uitgehaald. De inhoud, het gaat om een brede leer- en leefomgeving. De centrale doelstelling is maximaliseren van de ontwikkelingskansen van elk kind. Er zijn drie manieren om dat te doen. Het zou mij te ver leiden om daar nu op in te gaan, maar de bedoeling is dat die brede school wel echt werkt op die drie verschillende invalshoeken tegelijkertijd. En qua organisatie is het een breed samenwerkingsverband. De school is één partner, maar binnen een samenwerking over sectoren heen. Om te checken of de uitwerking van een brede school goed zit, zijn er drie toetsstenen en die helpen zicht te krijgen op de kwaliteit van de brede school. En ook al worden die niet expliciet in onze definitie benoemd, zit het er toch wel in vevat. Er zitten sterke verwijzingen, die verwijzen naar die drie toetsstenen. En welke zijn die? Dat gaat over diversiteit, dat gaat over hoe divers is de populatie kinderen, die je bereikt. De definitie verwijst er ook wel naar, dat we echt àlle kinderen willen bereiken. Maar het gaat niet alleen over die vorm van diversiteit. Het gaat ook over de verschillende aspecten van of op de verschillende aspecten van een ontwikkeling wordt gewerkt. Diversiteit in het activiteitenaanbod, in het samenwerkingsverband, enz... Het gaat ook over verbindingen. Dat gaat dan over de samenhang tussen de verschillende doelen, die

worden nagestreefd. Maar ook over de link tussen leren op school en daarbuiten. Ook daar wordt naar verwezen door de ontmoetingen, door de relaties in de definitie. En dat gaat uiteraard ook over participatie. Dat kinderen en jongeren mee betrokken worden bij de beslissingen over brede schoolprojecten, dat is eigenlijk een cruciaal gegeven. Het is belangrijk dat ze de mogelijkheid hebben om daar mee over na te denken. Dat er ook goed nagedacht wordt over de rol, die ze daarin kunnen spelen. Maar dat aangaan van relaties in die definitie veronderstelt toch ook wel een participatief proces. Ik weet dat er vragen gesteld worden over het feit of die drie begrippen dan ook niet thuishoren in de definitie en of we onze definitie niet zouden moeten aanpassen? Maar ik denk dat we het erop zich over eens zijn, dat die principes inherent verbonden zijn aan het concept van brede school, maar net omdat ze de toetsstenen zijn en omdat ze eigenlijk ook al onrechtstreeks in onze definitie vervat zitten, denk ik niet dat het nodig is om die definitie zelf nog aan te passen. Wat we wel ook doen of gaan doen, is het aanvraagformulier dat aan scholen zal bezorgd worden, dat is momenteel nog niet helemaal af. Volgende week wordt daar de laatste hand aan gelegd. Daarin gaat dat referentiekader van brede school, dat ontwikkeld is ook door datzelfde steunpunt en daar zitten ook die drie toetsstenen in vervat. Dat wordt mee opgenomen in dat aanvraagformulier. Ook met de expliciete vraag aan scholen om met dat kader rekening te houden bij een gebruikt voorstel. Op zich is dat ook evident, want anders voldoet een project eigenlijk niet aan de definitie van brede school. Het zou mij veel te ver leiden om in detail nog verder uit te leggen wat een brede school is. Maar daar hebben we het in de commissie ook al over gehad. En we hebben dan de afspraak gemaakt, dat we daar op een later moment nog eens meer op zouden inzoomen met de betrokken medewerkers daar ook bij. En mijn voorstel en dat van de betrokken medewerkers is om dat in juni te agenderen, omdat we dan het theoretisch kader kunnen koppelen aan de toelichting van de twee proefprojecten, die we tegen dan hopelijk mogen geselecteerd hebben. Want dat is de bedoeling van wat vandaag voorligt. Wij geloven in de kracht van een brede school, maar we beseffen dat de weg daar naartoe, dat we die nog moeten zoeken hier in Sint-Niklaas. En we willen starten met twee scholen in een proefproject. We zoeken twee scholen, die bereid zijn om te experimenteren en we gaan hen daarin steunen met financiële middelen - 10.000 EUR gespreid over 3 jaar -, maar ook met coaching door een expert van steunpunt diversiteit en leren. En binnen de stad zijn er ook twee medewerkers aanspreekpunt voor de scholen. Die expert, die de coaching gaat geven, die heeft onze eigen medewerkers ook al heel wat input gegeven bij de uitwerking van dit reglement en dit proefproject en die was ook al gastspreker op een inspiratielunch, die we georganiseerd hebben voor scholen. Het is ook nu niet de bedoeling, dat scholen de komende weken een volledig kant en klaar recept voor hun brede school op papier gaan zetten, wel integendeel

hé. Het is ook net daarvoor dat ze beroep gaan kunnen doen op die coaching. Want het is niet alleen het eindresultaat dat ons interesseert, maar ook het proces naar brede school. Wij hopen dat wij daaruit kunnen leren om het nadien ook nog breder uit te rollen naar nog meer scholen met de ervaring, die we dan opgedaan hebben. Qua financiering voor 2019 hebben wij binnen de bestaande middelen gezocht naar restmiddelen, die dan hoofdzakelijk uit de buitenschoolse kinderopvang komen. En we heroriënteren ook een deel van bestaande brede schoolmiddelen. Er is een reglement brede school naar dit project. Een oud.

En het gaat dan specifiek over de subsidie, die nu gebruikt wordt om een aantal sportactiviteiten van scholen te subsidiëren. De ervaring is, dat de aard van die activiteiten, die daarmee ondersteund wordt, dat dat wel sportactiviteiten, maar eigenlijk helemaal geen brede schoolactiviteiten zijn. En er zit ook een hele grote administratieve last aan de verwerking van die dossiers, terwijl het voor de school om eerder kleine bedragen gaat. Vandaar dat we die keuze gemaakt hebben om die subsidie wel dit jaar nog verder te laten bestaan, maar in de zomer zal die verdwijnen. Maar als dat hier een vraag zou zijn, kunnen we daar ook in de commissie van juni nog verder meer in detail op inzoomen op wat dan de concrete bedragen zijn, die scholen gekregen hebben bv.. Voor de financiering vanaf 2020, want we zitten nu wat in een overgangsjaar, is het ook wel de bedoeling om hier een budget structurele middelen te voorzien. Waar ik jullie wel allemaal nog attent op moet maken, is dat er in het voorstel van subsidiereglement, dat daar nog wijzigingen zijn aangebracht tegenover de versie, die voorlag in de commissie. Ik heb moeten vaststellen, dat men dat vergeten was om dat op te laden en dat dat pas vandaag is gebeurd. Dus ik ga het u mondeling ook nog eens toelichten. Het gaat over art. 10. Daarin wordt de zin toegevoegd “omwille van het feit, dat het een proefproject betreft van beperkte duur, kan het college binnen de geest van het concept brede school gemotiveerd afwijken van dit reglement”. Dus er wordt één zin geschrapt, nl. “dit reglement kan jaarlijks geëvalueerd”. En er wordt een zin vervolledigd met name “het subsidiereglement brede school, vastgesteld door de gemeenteraad van 29 mei 2009, wordt opgeheven op 31 augustus 2019”. Ik heb zelf tijdens de inspiratiesessie gezien, dat dit concept van brede school, dat dat de scholen wel sterk aanspreekt. Ik hoop dan ook op de steun van de gemeenteraad voor de opstart van dit proefproject, want ik denk en ik hoop dat hier wel heel mooie dingen uit kunnen groeien.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan raadslid Maes.

MAES: Ja, dank u wel, schepen, voor uw toelichting. U anticeerde al op een aantal van de vragen, die ik had ingediend. Wat ik wel fijn vind. Want ik wil toch wel beginnen met te zeggen, dat wij absoluut grote fan zijn van het concept van de brede school en ook van de definitie, die er door het steunpunt diversiteit is aan gegeven. Maar het blijft mij toch verbazen en u noemt

dan wel nu die drie belangrijke doelstellingen, dus diversiteit, verbinding en participatie, maar waarom staan die niet in de tekst. Dus in de folder, die u verspreidt naar de scholen en die u ook eigenlijk, allé, gebruikt om het project te presenteren, is die cruciale zin rond de doelstellingen eigenlijk geschrappt. Dus ik zou toch wel willen voorstellen om die drie doelstellingen daar toch in toe te voegen.

En een ander voorstel, want u zegt nu dat het reglement voor de subsidiëring is aangepast, maar ik moet zeggen, dat ik vandaag niet meer heb gekeken naar e-decision. En daar was ook niet ergens een bericht over gegaan. Maar wij zouden toch willen voorstellen, dat in het subsidiereglement wordt toegevoegd, dat eigenlijk bij de beoordeling van de subsidies en het toekennen van de projecten aan de scholen, dat daar toch wordt rekening gehouden met die drie toetsstenen, in welke mate dat die drie toetsstenen en die drie doelstellingen vooropstaan in het plan. En dat de jury daar eigenlijk een voorrang aan toekent in de projectkeuzes. Dus concreet, absoluut, wij zijn er voor, voor dat project brede school, maar we hebben toch ook wel een opmerking in verband met de ambitie, die daaruit spreekt. Omdat, allé, er zijn in Sint-Niklaas heel veel scholen. U stelt het project open voor alle scholen, basisscholen, secundaire scholen, noem maar op. Als u dan begint met twee scholen, ja, dan ... Ik kan u nog begrijpen, dat u begint met twee scholen, maar dan zou ik toch wel willen voorstellen om een groeiplan te voorzien, waar je in 2020, 2021, enz... dat je daar een uitbreiding voorziet. Terwijl dat nu in de subsidies is er nu voorzien 10.000 EUR, gespreid over drie jaar, 5.000 eerste jaar, 2.500 tweede jaar en het derde jaar hetzelfde bedrag. Dus dat is qua financiering zeer beperkt. Dus en in dat opzicht, allé, vinden wij toch die ambitie zeer beperkt. Als u dan zo'n grote fan bent van die brede school, wat wij ook zijn, dan vinden wij dat er toch behoorlijk wat meer middelen naartoe kunnen gaan. En dan een belangrijk ander punt is wat in het reglement staat onder art. 3 rond de voorwaarden en de verankering. Waarin dat nu, allé, ik weet niet of dat dat gewijzigd is, want dat heb ik niet meer kunnen nakijken, maar dus u zegt dat tijdens de gesubsidieerde werking gedurende drie jaar moet het samenwerkingsverband inspanningen leveren om het project te verankeren, zodat het kan bestendig worden na de periode van subsidiëring. Nu, er zijn heel veel onderwijsmensen, die met dergelijke subsidiëringsprojecten een probleem hebben. Omdat het is altijd goed en die mensen zijn heel geëngageerd en die beginnen daar heel erg gedreven aan, die werken netwerken uit, die stellen projecten op, die gaan een heleboel dingen realiseren in hun school. Maar dan krijg je na drie jaar die subsidie, die wegvalt. En in veel gevallen wordt het dan heel moeilijk om die projecten effectief te verankeren en te realiseren. En in dat opzicht is het wel belangrijk, dat u natuurlijk na die subsidie ook beleidsmatig dat eigenlijk inbedt in het beleid van de stad om ervoor te zorgen, dat die projecten, die dan nu opgestart worden en

die vaak zeer goeie projecten zijn, dus die eigenlijk een band maken tussen de school en de omgeving en allé, ik ken een aantal projecten in het Gentse bv., die heel goeie banden leggen bv. tussen veld, een school en een ouderlingentehuis, bv. waar ze dan samen groenten kweken. Dat zijn fantastisch mooie projecten in het kader van brede school.

Maar om dat dan na drie jaar te moeten stopzetten, dat is heel frustrerend. Dus in dat opzicht zouden wij toch willen pleiten om dat project op een langere termijn te voorzien en ook ervoor te zorgen, dat het in het beleid verankerd zit, zodanig dat die doelstellingen kunnen worden gerealiseerd. Dus, allé, dat is een beetje de essentie van onze tussenkomst. En ja, voor, voor de brede school, maar graag meer middelen en verankering in het beleid, zodat dat op langere termijn kan verankerd worden in de scholen, die dat project mee kunnen opzetten.

VOORZITTER: Ook mijnheer Ghesquière vraagt nog even het woord.

GHESQUIERE: Heel kort, want eigenlijk maakt dat de vraag van de collega hier nog een beetje praktischer eigenlijk. Wij zijn uiteraard, ik heb begrepen van mijn collega's uit de commissie welzijn, zeer grote voorstander ook van dit project. Dus dat is inderdaad een heel mooi project. Maar de vraag is inderdaad, hoe hard meent ge dat. Dat kunnen we eigenlijk pas merken, denk ik, in de meerjarenbudgettering, dus in het strategisch plan. We hebben in het strategisch plan daar al een aantal verwijzingen naar gevonden. Dus dat zal inderdaad wel vertaald worden, veronderstellen we, naar de BBC, dus naar de beleids- en beheercyclus voor de komende periode. Maar, is daar nu een budgetwijziging voor gemaakt, want dat heb ik nog nergens niet gemerkt? Die 10.000 EUR komt die nu uit een bepaald potje, dat er al ergens is? Of is daar een budgetwijziging? En bovenop, zijn er voor dergelijke projecten ook geen subsidies verkrijgbaar van de hogere overheid om onszelf daar nog wat sterker in te maken, om daar inderdaad geen ééndagsvlieg van te maken, maar een echte meerjarenplanning?

VOORZITTER: Schepen, u heeft het woord.

HENNE: Ja, om te beginnen, vind ik het heel fijn te horen, dat er veel draagvlak is om mee van start te gaan met de werking rond brede school. Nu, Jef, op uw vraag van die drie toetsstenen, om dat expliciet op te nemen. Ik denk dat het een stukje een wat semantische discussie aan het worden is, want eigenlijk, dat zit ingebakken in de definitie van wat een brede school is. Dus uiteraard gaat daarop beoordeeld worden. Dat hoeven we niet op papier te zetten om dat zo te laten zijn. In de toelichting, die gegeven is door de man van het steunpunt, diversiteit en leren is dat ook heel uitgebreid aan bod gekomen heel dat concept van wat is een brede school. En daar zitten, allé, we zullen in de commissie van juni ook heel, verder uitleggen. Maar dus die drie toetsstenen, ge moet die niet opnemen in uw definitie om er zeker van te zijn, dat die gaan gebruikt worden bij de beoordeling van de voorgestelde projecten. Als die projecten daar niet

aan voldoen, dan zijn het eigenlijk geen goeie brede schoolprojecten. Dus dat is denk ik op dat vlak redelijk eenduidig. De vraag van ja, ge start maar met twee scholen, hoe zit het met daarna en voorzie je een groeiplan. We zitten natuurlijk in een overgangspe-riode, dat we de budgetten voor 2019 ... Die voor daarna moeten nog gemaakt worden.

Het is net omdat we niet wilden wachten tot dan, dat we nu al op deze manier starten. Dus we menen het wel. We willen op die manier ook een stukje expertise opbouwen. En de bedoeling is echt wel om in de meerjarenplanning, die we gaan opmaken in de loop van dit jaar, daar systematisch structureel de financiering voor te voorzien. Of we die projecten blijvend moeten ondersteunen, daar verschillen we misschien een stukje van mening in. Het subsidiereglement is ook zodanig opgebouwd, dat het eerste jaar 5.000 EUR wordt voorzien en de twee volgende jaren 2.500 EUR. Net om scholen ook te stimuleren en scholen zijn ook maar ne partner in dat verhaal, eigenlijk moet dat veel breder gaan en mogen zij niet de enige trekker van zo'n brede schoolproject zijn, maar eigenlijk moet het project op zich een stukje op zoek gaan naar zijn financiering en geven wij nu de middelen om op te starten en de trigger om daarmee aan de slag te gaan. Maar de verdere, allé, de continuering, die ligt dan in de schoot van dat samenwerkingsverband. Kunnen wij geen subsidiëring aanvragen bij hogere overheden? Ik denk dat er subsidiemogelijkheden zijn, maar ik denk dat het dan aan die samenwerkingsverbanden is om die subsidie aan te vragen voor hun concrete project. Want dat kan heel uiteenlopend zijn hé. Dat kan, allé, afhankelijk van de specifieke samenstelling van dat samenwerkingsverband, het thema waarrond dat zij werken, de activiteiten die zich gaan ontplooien, zal dat in het ene geval de ene subsidiemogelijkheid bieden, in het andere geval een heel andere. Dat kunnen wij moeilijk aanvragen. Dat ligt echt binnen de verantwoordelijkheid van dat samenwerkingsverband zelf. En ook dat is misschien één van de manieren om een samenwerkingsverband sterk te maken hé.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

GHESQUIERE: Maar, schepen, juist daarin kan de stad toch een ondersteunende rol spelen hé.

HENNE: Ja, ja, we kunnen hen mee daar attent op maken, zelfs mee helpen als het moet helpen schrijven. Maar ...

GHESQUIERE: Het is dat hé.

HENNE: ... het is aan hen om die subsidie aan te vragen. Het is dat dat ik wou zeggen.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Allé, het is zeker en ik wil geen semantische discussie voeren over en ik ben eigenlijk wel blij met uw antwoord over wat betreft die drie doelstellingen en dat u daar nauw op gaat toezien. Dus het gaat niet beletten, dat wij voor het voorstel gaan

stemmen. Maar ik wil toch wel de bedenking, u weet dat er deze week een staking geweest is in het onderwijs, omwille van het feit dat het onderwijs zeer zwaar wordt belast. Je hebt allerlei belastingen.

Noem maar het M-decreet om maar een voorbeeld te geven, waar leerkrachten en onderwijs altijd maar mee worden belast. Dus en ik denk dat we daar toch moeten mee rekening houden, ook wanneer dat we projecten zoals brede school opzetten, dat het niet zomaar kan gedragen worden zonder extra middelen of zonder extra mensen. En in dat opzicht, denk ik dat het belangrijk is, dat er inderdaad vanuit de stad een langeretermijnplanning komt. Maar goed, ik stel dan voor, dat we in juni of daarna verder kijken op welke manier dat we dat ... Maar we gaan dat zeker en vast nauw op een positieve manier opvolgen.

HENNE: We zullen er inderdaad dan later nog eens op terugkomen in de evaluatie als we daar wat meer over geleerd hebben.

VOORZITTER: Oké, ik geef ook nog het woord aan mevrouw Luyckx.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, ik vraag eigenlijk het woord om onze stemverklaring toe te lichten. Wij gaan ons op dit punt onthouden. Niet zozeer omdat we volledig tegen dit punt zijn, anders zouden we uiteraard tegen stemmen. Maar omdat we ons toch wel zorgen maken over de druk, die inderdaad op scholen gelegd wordt om misschien mee te stappen in een project, waar misschien vanuit de scholen wel de nodige belangstelling voor bestaat, maar dat gaat toch inderdaad, zoals u zelf zegt, een druk op de scholen leggen. Het is niet de bedoeling, dat die scholen dat project volledig zelf dragen. Het is de bedoeling, dat de buurt daarin meewerkt. In het verleden is het al wel zo geweest, dat andere initiatieven om een school echt in te bedden in de buurt, waar zij gelegen is, dat dat – en ik spreek zelf uit ervaring als voormalig lid van een aantal ouderverenigingen – waar scholen toch aangaven, dat het dikwijls moeilijk was om vertegenwoordigers te vinden uit het bedrijfsleven, uit de buurt, die zich mee wilden inzetten tot meerdere eer en glorie van die school en van de samenwerking van de buurt. Zoals collega Maes aanhaalde, er is juist een staking geweest, waarin toch de grote roep naar minder druk en minder vooral werkdruk dan voor leerkrachten. Ik hoor dat in mijn omgeving van de leerkrachten, die zich daar bevinden, hoor ik dat evengoed, dat de druk op leerkrachten hoe langer hoe groter wordt. En ja, onze vrees is toch ook, een directie kan daar natuurlijk mee scoren met zo'n project om daar mee in te stappen. Het is mooi om mee naar de pers te stappen. Het is mooi om mee naar de ouders te gaan. Maar iemand moet dat project wel dragen. En de ervaring leert, dat dat in de meeste gevallen wel de leerkrachten zijn of het administratief personeel daarrond of allebei. En zolang dat daar niet voldoende duidelijkheid over bestaat, gaan wij ons onthouden.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx, voor deze stemverklaring. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie keurt dus het subsidiereglement goed? Dat zijn alle partijen, behalve het Vlaams Belang. En zij hebben verklaard, dat zij zich onthouden. Oké, dan stel ik voor dat we nu de zitting schorsen voor de telling ...

BURGEMEESTER: Tot ze uitgeteld zijn hé.

VOORZITTER: Ja, ik zou zeggen, we beginnen met een ... Ja, tot dat de bel gaat, oké.

SCHORSING

VOORZITTER: Oké, ik open terug de vergadering en geef meteen ook het woord aan de burgemeester voor ik de ...

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, vooraleer de voorzitter kennis zal geven van de uitslag van de stemming wil ik toch nog een voorstel doen om ons voor een stukje al uit de impasse te helpen rond de samenstelling van de raad van bestuur en de algemene vergadering van het Centrummanagement. We hebben daarstraks beslist om te zeggen we gaan dit nu niet invullen om op een rustige en evenwichtige manier te zoeken naar een invulling, die voldoet aan alle wettelijke en decretale en statutaire bepalingen. Maar ik zou om praktische redenen toch uw goedkeuring willen vragen om twee artikelen van dat punt 9 goed te keuren. Het eerste artikel, kennis te nemen van de aanstelling van rechtswege van mevrouw Ine Somers, schepen voor economie, als effectief vertegenwoordiger in de algemene vergadering van Centrummanagement Sint-Niklaas vzw. Dat is gewoon een kennisneming van een feitelijkheid als het ware, omdat de statuten ook bepalen dat het voorzitterschap van het Centrummanagement in de algemene vergadering eindigt bij de vernieuwing van de gemeenteraad. Dat dus eigenlijk de vorige titulaire schepen rond deze bevoegdheid, Carl Hanssens, zijn mandaat beëindigd is. En twee rond dan de raad van bestuur. Dus art. 4 in het oorspronkelijke voorstel van beslissing goed te keuren om dus mevrouw Ine Somers – ja, congratulations – mevrouw Ine Somers, schepen voor economie, voor te dragen als voorzitter van de raad van bestuur van Centrummanagement Sint-Niklaas vzw. Dus die twee bepalingen. Ja, ja, dat moet wel gestemd worden hé.

VOORZITTER: Oké, wie stemt ter in met ... Ah ja, sorry, mijnheer Van Der Coelden, excuseer.

VAN DER COELDEN: We willen wel goodwill opbrengen, burgemeester, om u hier een beetje uit de nood te helpen. Als er dan ten minste dezelfde goodwill is binnen de meerderheid om iets te doen aan het genderevenwicht binnen het Centrummanagement. Dus ja, daar rekenen we dan ook in de eerste plaats op jullie.

BURGEMEESTER: We zullen daar in de eerste plaats ook de nodige inspanningen voor leveren. Wij beseffen ook, dat de zwaarste inspanningen vanuit de meerderheid zullen moeten komen. Maar laat ons dat rustig bespreken in een nog te plannen overleg.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt er in met de goedkeuring van deze twee artikelen? En dat kan eenparig, dat is fijn, dank u wel.

BURGEMEESTER: Dank u wel, collega's.

VOORZITTER: Dan zal ik even de resultaten van de stemming doorgeven. Voor VVSG Lieven Dehandschutter en Wout De Meester in algemene vergadering met 28 stemmen. De raad van bestuur, Lieven Dehandschutter met 29 stemmen en de bestuurscommissies EURpa en Veilig ook Lieven Dehandschutter met 29 stemmen. Voor de Sint-Niklase Maatschappij voor Huisvesting, voor de algemene vergadering Mario Schelfaut en Marijke Henne 27 stemmen. Voor de raad van bestuur Marijke Henne, Steven Dehandschutter, Mario Schelfaut met 27 stemmen. Ursula Jaramillo met 24 stemmen, Geert van Drom met 25 stemmen en als voorzitter Marijke Henne met 26 stemmen. Voor CIPAL Jan Moons met 29 stemmen. Voor 't Bau-huis is de lijst goedgekeurd met 37 stemmen. Voor ACCSI, als vervanger voor de schepen Maxime Callaert met 27 stemmen. De algemene vergadering, de lijst is goedgekeurd met 36 stemmen. De voorzitter Filip Baeyens met 29 stemmen. Ondervoorzitter Luk Huys met 28 stemmen. De raad van bestuur, de lijst met 36 stemmen. En Sander Van den Hende met 27 en Klaus De Pillecyn met 25 stemmen voor het dagelijks bestuur. Voor WACCO Filip Baeyens en Sander Van den Hende met 27 stemmen. Lieve Van Daele en Johan Uytendhouwen met 26 stemmen. Voor de beheerscommissie voor de bib is de lijst met 36 stemmen goedgekeurd en de gebruikers met 32 stemmen. Voor de museumcommissie de lijst met 37 stemmen goedgekeurd, gebruikers 32 stemmen. Voor de stedelijke academie voor muziek, woord en dans is mevrouw Nathalie Krekels met 27 stemmen verkozen en voor het SASK als ondervoorzitter en nieuwe waarnemer vanuit Groen Filip Wouters en Dirk Baeke, beiden met 27 stemmen. Mijnheer Wymeersch, u vraagt het woord?

WYMEERSCH: Mijn zelfde vraag als vorige keer en ik hoop dat er deze keer op ingegaan wordt. Om de gedetailleerde uitslag van alle stemmen te mogen krijgen. Dat hoeft niet binnen de 14 dagen, maar toch binnen afzienbare tijd.

VOORZITTER: Ja, normaal gezien staat het allemaal in de notulen en in de besluiten. Dus daar is dat te raadplegen.

WYMEERSCH: Niet gevonden.

VOORZITTER: Ja, Joke zal even voor u dat mailen. Oké, dan zijn we gekomen aan de interpellaties. En we beginnen met de eerste interpellatie door raadslid Filip Herman in verband met parkeer- en zorgsticker als hulp voor hulpverleners uit Sint-Niklaas. U hebt het woord.

HERMAN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, u weet het of u weet het niet, maar zorgverstrekkers uit onze stad kunnen momenteel nu al voor een 100 EUR een jaarabonnement aankopen om op ons grondgebied te parkeren tijdens hun zorgverlenende activiteiten. Maar nu is het zo, dat er soms plaatsen en straten zijn, waar op dat moment dat zij daar zijn niet reglementair of volgens het reglement niet-hinderlijk of gevaarlijk geparkeerd kan worden. Daarom lijkt het mij een optie, dat bewoners van onze stad op een manier, dus via een sticker, een parkeer- en zorgsticker kunnen aanbrengen aan hun woonst of op hun garagepoort om op die manier aan te geven, dat je als bewoner tijdelijk uw parkeerplaats voor uw garagepoort of uw oprit ter beschikking wilt stellen voor dokters, thuisverplegers, kinesisten en andere hulpverleners. Hoe zou dat systeem kunnen werken? Met een bepaalde sticker zou die inwoner van onze stad aan die zorgverlener, die daar in die straat moet zijn, kunnen duidelijk maken dat er dus geparkeerd kan worden. Maar wat als die bewoner toch toegang wil tot zijn of haar woning, oprit of parkeerplaats voor de poort? Dan moet er natuurlijk wel duidelijk gemaakt worden, allé, op één of andere manier, dat er contactgegevens beschikbaar zijn in die wagen, dat er kan getelefoneerd worden naar de zorgverstrekker, dat die zich even kan verplaatsen of in ieder geval te weten hoelang dat die daar nog moet staan. Dat zou dan wel aangewezen zijn. Het zou dan heb ik begrepen een uitbreiding kunnen zijn op de huidige zorgverlenerskaart, die er nu bestaat. Dat mits die duidelijke contactgegevens dus zorgverstrekkers die kaart kunnen aanschaffen en die dan ook gebruiken op plaatsen waar die sticker aanwezig is. Het zou wel handig zijn, moest die parkeer- en zorgsticker niet alleen af te halen zijn op het stadhuis, maar misschien ook via andere middelen te bestellen of ja, ... Het zou misschien al handiger zijn, dat niet iedereen die dat wil hiervoor op het stadhuis moet zijn. En ik hoop dat in naam van alle zorgverleners, die regelmatig in onze stad actief zijn, dat het college hier een gunstig gevolg aan kan geven. En tevens zou dit als een bewoner een krachtig signaal kunnen zijn. En u mag mij bij de eventuele invoering alvast de eerste sticker bezorgen. Dank u wel.

VOORZITTER: Goed. Een opmerking van raadslid Huys en raadslid De Meyer. Ik geef eerst het woord aan raadslid Huys.

HUYS M.: Ja, geachte collega's, ik denk dat dat een bezorgdheid is van iedereen. En ik wil opmerken, dat zo'n sticker al in verschillende steden in voege is. Ik denk maar aan Zele, aan Deinze - dat is van deze week pas in voege gekomen – Mechelen, Antwerpen. Antwerpen heeft daar een speciale afdeling, nl. de zorg of de parkeezorg. En ik denk toch, dat wij voor één ding moeten oppassen, nl. dat het politiereglement niet zou tegenspreken dat dit mogelijk wordt. En vooral, het gaat niet over parkeren op opritten, maar vooral parkeren voor poorten.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mijnheer De Meyer.

DE MEYER: Ja, eerst en vooral, wij vinden dit een bijzonder goede suggestie. Ze staat trouwens ook in ons programma. Het jaarabonnement, dat vorige legislatuur er gekomen is voor zorgpersoneel, mede op stimulans van collega Merckx en mezelf, ik denk dat dat een belangrijke stap was. Maar als ik luister zeker naar thuisverplegenden, dan hoor ik toch wel bij de toepassing en de handhaving en het optreden tegenover, dat onze politie op dat vlak euh ja, een beetje weinig tolerant is soms ten aanzien van deze mensen, als ik de klachten bij hen hoor. Het is natuurlijk niet altijd makkelijk om de juiste afweging te maken, maar ik geef toch de suggestie mee om naast het voorstel, dat nu voorligt, daarop in te gaan, om ook eens een evaluatie te houden met vertegenwoordigers van het zorgpersoneel in verband met het jaarabonnement. Hoe het eventueel zou kunnen bijgestuurd worden en eventueel verbeterd worden. Zodanig dat deze mensen op een iets rustiger manier soms hun werk zouden kunnen doen.

VOORZITTER: Goed. Dank u, mijnheer De Meyer. Zijn er ... Ja, schepen? Sorry, sorry, schepen.

HANSSENS: Ik wacht tot ik het woord krijg. Dank u wel, voorzitter, voor het woord. Onze zorgverlenerskaart laat vandaag niet toe om hinderlijk of foutief te parkeren. Dat klopt. Of hinderlijk en gevaarlijk te parkeren. Wel foutief te parkeren, maar niet hinderlijk of niet gevaarlijk. Ja, dan blijven er niet zoveel plaatsen meer over. Zeker niet in de binnenstad. In 2016 werd op suggestie van collega Merckx en de MER inderdaad het jaarabonnement ingevoerd, wat inderdaad zorgverstrekkers hielp om op parkeerplaatsen te gaan staan, zonder dat ze telkens een individueel ticket moesten kopen. Dat zou ook al een verbetering zijn. Maar dat biedt dus geen oplossing voor de situatie, die geschetst werd door raadslid Herman. Indien een zorgverlener gebruik maakt van de zorgverlenerskaart om niet-hinderlijk foutief te parkeren, dient hij vandaag al telkens het adres van zijn huisbezoek en zijn gsm-nummer na te laten op de kaart, zodat de politie hem direct kan vinden, indien er een probleem is.

En de situaties waar mijnheer De Meyer naar verwijst, zijn net die situaties, waar inderdaad het adres bv. niet is vermeld of het gsm-nummer niet is vermeld op de zorgverlenerskaart of zichtbaar vooraan in de auto is gelegd, waardoor men soms op misverstanden stuit. Wij proberen daar al geruime tijd een antwoord op te bieden, maar hebben nog niet het juiste middel gevonden om dat te kunnen afdwingen. Maar dat is één van de prioriteiten, die we nog voor de zomervakantie graag zouden uitgeklaard zien. De, zoals raadslid Huys heeft aangegeven, maar ook raadslid Herman heeft aangegeven, is er inderdaad in verschillende politiezones of gemeentes nu al een aantal projecten lopende, zoals het parkeer+zorgproject in Gent vandaag. Onder het motto “geen zorgen voor morgen, elke dag geeft gewag van zijn eigen kwaad” hebben we ons gebogen en intern besproken hoe we dat zouden kunnen invoeren. En de lijnen zijn vrijwel telkens hetzelfde, we komen op hetzelfde uit. Een verbetering van de zorgverlenerskaart, zoals we hem vandaag kennen. Dus geen extra administratieve lasten opleggen voor de zorgverleners zelf, maar verder rondbouwen op wat er is en in samenspraak met hen ook een oplossing vinden voor ja, hoe kunnen we nu makkelijker die contactgegevens hebben, zodat als er een probleem is te bellen, die zorgsticker in te voeren en een campagne te voeren naar de zorgverstrekkers toe. Want zij zullen de eerste ambassadeurs zijn voor zo’n sticker. En dan via onze klassieke kanalen zo’n sticker promoten bij onze bevolking. Maar eerst eventjes overleg over hoe we dat kunnen doen zonder negatieve effecten of zonder dat, ja, die mensen worden opgeschreven. En dan de tijd nemen om een goeie sticker en goeie campagne op te zetten om dat te lanceren later dit jaar.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dat ziet er goed uit voor die sticker.

DE MEYER: Mag ik begrijpen, dat er een engagement is om een evaluatie te hebben van de huidige situatie van de zorgverleners? Oké.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Huys?

HUYS: Naar ik vernomen heb, schepen, zijn de zorgparkings, die nu voorhanden zijn en die nu werkzaam zijn in verschillende gemeenten, zijn een heel groot succes. Dus het zou wel eens nuttig zijn van eens contact op te nemen met bv. Zele, Eeklo, Deinze, enz... om te zien wat de evaluatie daar is.

VOORZITTER: Schepen? Oké? Dan gaan we naar interpellatie 2, die we ook samen met interpellatie 6 behandelen. Een interpellatie van raadslid Wymeersch over de toekomst van de voetbalsport in het algemeen in Sint-Niklaas en van sportcentrum Puyenbeke in het bijzonder na de beslissing van Waasland-Beveren. En daarna een interpellatie van raadslid Kris Van Der Coelden in verband met dat aangekondigde vertrek. Raadslid Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Waarmee we nu geconfronteerd worden, stond in feite in de sterren geschreven. Aan de ene kant hebben we ons – en ik ga heel de geschiedenis van Puyenbeke annex het voetbal in Sint-Niklaas niet heropenen – er is andermaal het bewijs geleverd wat ik reeds jaren geleden heb aangehaald, de politiek moet met zijn poten van de voetbal blijven, punt. Maar goed, wij hebben ons altijd geërgerd aan het feit, dat er een erfpacht werd gegeven, die zo langdurig liep en nu worden wij dus geconfronteerd plots met het hoogstwaarschijnlijk, want als ik mij niet vergis is er officieel nog geen betekening van de opzegging van de erfpacht op zich, maar we moeten er ons wel op voorbereiden. We moeten er ons wel op voorbereiden. Is dat een probleem voor het voetbal? Ja, dat zou kunnen in de toekomst. Waarvoor is het wel een probleem en een groot probleem? Dat is in de feiten een kleine 200 jeugdspelers, die op straat komen te staan. Dat is erg. En dat is erg in hoofde ook van Red Star Waasland, noem er maar Beveren bij, die zonder blijkbaar enige scrupules deze maatregel nemen. Ge hoort dan allerlei geruchten, dat zou moeten gezocht worden, dat zou gezocht worden bij lokale provinciale ploegen, die geen jeugdwerk hebben – ik ga geen namen noemen – maar men vergeet erbij te zeggen, dat het nogal wat financiële repercussies heeft voor die kleine ploegen, die dikwijls niet die financiële middelen hebben om eraan tegemoet te komen. Als ik mij niet vergis, moeten jeugdspelertjes nu – ten minste hun ouders – ongeveer een gemiddelde van 350 EUR op jaarbasis betalen voor allerlei kosten bij aansluiting bij een ploeg. Daar zit wel wat verzekering en dit en dat allemaal in, maar dat is dus blijkbaar toch veel en veel te veel voor die kleine ploegen. Temeer omdat die ook niet geëquipeerd zijn met het personeel, dat daarvoor nodig is. Trainers en dergelijke. Niet dat die zo fantastisch veel verdienen, maar een euro is een euro. Hetgeen dat ik juist gezegd heb “het is niet aan de politiek om de voetbal te arrangeren”, maar ik denk wel dat we nu als stad de verantwoordelijkheid hebben om naar een oplossing te zoeken in hoofde van die jonge spelers, die dus nu zonder ploeg, zonder club blijken te vallen. Daarom zou ik aan de schepen willen vragen of daar al voor zoverre, het is nog niet definitief nodig, maar of er daar al ergens aftastende gesprekken zijn geweest om eventueel in een bepaalde richting te werken en eventueel verbonden of verbanden uit te werken. Over het algemeen heb ik nog een aantal opmerkingen. We weten dat Puyenbeke, het zal dus terug volledig op onze nek komen, in feite daar komt het op neer, een gedeelte van de herstellingswerken, onderhoudswerken, onkosten en dergelijke, verbouwingswerken waren ook op last van de stad. Een gedeelte voor Red Star Waasland annex Beveren. Maar een groot gedeelte voor de stad. En dan kom ik dus in de ruimere discussie, wat gaan we met Puyenbeke doen? Willen we dat nog een voetbaltoekomst geven? Persoonlijk hoop ik van wel. Vraag mij niet hoe, ik zou het niet durven zeggen.

Maar er zijn dus wel wat verbeteringswerken om het zacht uit te drukken nodig om het stadion terug stadionwaardig te maken. Het grote voetbalverhaal ga ik hier dus niet doen. En ik zou de schepen ook de raad geven daar af te blijven. Wil hij matchmaker spelen, voor mij niet gelaten, maar er zijn er al zoveel die dat geprobeerd hebben. En zonder, niet hun eigen vingers verbrand hebben, maar wel de vingers van deze stad. Dus ik wil vragen, wat is de stand van zaken, zijn er contacten, wordt er gedacht aan? Maar ik denk dat we als stad de verplichting hebben, de verantwoordelijkheid hebben om die jonge spelertjes, dat meestal inwoners zijn van Sint-Niklaas zelf, want iedereen wil zo dicht mogelijk bij zijn huis, bij zijn thuis zijn eigen sport beoefenen, om die op een deftige manier te kanaliseren en hun eigen sport terug te kunnen aanbieden.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan mijnheer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Net zomin als collega Wymeersch voel ik ook niet de behoefte om hier een reconstructie te maken van de geschiedenis van het voetbal in Sint-Niklaas en in Puyenbeke in het bijzonder van de laatste 20 à 25 jaar. Om het heel kort te houden, ik denk dat een groot deel binnen deze gemeenteraad en ook wellicht een groot deel in sportief Sint-Niklaas bij was in 2002, toen met Red Star Waasland – toen nog Red Star Waasland – een huurder werd gevonden voor de infrastructuur op Puyenbeke. Maar dat we sindsdien 2 ontgoochelingen gekend hebben. De eerste ontgoocheling het fusieverhaal, de fusie van Waasland met SK Beveren in 2010, waar ze uiteindelijk dan het toenmalige stadsbestuur nog kunnen overtuigen hebben, dat er met het belofteteam én met de jeugdwerking, dat dat op zich nog voldoende reden was om ja, vast te houden aan de huur- en erfpachtovereenkomst en de club op Puyenbeke te laten spelen. Terloops gezegd, had dat ook wel consequenties voor die andere tussen aanhalingstekens “grote” voetbalploeg in Sint-Niklaas. Want op dat moment was ook FC Nieuwkerken of Sporting Sint-Niklaas vragende partij om naar Puyenbeke te komen. Die boot is op dat moment afgehouden. Dat heeft dan een jaar later de stad ook 750.000 EUR gekost om de lichtinstallatie van Nieuwkerken aan te passen aan de vereisten van 2^e klasse. Maar dit als parenthesis. De 2^e ontgoocheling stelt zich vandaag met het feit, dat Red Star Waasland of Waasland-Beveren nu ook de jeugdwerking wil stoppen. Ik denk dat het weinig zin heeft om een club te verplichten van hun werking te blijven behouden als men daar tot in de diepste vezels van overtuigd is, dat men dat niet meer wil. Jammer genoeg denk ik ook, dat het contract of de overeenkomst tussen de club en de stad zeer weinig houvast biedt om de club daar aan een aantal verplichtingen te houden. De belangrijkste paragraaf zegt in feite, dat het contract ophoudt te bestaan op het moment, dat de voetbalactiviteiten ophouden te bestaan.

Wat ik vanavond ook niet ga doen, dat is heel de denkoefening openen van wat nu met Puyenbeke. Ik denk dat de prioriteit – en dat sluit aan bij wat mijnheer Wymeersch zegt – nu inderdaad moet liggen bij de jeugdspelers, bij de 200 of meer spelertjes die er zijn en die dan toch graag hun hobby zouden behouden en liefst ook denk ik op de plaats, waar ze die nu uitoefenen. We zijn blij met het engagement, dat we vernemen via de pers van SK Belsele, dat er blijkbaar dan toch een bereidheid zou zijn bij die club om die jeugdwerking over te nemen. We waarderen ook de inspanningen, die het stadsbestuur en de schepen van sport op dat vlak doet. Maar waar ik dan misschien van mening verschil met collega Wymeersch of dat toch wil aanvullen, dat is dat wij van oordeel zijn, dat Red Star Waasland of Waasland-Beveren wel degelijk nog een verantwoordelijkheid te dragen heeft. En zelfs een dubbele verantwoordelijkheid. Ik denk, dat in de eerste plaats Waasland-Beveren een morele verantwoordelijkheid draagt over die jeugdwerking. Om het simpel te zeggen, ge neemt niet zomaar van de ene dag op de andere de hobby af van 200 jonge mensen. Men mag zich daar verantwoordelijk voor voelen en zijn best willen doen om die overdracht, om een alternatief mee te helpen zoeken en mee te helpen aanbieden. Maar ten tweede zijn wij toch ook van oordeel, dat er is het niet op contractuele basis, ja, dan wel in de feiten ook een financiële verantwoordelijkheid rust bij Waasland-Beveren. Ze doen zich om het simpel te zeggen, het is geen gemakkelijke berekening op basis van het contract, maar ik schat dat ze zich door uit te stappen uit de overeenkomst op die 12 jaar dat die nog loopt, toch ergens tussen de 150 en 200.000 EUR profijt. Dat zijn ook inkomsten, die de stad moet derven de komende 12 jaar. Er zijn inspanningen geweest de afgelopen jaren van het stadsbestuur om samen met Waasland-Beveren de infrastructuur aan te passen. En laat ons eerlijk zijn, de prijs die de club moest betalen om 6, 7 à 8 ha grond met een uitgerust stadion te kunnen in erfpacht nemen of te huren van de stad, ja, met 13 à 14 à 15.000 EUR per jaar was dat toch wel een zeer bescheiden bedrag, als ge dat afmeet aan de sommen geld, die omgaan in de voetbalwereld. Dus we denken, allé, dat de stad buiten de inspanningen om de jeugdwerking over te dragen aan een betrouwbare en solide partner, dat de stad toch ook Red Star Waasland, Waasland-Beveren zowel op haar morele als op haar financiële verantwoordelijkheid moet wijzen in heel deze operatie. En dat het ook een onderdeel van de gesprekken moet zijn om die verantwoordelijkheid in de praktijk en in de feiten af te dwingen.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, voorzitter. Ik ga niet verder ingaan op de verantwoordelijkheid voor de jeugdspelers. Dat is al uitgebreid aan bod gekomen. Ik vind dat ook wel zeer belangrijk. Ik ben ook scheidsrechter, dus ik ken dat wereldje.

Maar ik wil toch ook wel even aangeven, dat op de terreinen van Puyenbeke er ook een ploeg, een voetbalploeg in het G-voetbal speelt bij Waasland-Beveren. Er zijn mensen, die met een licht mentale of fysieke handicap – toevallig moet ik daar morgen zijn, dus ik ga die mensen morgen zien – maar heeft u daar al weet van wat daarmee kan gebeuren en of daar ook alternatieven voor mogelijk zijn? Want dat zijn ook jongeren, die elke week uitkijken naar hun wedstrijd en daar echt wel heel veel belang aan hechten. Dus naast die andere jeugdwerking, denk ik dat het ook belangrijk is om daar naar een oplossing te zoeken. En ik wil toch ook wel op de verantwoordelijkheid toch van Waasland-Beveren wijzen. En ik vind het toch wel raar, als ik het goed heb begrepen, zou er in het contract geen boeteclausule staan op het moment dat er dus ... Allé, ik vind dat toch wel raar, in dergelijke contracten, dat daar geen boeteclausule staat, dat vind ik een gigantische verantwoordelijkheid van de vorige bestuurders. En ik weet dat jullie daar nu niets aan kunnen doen, maar misschien moet daar toch gekeken worden of daar geen financiële tussenkomst kan gevorderd worden, want uiteindelijk wordt de stad hier geconfronteerd met extra kosten en maakt Waasland-Beveren zich daar gemakkelijk vanaf. Dus ik vind dat toch wel een belangrijk gegeven om mee naar voor te brengen.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière vroeg ook nog het woord.

GHESQUIERE: Heel kort. Ik ben het bijna volledig eens met mijn vorige sprekers-collega's, behalve op een paar punten. Het is te zeggen. De stad heeft hier wel enige serieuze rol te spelen. Ik hoorde net een collega zeggen van “van die voetbal blijft ge best met uw poten af”. Eerlijk gezegd, de stad heeft hier op zijn minst een soort regierol te spelen hé. Want inderdaad, als ge jeugdspelers aan het werk wilt blijven houden, enfin, bezig wilt blijven houden op eigen grondgebied, ge krijgt geen jeugdspelers of ge krijgt toch geen grote toevloed van de jeugdspelers als er niet ergens ook competitie aan verbonden is. Dan maakt ge mekaar iets wijs. Die komen zich daar niet gewoon amuseren om wat te voetballen. Nee, er moet ook een zekere competitie aan verbonden zijn of er gebeurt niets. Anderzijds, hoe erg dat het ook is, wat er nu gebeurt, op zich houdt het ook een zekere opportuniteit in. Uiteraard moet daar goed nagedacht worden en moeten we niet dezelfde fouten maken, die we misschien in het verleden gemaakt hebben. Inderdaad, goeie contracten zijn belangrijk. Ik zou bv. in deze toch wel een beroemd voetballer willen citeren, die zegt “elk nadeel hebt zijn voordeel”. Ik denk dat hier inderdaad wel mogelijkheden zijn om als stad hier inderdaad voor jonge mensen, die we aan het werk bezig willen houden, pardon, ik zal het zo zeggen, echt wel te activeren.

En ik lees ook, want nu moet ik bijna beginnen over het beleidsprogramma, de stad heeft, het huidige bestuur heeft eigenlijk bijna helderziend geweest of misschien wisten ze al meer dan wij op het moment dat ze dit hier aan het schrijven waren, maar dus eigenlijk ik lees ook, dat men van Puyenbeke een sportpark wil maken. Dat is zeker en vast niet slecht. Maar dat betekent ook, dat ge daar inderdaad de voetbal wel een warm hart wilt toedragen, want anders verdwijnt daar het grootste deel van wat er eigenlijk gebeurt. En als ge het aantal leden van de voetbal afweegt ten overstaan van de andere clubs, die daar actief zijn, dan ... En ik had dan eigenlijk wel nog één praktisch vraagje. Heeft dat ook gevolgen – ik ben niet 100 % mee – voor bv., ik zeg maar wat, de huurder van het lokaal onder de tribune, de biljart? Heeft dat daar ook gevolgen voor? Heeft dat gevolgen in verband met de catering die daar gebeurt, in verband met het praktische verhuren van die zaal en dergelijke? Dat zijn toch wel een aantal belangrijke vragen.

VOORZITTER: Raadslid De Meyer wil nog het woord.

DE MEYER: Na de vele tussenkomsten kan ik zeer kort zijn. Ik ben het eens met de analyse, de genuanceerde analyse van Kris Van Der Coelden. Het is evident – en dat is door iedereen benadrukt, die tussengekomen is toch nog toe – bijzondere aandacht voor de jeugdspelers. Ook andere sporten op Puyenbeke, ik verwijs naar punt 13, dat behandeld is. Er werd in de commissie van sport deze week ook reeds over Puyenbeke gesproken, schepen. Ik ga niet herhalen wat ik allemaal gezegd heb over het dossier water, maar hier is ongetwijfeld ook een opportuniteit, die moet onderzocht worden, als dit de aangewezen plaats is voor een bijkomend zwembad. We weten, er zijn daar een aantal voordelen bij. Er zullen ook nadelen zijn. Maar naar de toekomst toe moeten wij dat zeker bekijken. Wat voor mij vrij duidelijk is vanavond, dat is dat er eigenlijk een vrij grote consensus is bij iedereen die tussenkomt, dat voetbalclub Waasland een morele én financiële verantwoordelijkheid heeft, minstens in een overgangperiode. Schepen, het is aan u om dat namens de ganse gemeenteraad, denk ik, hard te maken in de verdere onderhandelingen.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, collega's, ook voor de sereniteit, de tonaliteit van de inbreng. En op een paar nuances na heb ik hier heel veel wijze dingen gehoord. Er werd gesproken over elk nadeel hebt zijn voordeel. Diezelfde voetballer, Johan Cruijff, die zei ook "vaak moet er iets gebeuren voordat er iets gebeurt". Dus en hier zitten we in die situatie. Wat is er gebeurd? Op 7 februari, na een overleg 2 dagen voordien, hebben we een brief gekregen van Waasland-Beveren – ik heb hem hier bij – waarin dat dus die eenzijdige opzegging gebeurd is.

Dus ze hebben beslist om hun werking volledig stop te zetten op Sint-Niklaas grondgebied. Een overweging, die daar speelt, is dat ze zeggen dat het voor hen als club moeilijk beheersbaar is gebleken om op 2 vrij grote sites operationeel te zijn. Beheersmatig vanuit cluboogpunt is dat zeer lastig geworden. Om u een idee van grootorde te geven, er spelen op dit moment, de huidige competitie, aangesloten bij Waasland-Beveren spelen ongeveer een 120-tal spelers op gewestelijk niveau, een 50-tal spelers spelen daar op provinciaal niveau. Sinds dit jaar is het ook zo, dat ze eigenlijk niet meer actief zijn op het A-terrein, waar ze tot vorig seizoen ook met een belofteteam speelden. Nu, vanuit het college, maar ik denk dat ik daar de teneur ook heb vertolkt, die ik hier vandaag hoor in de gemeenteraad, vind ik het in eerste instantie zeer jammer, betreurenswaardig dat Waasland-Beveren die eenzijdige beslissing genomen heeft. Ze zeggen ook, dat ze die beslissing ietske vroeger hadden willen kunnen communiceren naar de stad, ware het niet dat er bestuurstechnisch een aantal problemen waren de afgelopen maanden, waardoor dat de communicatie intern binnen Waasland-Beveren niet echt optimaal was. Nu, allé, naast het jammere zijn er voor ons 3 zaken waar we nu op bijzonder korte termijn, want alles gaat snel, op bijzonder korte termijn een oplossing voor moeten vinden. Dat is één. En dat is eigenlijk hier ook door iedereen gezegd, dat er een goeie oplossing gevonden wordt voor die jeugdspelers. Dat dat ons eerste doel is om daar op korte termijn een oplossing voor te vinden. Het is ook zo, dat op dit moment alle clubs bezig zijn met de voorbereiding voor volgend voetbalseizoen. Dat gaat nu eenmaal zo bij het voetbal. Dat is nu de periode van het jaar, waar er mailings vertrekken vanuit de clubs naar hun spelers, communicatie naar andere mensen om ervoor te zorgen, dat die aansluitingen, dat die gebeuren. Dus die spelertjes, dat is in eerste instantie onze focus. Daarnaast hebben we een 2^e focus, dat we zeggen je hebt er andere gebruikers. In 1^e instantie de 2 gebruikers waar contacten mee zijn, zijn het biljart – waar al naar verwezen is – SKB Sint-Niklaas, beter gekend als SK Belsele. In 2^e instantie, daarnaast zijn er nog heel wat andere gebruikers, occasioneel of op een iets duurzamere manier, waar een goeie oplossing voor moet gevonden worden, zodat die hun werking niet gehypothekeerd wordt. Er is gesproken over het G-voetbal. Er zijn tal van voorbeelden. De school maakt er gebruik van het terrein, er is een toneelvereniging dat er repetities organiseert. Kortom, er is eigenlijk van alles, van alles te doen op die site, vaak meer dan wij eigenlijk als stadsbestuur weten, officieel weten dan, maar dus daar moet een oplossing voor gevonden worden, zodat die hun werking niet in het gedrang komt. 3, 3^e focus dat we leggen, is dat we zeggen het contractuele. Er zijn wederzijdse rechten en plichten afgesproken x-aantal jaar geleden tussen het huidige Waasland-Beveren en het toenmalige stadsbestuur.

Een erfpachtovereenkomst voor de ja, noem het de vaste infrastructuur, het stadion met de achterliggende kantine en de douches. En dan de achterliggende terreinen zitten in een huurovereenkomst plus de kleedkamers aan de zijkant. Dat zit in de huurovereenkomst. Beide contracten lopen parallel tot 2032. En dus voor beide contracten is er die opzegging nu binnengekomen. Er moet een fatsoenlijke oplossing komen. Uit wat die bestaat, kan ik hier nu nog niet voorleggen. Ik hoor hier het één en ander van interessante inbreng. We moeten daar een afweging maken tussen wat kunnen we contractueel afdwingen – dat is niet onbelangrijk – maar daarnaast moeten we ook kijken, ja, welke inkomsten lopen we mis. Kris Van Der Coelden heeft er daarjuist een bedrag opgesomd. Tegelijkertijd, doordat die infrastructuur nu vol terug in onze eigendom komt, genereren wij misschien potentieel, potentieel inkomsten op één of andere manier. Zij hebben ook investeringen in het verleden gedaan. Allé, kortom, er moet naar een goeie, aanvaardbare oplossing gewerkt worden voor de verschillende partijen. Ondertussen zijn er heel wat gesprekken geweest, zowel tussen de stad en Waasland-Beveren, ook tussen Waasland-Beveren en andere partijen. Daar kom ik subiet op. Tegelijkertijd ook is er al héél wat, héél wat interesse, zowel van individuen van bestaande clubs uit Sint-Niklaas, van mensen die nieuwe clubs willen oprichten vanuit Sint-Niklaas, vanuit clubs van buiten Sint-Niklaas is er heel wat interesse van ja, wat gaat er nu gebeuren met Puyenbeke. Welke kansen dienen zich aan? De piste, waar op dit moment het meest concreet op gewerkt wordt, is dat Beveren, Waasland-Beveren het initiatief genomen heeft – er is daarjuist ook gesproken als het financiële, van het morele engagement dat Waasland-Beveren moet nemen – dat Waasland-Beveren het initiatief genomen heeft om al rond de tafel te gaan zitten met SKB Sint-Niklaas, dus het SK Belsele dat er op dit moment op die site al zit met een eerste 11-tal en met een B 11-tal. Dus enkel een seniorenploeg, geen jeugd ploegen heeft. Dat er contact is geweest of dat er interesse is rond hun jeugdwerking daar op te starten op die site. En vanuit Waasland-Beveren is er ook een engagement genomen – nog eens dat morele dan – om mee dat traject te begeleiden en ook mee te kijken naar ter beschikking stellen van trainers en om die jeugdwerking eigenlijk mee wat uit de grond te stampen voor SKB Sint-Niklaas. Dus die gesprekken tussen Waasland-Beveren en SKB Sint-Niklaas, die lopen gunstig. Dat kan ik wel zeggen zonder veel daarop vooruit te lopen. Wat wij aan het doen zijn - de opdracht is gegeven, de landmeter is ondertussen langs geweest – is dat we een schattingsverslag zouden kunnen ontvangen om in beeld te kunnen brengen, ja, wat een aanvaardbaar huurtarief zou kunnen zijn, waar ik hier mee naar de gemeenteraad zou kunnen komen, om dan een huurprijs te kunnen aanrekenen aan SKB, allé, de piste waar nu op gewerkt wordt, is SKB Sint-Niklaas of eventueel andere partijen.

Maar dat er al een basis is van ja, een officieel schattingsverslag dat we hebben, om op die manier verder aan de slag te kunnen. Ik hoop om eind volgende week dat schattingsverslag in ons bezit te hebben om op dat moment dan naar de voorzitter van SKB Sint-Niklaas te kunnen met een concreet aanbod. Dus daar zit SKB Sint-Niklaas nu op te wachten, dat ze weten wat is nu de tarief dat de stad aan ons zal aanrekenen. Wat, dus nog eens, er is zeer veel interesse. Om een citaat van in het begin “vaak moet er iets gebeuren, voordat er iets gebeurt” nog eens te herhalen, we hebben in ons bestuursprogramma afgesproken rond de site sportpark Puyenbeke, om er werk van te maken. Het is een groene long in het hart van de stad, dat heel wat opportuniteiten biedt. We zitten sowieso met – allé, er komt subiet nog een punt ter sprake over dezelfde buurt – dat je met een buurt zit, waar heel veel bewoning is, maar waar je eigenlijk met een groene long zit, die te vaak volledig afgesloten zit, niet toegankelijk is. Ik denk dat dit een opportuniteit biedt om én het voetbal daar in de toekomst een plaats te kunnen geven, én een aantal andere sporttakken daar aan hun trekken te kunnen laten komen. Dat ge daar clubs naartoe kunt trekken, voetbalgerelateerd of andere sportdisciplines. Maar dat ge ook die echte mogelijkheden biedt rond dat openstellen van heel die site, de doorwaadbaarheid. Een Finse piste. Dat ge daar adem biedt, waardoor de Sint-Niklazenaar of de niet-Sint-Niklazenaar ook van die prachtige zone eigenlijk kan genieten. Dat is waar we nu op aan het werken zijn. Ik hoop om de eerstvolgende weken daar een aantal concrete doorbraken te hebben met de verschillende partners, waar we nu mee in bespreking zijn. Ik kan u zeggen, mijn agenda is op dat vlak de volgende weken bijzonder goed gevuld.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière en mijnheer Van Der Coelden. Eerst ... En mijnheer Maes, sorry. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, heel kort. Bedankt, schepen, voor uw antwoord. Wat ik zelf vergeten expliciet zeggen was in mijn tussenkomst, maar wellicht had u wel begrepen, dat dat de onderliggende toon was, als ik het had over de financiële verantwoordelijkheid van Waasland-Beveren. Ja, dan bedoelde ik niet zozeer dat Waasland-Beveren de stadskas moest vullen, maar dat Waasland-Beveren gekoppeld aan die morele verantwoordelijkheid voor die jeugdwerking, ook zijn financiële bijdrage zou leveren in het opstarten van die jeugdwerking. En in feite door uw tussenkomst en onder meer te zeggen ja, als SK Belsele daar dan een jeugdwerking wil uitbouwen, gaan we ook eens moeten kijken wat dat geeft aan huurvergoeding voor de stad, wat natuurlijk logisch is, maar dat is wel een kost voor die club. En ze zullen truitjes moeten kopen voor die spelers en hesjes en trainingsmateriaal. En ze gaan trainers moeten betalen en al.

Allé, dat gaat allicht niet gaan over 100.000-en EUR, maar het is daar dus ook, dat ik toch hoop dat in het kader van die gesprekken, die er lopende zijn tussen Waasland-Beveren, SK Belsele en het stadsbestuur, dat Waasland-Beveren daar niet alleen die morele verantwoordelijkheid wilt nemen, maar toch ook op financieel vlak een stuk als bij wijze van schadevergoeding, laat het mij zo noemen, ten opzichte van de stad, maar ook om die jeugdwerking van Belsele daadwerkelijk vorm te geven, dat ze daar toch ook financieel een flinke duit in het zakje willen doen.

VOORZITTER: Oké. Raadslid Ghesquière?

Ghesquière: Ook nog heel kort. Schepen, ik vind dit dus een heel belangrijk punt, dat zegt maar hopelijk nu een bespreking krijgt, dat vele jaren het kan houden hé. Want we hebben indertijd een contract gehad tot 2032 en het is vandaag eigenlijk al weg, dat contract. Dus dat gaat verschillende legislaturen hopelijk overstijgen. Dus ik hoop dat ge eigenlijk bij de besprekingen op één of andere manier toch wel, waar ik daarnet gesproken heb van een regierol, dat ge daar ook de oppositie zou in betrekken. Want dat vind ik toch wel heel belangrijk, dat we dat voor de toekomst in het oog houden. De naam is daarnet niet gevallen, maar bv. wat er gebeurd is indertijd met de contracten met Beveren, we vergeten intussen ook wat er gebeurt met de Sinaai Girls bv. hé. Dus die hebben daar ook een totaal ander plan moeten maken na hun debacle met Beveren. Dus wij moeten daar toch niet alleen wijzen op de morele verantwoordelijkheid in verband met de jeugdspelers, maar ik vind dat ook met de Sinaai Girls. En een redelijke, ja, ik ga kort door de bocht, ik weet het. Maar dus een redelijke verbreekingsvergoeding, dat is ook een mogelijkheid uiteraard. Dan kan de stad inderdaad subsidies geven aan de jeugdwerking van SK Belsele. Maar anderzijds moogt ge ook niet vergeten, er zijn in Sint-Niklaas heel veel verschillende voetbalclubs. En stel u voor, dat we daar een onevenwicht veroorzaken in subsidiëring naar Sportkring zal ik maar zeggen, naar het oude Sportkring van Puyenbeke, ja, dan zou je natuurlijk wel een ja, een gevaarlijk precedent kunnen scheppen hé. Dus ook dat moet mee beredeneerd worden. Dus, ik hoop dat hier inderdaad een langetermijnvisie uitkomt, waar we hopelijk in de toekomst wel fier op kunnen terugblikken.

VOORZITTER: Raadslid Maes?

Maes: Ja, ik ga niet meer herhalen wat al gezegd is, maar ik denk, ik deel uw mening dat er inderdaad hier een grote opportuniteit is. En zoals collega Ghesquière het al zegt, dat we echt een traject op de lange termijn zouden ...

Maar ik vind het wel belangrijk om even toch aan te geven, dat het ook een traject is, dat in overleg gaat met alle sportclubs, met alle voetbalclubs, met de buurt – want dat lijkt mij toch ook wel een belangrijk gegeven – dat wat er dan ook als een sportcomplex wordt uitgebouwd, dat het ook wordt gedragen door de buurt en dat het ook wordt gedragen door de voltallige gemeenteraad. Want ik denk dat het ook meerderheid/oppositie moet kunnen overstijgen, een dergelijke langetermijnplanning.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, het meeste is gezegd. Maar één klein element wil ik toch nog aanreiken of twee. De jeugdspelers zelf en de ouders. De schepen heeft gezegd, er zijn veel, er is veel interesse van andere ploegen in de jeugd, van buiten Sint-Niklaas zelfs, enz... Er zijn vergaande gesprekken of er zijn gesprekken bezig met Waasland-Beveren en SK Belsele. In hoofde van de spelers en hun ouders is het misschien zo. Ze zakken af in gradatie hé. Ze spelen dus nu of zijn aangesloten nu bij een ploeg uit 1A en ze gaan dus zakken naar bijna het laagste provinciale niveau. Er zijn dus veel ouders en spelertjes, die nog altijd dromen van, die daar problemen mee zouden kunnen hebben en die misschien liever zouden aansluiten ... Dus ge kunt verwachten, dat niet het gros of toch niet allemaal van die jeugdspelers automatisch gaan aansluiten bij SK Belsele, omdat ze nu eenmaal in, omdat er nu een overeenkomst is tussen Beveren en. Dat moet ge ook kansen geven. Tweede, de ontwikkeling van Puyenbeke zelf. Ge zou het niet verwachten, maar in ver vervlogen tijden heb ik het mogen ondervinden als één van de beste terreinen waar ik op gespeeld heb. Van uren in het ronde. Het is een fantastische grasmat. De accommodatie is een beetje minder ondertussen. Maar ik denk dat we dat zeker niet mogen laten verloren gaan. Want het is, ik zeg het, veruit de beste, het beste terrein van 2e nationale waar ik op gespeeld heb.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, nog een kleine aanvulling. Ik heb er zelf ook nog op gespeeld en ik kan bevestigen, dat dat inderdaad een goed terrein is. De vraag om in overleg te gaan met de oppositie, ik zou dat ruimer trekken. Ik zou spreken over de gemeenteraad. Het is misschien zinvol op het moment, dat er evolutie in het dossier is en dat er nog geen commissie is of zo van mij, dat ik misschien van elke fractie, allé, dat ik een mail stuur naar de fractievoorzitter of zo om eens samen te zitten met afgevaardigden vanuit de fracties. Dan overleg, van Jef, overleg met buurt en andere voetbalploegen. Ja, ja, natuurlijk. Het komt, het is al besproken op het VOC. Dat is niet de Verenigde Oost-Indische Compagnie, maar wel het Voetbaloverlegcomité. En het Voetbaloverlegcomité is dus een bundeling van alle provinciale en nationale voetbalploegen, die aangesloten zijn bij de Belgische bond.

En die op Sint-Niklaas grondgebied werking hebben. Dat is daar al besproken. En ook vanuit die vergadering, de afgevaardigden die er waren namens hun clubs, die zegden ook dat de voorkeurspiste is om ja, die piste uit te werken rond die spelertjes van Waasland-Beveren naar SKB Sint-Niklaas te kunnen laten gaan. Ik kan u wel zeggen, dat er parallel ook al andere clubs met, allé, er van die clubs zijn, die mij aangesproken hebben om te zien van wat gaat er met Puyenbeke juist gebeuren, kunnen wij daar ook eens naar kijken. Allé, ik bedoel op dat vlak is er ook wel overleg. We moeten er niet flauw over doen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan gaan we naar de volgende interpellatie, interpellatie 3 door raadslid Wymeersch over de nieuwe ... (overschakelen naar bandopname 8) ... horecacoach.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Hiermee kan ik vrij kort zijn. Wij vernemen via de pers, maar ook via andere kanalen, dat er dus een nieuwe horecacoach zou zijn. Het schijnt een jongedame te zijn, die belast is met de verantwoordelijkheden op dit terrein. Dat heeft ons enigszins verrast, omdat wij niet op de hoogte waren van het feit, dat wij ondertussen figuurlijk tussen aanhalingstekens “afscheid” hebben genomen van onze vroegere horecacoach. Dus mijn vraag is tweëerlei. Ik verneem ook via de pers, dat de nieuwe horecacoach bepaalde verantwoordelijkheden op zich zou nemen. Dat ze een prioriteit heeft gesteld in de heropleving van het Sint-Nicolaasplein. Dat ze ook de deelgemeenten zou willen betrekken in haar werking, enz... Maar ik zou dus graag eens weten, wat is nu juist het statuut van die nieuwe horecacoach? Wat is haar werking? Wat zijn haar prioriteiten? Wat is de opdracht, die ze heeft gekregen? Of is dat, bepaalt ze dat zelf? Waarom zijn we – en dat piekt mij toch een klein beetje, misschien andere collega’s ook – waarom zijn wij als gemeenteraad niet geïnformeerd over het feit, dat er dus zoiets op handen was als de aanstelling van een nieuwe horecacoach? En volgens welke procedure is dat gebeurd? Dus kunt u mij daar eens een uitleg over geven, over het hoe, het wat, het waarom en het waarover?

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, het is zo dat er een traject heeft gelopen, dat uit 2 fasen is gebeurd. Eerst is er een wervings- en bevorderingsprocedure geweest, die niet geleid heeft tot de aanwerving van een persoon of een aanstelling van een persoon. Vervolgens is er een procedure geweest, die wel geleid heeft tot het aanstellen van de nieuwe horecacoach. Ik kan u de data meegeven, waar de verschillende stappen in het proces gezet zijn. Ik vind het enigszins verwarrend, Frans, dat ge zegt van we wisten van niets. Ik weet niet goed wat ge er exact mee bedoelt.

Ik heb hier bv. een mail vanuit de personeelsdienst van woensdag, 21 november voor mij liggen, gericht aan heel de gemeenteraad, waarin de wervings- en bevorderingsprocedure vastgesteld wordt en meegedeeld wordt, dat betrokkene aangesteld zal worden. Dus, die aanstelling is gebeurd in zitting van de adjunct-algemeen directeur, die daarvoor bevoegd is, op 27 november en mevrouw Coene is gestart op 7 januari 2019. Dus de gemeenteraad is daar wel – zoals dat dat trouwens voor alle andere procedures – op geregelde tijdstippen in de procedure wordt er een mail vanuit de personeelsdienst naar heel de gemeenteraad gestuurd. Hier is dat niet anders gelopen als dat dat bij al onze andere wervingsprocedures verloopt. Over de specifieke taakstelling is het misschien zinvol, dat Ine nog iets meer zegt.

VOORZITTER: Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel. Uiteraard is er ook verbonden aan de functie ook een volledige functiebeschrijving geweest. Ik denk dat dat evident is. Als ge daarover een ... (?), moogt gij daar van mij over beschikken. Maar ik denk dat de focus van de horecacoach, dat dat duidelijk is, dat dat het ondersteunen is van alles wat gerelateerd is aan horeca. Waarbij dat de focus uiteraard gelegd wordt op het kernwinkelgebied. Maar ik denk dat ik in een vorige gemeenteraad ook duidelijk gesteld heb, als we gesproken hebben over bv. Belsele kermis, dat ik gezegd heb, dat ik het noodzakelijk vind, dat uiteindelijk een horecacoach ook in horecazaken kan komen in de deelgemeenten en daar kan bekijken van welke opportuniteiten bepaalde activiteiten voor de horeca kunnen betekenen en dat ook in samenspraak met hen kan bespreken. Dus ik ben van mening, dat de horecacoach werkt voor het ganse grondgebied. Uiteraard zijn de horecazaken enorm geconcentreerd in de centra en zal daar uiteraard dan ook een focus liggen, omdat we natuurlijk ook wel een versterkend element willen realiseren enerzijds tussen de evenementen die gebeuren op ons grondgebied en de horeca zelf. En dat komt ook tot uiting uit de omschrijving van de functie. Het is een deskundige economie/horecacoach, waarbij dat we effectief ook de nadruk leggen, het is niet enkel begeleiden en steunen van de horecazaak, maar dat we effectief ook gaan zoeken naar economische meerwaarde in het geheel van activiteiten, die hier gebeuren.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort als reactie. Is er dan een goede en een gestructureerde samenwerking tussen de horecacoach aan de ene kant en de centrummanager aan de andere kant? Ik denk dat dat in de gegeven visie toch noodzakelijk is.

SOMERS: Ik kan u zeggen, dat die samenwerking optimaal verloopt. En dat zij ook in heel veel zaken, in heel veel dossiers samen overleg plegen indien beiden elkaar kunnen versterken.

VOORZITTER: Dan gaan we over naar punt 4, interpellatie van raadslid Christel Geerts, van parkbos naar spelfaciliteit? Het woord is aan u, mevrouw Geerts.

GEERTS: Ik ga dat ook proberen zeer kort te doen. We vernamen via de pers, dat het de bedoeling is, dat men in het bosgedeelte van het park toch inspanningen wil doen om te komen tot wat de schepenen noemden een grote, avontuurlijke speelzone. Nu, het feit dat er gezocht wordt naar extra speelruimte, dat staat op zich uiteraard niet ter discussie. Maar we hebben bij die keuze toch wel een aantal vragen. En ja, die vragen zijn ook eigenlijk een stukje ingegeven door mensen, die daar in de buurt wonen. Een eigen bedenking is, van ja, als het gaat om het inrichten van een stukje park, is daar dan toch alweer een studiebureau voor nodig. Dus, zo groot is dat stuk niet. Er wordt gezegd, dat er toch wel weer een bureau zou aangesteld worden. Ja, als we dat al zelf niet meer kunnen, dat is een eigen bedenking. De mensen uit de buurt wezen er ons ook op, dat men zegt eigenlijk heeft de natuur zich daar op een heel snelle manier ontwikkeld de laatste jaren. Men gaf ook aan, maar ik ben dat nu zelf niet gaan controleren, dat daar speciale boshyacinten groeien, dat ge daar als ge wat geluk hebt ook al eens een eekhoorn-tje kunt zien. En dat allé, dat die habitat zich eigenlijk heel goed ontwikkeld heeft. En ik vond het een zeer terechte vraag, waar mensen zeggen, kijk, als men daar nu een speelzone van gaat maken, allé, kan die kwetsbare natuur dat wel aan. En vooral, is dat nagegaan? Heeft men onderzocht of ge daar niet een te grote belasting legt op dat stukje natuur? Toch een bijkomende bedenking ook van mensen uit de buurt is, hoe zit het eigenlijk met het wandelen met honden op die enkele paden, waar dat nu wel kan? Wordt dat dan afgeschaft? Dus de buurt heeft daar toch wel wat bedenkingen bij. En ik vind het eigenlijk wel, allé, interessante bedenkingen. De kwetsbare natuur, dat offer je toch niet al te snel op. Een eigen bedenking, die we ook nog hebben, is van goh, misschien zijn er wel andere locaties in de buurt, waar speelruimte kan voorzien worden. En ben je eigenlijk hier al geen hypotheek aan het leggen op de uitbreidingsmogelijkheden in de toekomst, als we naar de verhuis gaan van het ziekenhuis? U weet, dat mijn fractie pleit voor een groot central park. En misschien, allé, we willen toch niet dat daar al te veel hypotheek opgelegd wordt, dat dat niet zou kunnen doorgaan. Maar de grootste bekommernis eigenlijk is, werd er op een verantwoorde manier nagegaan of de natuur, die daar nu is, dit aankan?

VOORZITTER: Schepenen?

DE MEESTER: Ja, in ...

VOORZITTER: Sorry, schepenen, er is nog een vraag van raadslid Wymeersch.

WYMEERSCH: Eén vraag. Wat verstaat men of vanuit het college of vanuit de schepen met een avontuurlijke speelzone? Kunt ge mij eens schetsen wat is dat? Want het ene avontuur is het andere niet natuurlijk hé.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan de schepen en ik laat de verbeelding aan de rest van de raad.

DE MEESTER: Het zal al vrij snel concreet worden hé. In het bos worden slechts kleinschalige ingrepen toegelaten aan de rand van de bestaande paden, bv. een slinger in een boom, evenwichtsbalken, een zitelement rond een boom of een speelheuvel of andere reliëfelementen die gecreëerd worden. En die vraag van jeugd werd samen met het agentschap natuur & bos onderzocht. Het is de inschatting van onze natuurambtenaar en het agentschap, dat de bomen en struiken voldoende ontwikkeld zijn om enige verstoring te verdragen. De delen met goed ontwikkelde voorjaarsvegetatie worden vermeden en blijven voorlopig afgeboord met een houtwal. De waardevolle delen van de kruidenlaag worden dus beschermd. Dat zijn ook, vermoed ik, dat we over dezelfde delen spreken. Het is dus de bedoeling om het bos te promoten voor kinderen uit de buurt met spelprikkels, waar mijn collega Bart nog wel verder zal over informeren. Maar het is het agentschap natuur & bos en onze natuurambtenaar, die nauw betrokken worden bij het ontwerp van de speelzone en de ingrepen in het bos. En het ontwerp wordt niet opgemaakt door een studiebureau, maar door Regionaal Landschap Schelde-Durme, waarmee wij een samenwerking hebben. Een vereniging, die uiteraard ook omzichtig omspringt met de ecologische waarden in het bos. Dus die daar zeker de nodige bescherming aan zullen voorzien.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, mevrouw Geerts, voor uw vraag. Nu, het uitbouwen van dat deel van het stadspark, parkbos, als een speelplek op stadsniveau kadert eigenlijk binnen het actieplan speelweefsel voor de kernstad Sint-Niklaas, dat dateert uit 2012. Nu, wat blijkt? Ons stadspark grenst aan toch wel enkele dens bebouwde stadswijken, waar eigenlijk weinig speelkansen zijn. Speelkansarm gebied. Denk aan de wijk Park en Laan, Priesteragiewijk, de stationswijk. Dus in onze ogen is het echt wel cruciaal dat daar een speelplek komt en bij de verdere uitbouw van ons stadspark zullen we dat ook in die zin vormgeven. Nu, qua omvang en uitstraling heeft het volgens ons, die plaats, potentieel om een echte speelplek op stadsniveau te worden. Dat wil zeggen, dat we daar mikken ook op alle inwoners van de stad. Dus niet enkel zij, die in de buurt van het stadspark wonen. Nu, de aanleiding voor heel dit proces is eigenlijk dat het jonge bos, dat daar nu volop in groei is, dat het eigenlijk blijkbaar voldoende volgroeid is om het nu meer toegankelijk te maken dan vroeger.

Nu, de speelinfrastructuur trouwens dateert al van 12 jaar geleden en begint zo zijn beste tijd gehad te hebben. De basisconstructie vertoont zelfs al enig houtrot. En vandaar is het aan vervanging toe. En dat is de reden waarom dat alles in gang gezet is. Nu uiteindelijk de doelstelling van heel dit proces is het toegankelijker maken van dat deel van het stadspark om natuurbeleving en speelkansen te creëren in een avontuurlijke trekpleisterplek op stadsniveau. Misschien even de fasering even kort meegeven. Nu, 11 februari was er een principebeslissing van dit college om een schetsontwerp op te maken. Nu, u spreekt van een studiebureau. Nu, wij laten ons daarin begeleiden door Regionaal Landschap. Dat is niet echt hetzelfde. Dat is niet echt een studiebureau. Zij werken voor een zeer laag tarief, werken zij plannen, schetsen uit, die ons al heel wat ja, hebben opgeleverd. In die zin, ze hebben heel wat expertise al in die hele periode opgebouwd bij de aanleg van die andere speelplekken in onze stad. Nu, 27 februari zijn we dan een terreinverkenning gaan doen met een aantal leerlingen of beter leerlingen uit het 4^e leerjaar van de buurtschool Berkenboom Ankerstraat, samen met ons team jeugd, samen ook met Regionaal Landschap, om eens te luisteren wat die jongeren eigenlijk wensen van zo'n speelplek. 24 april zal dan op de buitenspeeldag – trouwens bij deze een warme oproep om allemaal buiten te spelen onder het motto “ge zijt nooit te oud om te spelen” – gaan we op die buitenspeeldag feedback vragen van de jongeren op het schetsontwerp dat Regionaal Landschap zal aanleveren. En uiteindelijk 30 april zal er een bespreking volgen van dat schetsontwerp met de beheerscommissie. Nu, ik had veel liever gehad, dat dit proces in alle luwte was gereden, in die zin, omdat nu de beheerscommissie dit moest ja, vernemen uit de krant. Trouwens, dat is niet op ons initiatief dat we dit naar buiten hebben gebracht. Een pientere journalist had het gelezen in de collegenota's en had ons daarop aangesproken. En dan konden we niet anders natuurlijk dan dit al aankondigen. Nu, in mei 2019 gaan we uiteindelijk voor de definitieve goedkeuring van het ontwerp, op de Dag van het Park. Althans, dat is de bedoeling. In het voorjaar 2019 gaan we dan over naar de bestekken voor de omgevingsaanleg, voor de speeltoestellen om dan in het najaar 2019 over te gaan tot de effectieve aanleg van de omgeving. Om dan uiteindelijk, hopelijk, in het voorjaar 2020 de nieuwe toestellen te plaatsen. Dat is kort even de fasering van heel dit traject.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Dank u wel voor het uitgebreid ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, ik geef het woord aan de heer Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vond, ik moet zeggen, ik vind het een goed en terecht punt van collega Geerts. Maar er is één vraagje van haar, waar we geen antwoord op hebben gekregen. Gaat dat stuk van het park nog altijd toegankelijk blijven voor honden ook?

DE MEESTER: Ik zal dat ook nog eens bespreken, maar ik zie geen reden waarom dat we daar grote veranderingen in zouden doen.

CALLAERT: Ja, omdat dat het enigste stuk groen is in de omgeving waar honden welkom zijn hé.

DE MEESTER: Ja, het is dat.

DE BRUYNE: Ik kan er misschien aan toevoegen, dat we overwegen zelfs om daar een stukje aan hondentoilet in te richten. Een beetje refererend ook naar Gent, die gigantisch veel, allé, bij elke speelplek eigenlijk ook een hondentoilet voorzien. En dat is misschien iets om mee te nemen.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar de 5e interpellatie, voorstel tot beslissing van raadslid Johan Uytendhouwen, herziening en opheffing verouderde voorschriften bpa's en gemeentelijke rup's.

UYTDENHOEWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, de stad verder ontwikkelen en vergroenen, gezellige, propere en leefbare buurten creëren, het blijken twee van de speerpunten te zijn uit het ontwerp van beleidsprogramma, waarvan wij vandaag kennis hebben genomen. En waarmee de meerderheid de bevolking doet dromen. Maar tussen droom en daad staan wetten in de weg en verouderde en té gedetailleerde bouwvoorschriften uit plannen van aanleg. Het is daarnet al gezegd, hondenweides, blijvende hondenweides, komen er bijkomende hondenweides, parkjes, sport- en speelveldjes, volkstuintjes, buurtparkings, noem maar op, buurtgerichte horeca en kleinhandel, het brengt inderdaad kwaliteit en duurzaamheid in onze wijken en in onze buurten. En het versterkt inderdaad het sociale netwerk en de leefbaarheid. En vanuit een groeiend milieubewustzijn willen mensen ook meer en meer de energieprestatie en isolatie van hun woningen en bedrijven verhogen, maar zoals gezegd, veelal verhinderen oude nog geldende bpa's de vergunbaarheid en de realisatie van deze initiatieven en projecten. Het decreet van 8 december 2017 komt hieraan tegemoet door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening heel grondig te wijzigen via een trein aan nieuwe maatregelen en instrumenten. Het noemt dan ook de Codextrein. Het is die Codextrein, die onder meer een nieuw artikel 7.4.4/1 invoerde, dat voorziet in een vereenvoudigde procedure tot wijziging van verouderde stedenbouwkundige voorschriften van bpa's, maar ook van grup's, van gemeentelijke rup's. Het is één van de vele nieuwe instrumenten, die zorgvuldig ruimtegebruik op korte termijn wil stimuleren in afwachting van de alweer uitgestelde betonstop. En het was wachten op een uitvoeringsbesluit om dit nieuwe artikel effectief uitvoerbaar te maken en in werking te laten treden, maar dat is nu zover.

Het besluit van de Vlaamse regering van 11 januari 2019 is gepubliceerd in het Staatsblad van 25 februari en is in werking getreden nog deze maand, 7 maart 2019. Collega's, het belang van de nieuwe regeling blijkt eigenlijk ook uit de memorie van toelichting bij de Codextrein en ik citeer daar graag even uit, uit die memorie van toelichting "Verouderde of te gedetailleerde voorschriften van bpa's en apa's en sommige voorschriften van gemeentelijke rup's verhinderen op het terrein vaak een beter ruimtelijk rendement. Veel oudere gemeentelijke plannen hebben immers een sterk opgedeelde zonerings – gebouwen, tuinen, enz... - en gedetailleerde bijhorende voorschriften over functies, die zijn toegelaten binnen de hoofdbestemming, over woningtypologieën, over bouwdieptes en bouwvolumes. Dat is zeker het geval voor de bpa's, die gebonden waren aan wettelijke of decretale inhoudsomschrijving, die een sterke graad van detail oplegden. Ondanks de afwezigheid van dergelijke verplichting bij de decretale omschrijving van gemeentelijke rup's zijn er, zeker in de eerste jaren dat er rup's werden opgemaakt, gemeentelijke plannen gemaakt die de nodige flexibiliteit ontberen. Het gaat normalerwijze om gebieden, waar de ontwikkeling, die in het plan werd voorgesteld, zeker voor bv. nieuwe woonwijken, al in belangrijke mate is gerealiseerd. En dan duiken ook de eerste verbouwingen of nieuwe projecten op, waarbij de voorschriften onvoldoende actueel zijn, bv. door evolutie en materiaalgebruik of stijlen". Ik ben er bijna, hoor. "De herziening of opheffing kan voorts alleen betrekking hebben op inrichtingsvoorschriften en kan geen wijziging van hoofdbestemming tot gevolg hebben. De procedure ..." – de nieuwe procedure dus – "... biedt voldoende garanties op een inhoudelijke afweging, participatie en inspraak. Het doel is dus om gemeenten toe te laten voorschriften op te heffen of aan te passen, zodat vormen van ruimtelijke rendementsverhoging worden bevorderd. Intensivering van het ruimtegebruik, verweving van verschillende functies, hergebruik van constructies en het tijdelijk toelaten van ruimtegebruik". Het tijdelijk toelaten van ruimtegebruik, ook iets dat ik letterlijk gelezen heb in het ontwerp van het beleidsprogramma, waar eveneens wordt ingezet op tijdelijke invulling van braakliggende percelen of leegstaande gebouwen. Het hoeft geen betoog, dat gemeenten hierdoor een belangrijke hefboom in handen krijgen, collega's, om op een soepele manier met de kan door de verouderde voorschriften van hun bpa's of rup's te gaan en deze – uiteraard waar dit ruimtelijk verantwoord is – aan te passen aan hedendaagse kwalitatieve en duurzame inrichtingsprincipes. En ook nog als voorbeeld, in de memorie wordt gegeven, volgende ingrepen zegt de memorie zijn mogelijk met de soepeler planwijziging: voorschriften over bouwdieptes of bouwhoogtes wijzigen of opheffen. Dat betekent dus, dat we zelfs in bpa's zouden kunnen voorzien in één bijkomende bouwlaag. Bouwen in 2e orde toelaten.

Voorschriften over dakvorm en dakbedekking schrappen. Aan het wonen verwante functies toelaten in een tot dan toe louter residentiële woonwijk. En dan heeft men het over winkels voor dagelijkse aankopen voor horeca. Zonevreemdheid van bestaande vergunde of vergund geachte gebouwen of functies in gebouwen opheffen. Collega's, laat ik dit even concreet toepassen op onze stad en wijzen op de enorme opportuniteit van deze nieuwe bepaling. Onze stad – ik heb het nagegaan op de website – heeft liefst nog 38 geldende bpa's, waarvan de laatste wijzigingen vooral dateren van 2008 en 2009. En sommige wijzigingen gaan zelfs terug tot 2005 en 2006. Het gaat dus om inrichtingsvoorschriften van bpa's, die dus al minstens 10 jaar oud zijn. En wat gemeentelijke rup's betreft, staat de teller op 25 stuks. En ook hier gaan de eerste rup's terug tot 2009, zonder dat deze intussen zijn gewijzigd. Dus ondertussen ook reeds 10 jaar oud. Er dient zich voor het ruimtelijk beleid van onze stad dus een uniek moment aan om over te gaan tot een screening en een evaluatie van de actualiteit van die inrichtingsvoorschriften. Maar niet alleen van onze rup's, maar vooral dus van die vele nog geldende bijzondere plannen van aanleg. Hoogtijd voor een versoepeling van al te strakke inrichtingsvoorschriften binnen bpa's, waar dit zoals daarnet al gezegd ruimtelijk verantwoord is en kan bijdragen tot een hoger ruimtelijk rendement. Ik moet u niet vertellen, dat deze oefening de aansnijding vermijdt binnen onze stad van bijkomende open ruimte voor bewoning, industrie of nijverheid of minstens stelt deze oefening de noodzaak van zo'n aansnijding zolang mogelijk uit. Laat Sint-Niklaas, collega's, als eerste stad in Vlaanderen alvast op deze kar springen en laat ons unaniem als gemeenteraad aan het college de instructie geven om onmiddellijk van haar nieuw decretaal initiatiefrecht gebruik te maken. Zo kunnen onze deskundigen van de cluster omgeving en onze ruimtelijke planners zo snel mogelijk overgaan tot screening en evaluatie van de actualiteiten van onze bpa's en rup's. Het zal ons als gemeenteraad toelaten om reeds in de loop van volgend jaar over te gaan tot goedkeuring van de voorgestelde herzieningen of opheffingen van de vele verouderde voorschriften. En zo kunnen we met ons ruimtelijk beleid reeds in deze bestuursperiode de weg inslaan van een duurzaam en kwalitatief ruimtegebruik. En intussen, intussen kan dan werk gemaakt worden van de opmaak van een nieuw gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan, ter vervanging van het verouderde gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat inderdaad reeds dateert van 2006. En ik stel met genoeg vast, dat de meerderheid in het ontwerp van beleidsprogramma ons programmapunt op dit punt overneemt, nl. dat we gaan overgaan tot de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. Maar ik moet jullie dan ook niet vertellen, dat het al een hele prestatie zou zijn, indien we tijdens deze bestuursperiode de opmaakprocedure met studierondes, inspraakrondes, adviesrondes kunnen afronden met een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. Intussen laat het ter stemming voorgelegde initiatief toe om op korte

termijn onze verouderde bpa's op te frissen en onze wijken alvast een facelift te geven in functie van een duurzaam ruimtelijk beleid. Dank u wel.

VOORZITTER: Schepen De Meester heeft het wederwoord.

DE MEESTER: Na deze uitgebreide uiteenzetting ga ik proberen kort te antwoorden, dat we als college op zich die taak zeker willen geven om de screening te doen van al deze bpa's en rup's volgens de mogelijkheden, die de decreetgever ons gegeven heeft. En om die conclusies uit die eerste screening ook voor te leggen aan de raadsleden. Ik denk alleen dat de timing van nog dit kalenderjaar, ik wil mij daar niet op vastpinnen. Ik denk dat we die oefening vooral grondig moeten doen en ons minder richten op dat nog binnen de komende maanden - allé, het zijn er nog heel wat hé in 2019 – te doen. Maar ik neem zeker die opdracht op, omdat ik er ook van overtuigd ben, dat dat een zeer nuttige opdracht is. Dus, allé, ik ben het eens met u, behalve dan in het aspect van de timing denk ik dat we het vooral grondig moeten doen. In de plaats van ons moeten te zeer binden aan een timing, wil ik vooral dat die oefening grondig gebeurt.

VOORZITTER: Goed. Zijn er, is er ...

UYTDENHOEWEN: Ik wil de schepen alvast danken voor zijn bereidwilligheid. Het schepencollege in zijn geheel. Die timing inderdaad, we moeten ons daar niet op vastpinnen. Het voornaamste is dat het grondig gebeurt. Maar we moeten niet wachten tot volgend jaar om ermee te starten. En in die zin zeg ik van we kunnen daar op korte termijn mee beginnen. Dank u wel.

VOORZITTER: Oké. Dan gaan we naar interpellatie 7, door raadslid Kris Van Der Coelden, Paddenschoothof – opportuniteiten. U hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Ik ga mijn inleiding of mijn tussenkomst vrij kort houden, omdat ik een paar weken geleden een nota hierover doorgestuurd had naar het college van burgemeester en schepenen. En ik neem aan, dat dat via de interne verspreiding geraakt is bij de mensen, die hier vandaag – het zal mij benieuwen trouwens wie – maar die vanavond mee in het debat gaan vanop uw banken. Het Paddenschoothof staat al een aantal maanden te koop. En volgens ons is dat een unieke kans om de groenarme wijk, waarin het gelegen is, ja, om die groener te maken, om daar meer publiek of publiektoegankelijk groen te voorzien. Dat is geen eigen idee. In 2011 heeft het stadsbestuur een groenplan laten opmaken.

En daarin wordt dezelfde analyse gemaakt, nl. dat heel de wijk van zeg maar tussen de spoorweg en de Watermolendreef aan de ene kant, de Plezantstraat en de wijk van de Ernest Claeslaan aan de andere kant, dat heel die wijk groenarm is. Dat er ook niet zoveel mogelijkheden zijn om daar iets aan te verhelpen. Dat is vrij dichts bebouwd. Daar liggen geen onmiddellijk grote terreinen, die nog tot ontwikkeling kunnen worden gebracht. En dan inderdaad dat Paddenschoothof, dat heel centraal gelegen is in de buurt, zoals ik daarnet beschreven heb, dat dat één

van de weinige kansen is om – en dat staat er dan ook in – mits een akkoord met de eigenaars ja, de hoeveelheid ... (overschakelen naar bandopname 9) ... oppervlakte publiek groen in de wijk te vergroten. Wat het hoe betreft, zitten wij inderdaad ook op die lijn. Het is alleszins denken wij niet de bedoeling, dat de stad de woning of zeg maar het klein kasteeltje, dat daar staat in het midden van Paddenschoothof, een publieke bestemming zou geven voor de ambtenarij of weet ik veel wat. De interesse en het belang volgens ons van de stad en van het stadsbestuur blijft beperkt tot die grote groene ruimte, die daarrond ligt. En of je die nu verwerft door die eigendom aan te kopen, door dat gebouw te herverkopen, te herverhuren of noem maar op en het groen in eigen handen te houden en op zijn minst gedurende een groot deel van de tijd open te stellen voor de mensen of dat je zegt wij gaan daar niet aan vastgoedontwikkeling of aan aankoop doen, maar we willen wel een overeenkomst afsluiten met de toekomstige eigenaar, waarbij dat ja, hij zich engageert om die eigendom gedurende een bepaalde periode open te stellen voor het publiek en waarbij dat wij ons als stadsbestuur dan ook engageren om bv. het groenonderhoud op ons te nemen. Ik verwijs daarbij qua precedentes naar het Casinopark, waar dat al 150 jaar de deal is tussen de vzw De Casino en het stadsbestuur. Ik denk dat er ook rond het Jef Burmpark in een meer recent verleden dat soort afspraken gemaakt zijn tussen de private ontwikkelaar en het stadsbestuur. Dus over de formule spreken wij ons niet uit. Het moet alleszins niet de bedoeling zijn om dat hof zelf, dat gebouw zelf in gebruik te nemen als stadsbestuur. Het belang van de stad zit hem in het groen en in de opportuniteit, die er hem inzit om dat groen publiektoegankelijk te maken voor de mensen in de buurt, die daar kunnen wandelen, die daar kunnen rusten, waar de kinderen eventueel wat kunnen spelen, in overleg met de eigenaar of de gebruiker van het gebouw in kwestie. Dus het is in feite vooral een warme oproep aan het stadsbestuur om de zaken daar niet af te wachten. Kies uw eigen methode, kies wat je eigen strategie is om daar, ja, in te breken, laat het mij zo noemen, in die poort, in dat hek, in dat hof. Kies uw eigen methode, maar als je er iets van wil maken, ja, hoe rapper dat geerbij zijn en hoe minder dat de toekomstige bestemming al vastligt, hoe meer kans op succes dat je zal hebben met die operatie.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, bedankt, Kris. En toen bekend werd gemaakt, eerst eigenlijk vrij discreet op het internet en niet eigenlijk heel openlijk gepubliceerd, dat het Paddenschoothof te koop stond, is dat dan ook na enkele maanden pas in de kranten terecht gekomen en hebben heel wat mensen gezegd amai, ja, dat Paddenschoothof. Iedereen kent het van naam, maar weinigen zijn er ooit geweest, verder dan eens tot aan de poort, die meestal openstaat overdag, om dan een blik te werpen op het kasteeltje, het hof en het domein errond. Van ja, zijn er mensen

beginnen nadenken en gaan dromen. Wij hebben inderdaad ook contact met de eigenaar en de vastgoedfirma, waar hij een beroep op gedaan heeft, om na te gaan, ja, welke mogelijkheden, welke beperkingen er zijn. Wat natuurlijk als een paal boven water staat, is dus dat de erfgoedwaarde van het hof, het kasteel en het bijna integrale domein daarrond, dat daar niet aan geraakt mag worden. Onder geen enkel beding. Dan natuurlijk om die erfgoedbetekenis in stand te houden. Maar dat betekent ook dus dat er serieuze beperkingen zijn naar mogelijke geïnteresseerden, kopers, erfpachthouders, huurders in de toekomst, noem maar op. Ook het gebouw op zich heeft zekere kwaliteiten, maar ook een aantal beperkingen. En wij weten dus dat de eigenaar interesse heeft gekregen uit diverse hoeken. Zeer uiteenlopende mogelijke bestemmingen. Maar ja, wij worden op een discrete manier zowat op de hoogte gehouden in welke richting het mogelijkwijze zou kunnen gaan. En dat is dus zeer, zeer uiteenlopend. Maar tot nu toe heeft de eigenaar dus geen overeenkomst gesloten met één van de geïnteresseerden. Het is inderdaad zo, zoals u gesteld hebt, dus dat in het groenplan wordt aangeduid, dat het hele gebied dat u hebt omschreven als groenarm wordt gekwalificeerd. En dat in ons groenplan ook het Paddenschoothof als één van de mogelijkheden wordt aangeduid om daar vroeg of laat een stukje aan tegemoet te komen. Nu, uit de discussie die we daarnet gehad hebben over Puyenbeke moeten we er ook aan toevoegen, dat op amper 200 m en zelfs minder in vogelvlucht van het Paddenschoothof dus de Puyenbekesite is te situeren. En dat door de recente evoluties zich daar nu ook onverwachts veel grotere mogelijkheden voordoen, wanneer we het hebben over spelmogelijkheid, ontmoetingsmogelijkheid, recreatie, groenbeleving en dergelijke meer. Waar er ook ja, minder stringente beperkingen zijn in vergelijking met het Paddenschoothof. Maar we moeten de twee niet tegenover mekaar opstellen. Het college is ook niet van plan en we zitten denk ik met u wat dat betreft perfect op dezelfde golflengte om het Paddenschoothof te kopen. Het bedrag zou eigenlijk een groot stuk van onze investeringsmarge ook inzake groen opsouperen. Plus renovatie- en aanpassingswerken, die hoe dan ook nodig zijn voor om het even welke toepassing, om dan nog te zwijgen over de zware exploitatiekost, die één en ander zou meebrengen. Als we vergelijken wat Walburg ons kost, maar we ... (?), dan weten we dus aan welk engagement we ons begeven.

Ik wil ook maar even meegeven hoeveel tientallen jaren het geduurd heeft, wat Walburg betreft, eer de conciërgewoning eindelijk is gerestaureerd geworden, in volle glorie hersteld is geworden. En toen ik, ja, hier 25 jaar geleden voor de eerste keer schepen werd, ja, dan waren er sommige bestuurders, die daar toch wel andere ideeën over hadden. Maar goed, dit helemaal terzijde. Afhankelijk van wie het Paddenschoothof verwerft en welke functie of functies hij of zij daaraan wil verbinden, zijn we inderdaad bereid te onderzoeken in welke mate wij dus ook

daaraan kunnen meewerken om dat publiek of semipubliek karakter van de tuin daarrond of de grasvelden zijn het momenteel daarrond dus open te stellen. Of en onder welke voorwaarden, het hangt ook af, want er zijn ook verschillende ideeën al rond geweest, ja, van wat de toekomstige eigenaar dus met die tuin, met die grasterreinen wil doen. Dus ja, je kan zeggen, dat blijft gras, maar er zijn ook andere mogelijkheden binnen de beperkingen, die de bescherming inhoudt en de voorwaarden van het bpa wat daar mogelijk is. Dus, wij willen op een discrete manier dat verder exploreren zonder daarbij én de huidige eigenaar én de potentiële geïnteresseerden voor het hoofd te stoten of ervoor te zorgen dat bepaalde ontwikkelingen, die wenselijk zijn, dan zouden worden tegengewerkt.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Goed. Dank u wel, burgemeester, voor uw antwoord, dat aan de ene kant getuigt van een zekere welwillendheid ten opzichte van wat ik voorgesteld had, maar aan de andere kant toch ook van een zekere voorzichtigheid. Gewoon toch nog twee kleine dingetjes. Allé, één, wat het financiële betreft, kan ik inderdaad niet in de glazen bol kijken van dit stadsbestuur en wat men budgettair van plan is. Ik weet wel, dat er de afgelopen jaren, de afgelopen legislatuur zelfs, elk jaar heel substantiële bedragen stonden ingeschreven voor de verwerving van publiek groen of voor de verwerving ten minste van gronden of van gronden ter ontwikkeling. Allé, het was zo'n heel cryptisch begrotingsartikel. Ik kan het niet letterlijk herhalen, maar dat ging in ieder geval elk jaar over enkele miljoenen euro's investeringsgeld. En als ik mij niet vergis, is daar de afgelopen jaren bij gebrek aan stadsontwikkeling zeer weinig gebruik van gemaakt. Maar als men die piste wil verderzetten, ja, dan heeft men daar wel financiële middelen bij de hand. Ten tweede, maar mijn informatie is ook weeral een week of drie oud, als ik mij dan eens geïnformeerd heb naar ja, wie heeft er zoal belangstelling voor het Paddenschoothof, dan wist men mij te vertellen, allé, of dan vielen functies gelijk een bed and breakfast of een klein kantoor of een coworking space zoals men dat dan noemt. Allé, in ieder geval – en dat deed mij dan wel plezier – dat leken mij een aantal potentiële gebruikers, waar dit soort gesprek wel degelijk mee te voeren valt.

Het is iets anders dan dat er een rijke mens komt wonen, ja, die liefst zo afgezonderd mogelijk daar zijn intrek neemt en liefst zo weinig mogelijk volk over de vloer krijgt. Maar wat er toen genoemd werd, dat waren inderdaad wel functies waar ik van dacht, bon, dat moet compatibel zijn met een zekere mate van publiektoegankelijk maken van die grote groenpartij rond dat Paddenschoothof. Dus, allé, ik neem in ieder geval akte van het feit, dat het stadsbestuur op korte voet de ontwikkelingen rond het Paddenschoothof volgt. Ik hoop dat jullie ook een duidelijk signaal gegeven hebben aan de vastgoedfirma, dat er een bereidheid is van het

stadsbestuur om te praten over de bestemming van die groenpartij. En ik wacht met heel veel belangstelling af wat het resultaat zal zijn van die demarches.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, bedankt, mijnheer Van Der Coelden. Misschien toch nog één aspect, dat ik onder de aandacht wil brengen. U kent ook de wat ruimere omgeving van het Paddenschoothof. Wat wij in ieder geval ook moeten vermijden, is – los van of het nu een publieke functie gaat krijgen of semipublieke functie eventueel ja, dan nee – dat daar én naar parkeerbehoefte én naar mobiliteitstoename, dus dat daar evoluties zouden komen, die die omgeving nu nog zwaarder belasten hé. Dus de hele schrijverswijk, zoals we hem noemen, zowel de oude schrijverswijk als de kant van de Matexiwijk, het vroegere, allé, dat eigenlijk nog altijd, ja, op het vroegere grondgebied van Belsele ligt en waar ook trouwens een achter in- en uitgang van het domein mogelijk is. We moeten vermijden dat daar eigenlijk ... Het is nu al heel druk wat betreft de parkeermogelijkheden, dus dat daar eigenlijk de zaak nog onleefbaarder wordt.

VAN DER COELDEN: Ik denk ook niet dat die, allé, die tuin of dat park, laat het mij zo noemen, dat dat ook de potentie heeft van een soort mini-recreatiedomein hoor. Allé, het zou in de eerste plaats ten gunste moeten zijn van de mensen daar in de onmiddellijke omgeving, ...

BURGEMEESTER: En kleinschalig.

VAN DER COELDEN: ... die eens willen wandelen, die op hun gemak willen zitten, waar de kinderen misschien eens willen spelen in het gras. Allé, ik denk, het moet vooral de functie van buurtgroen hebben en niet zozeer een groenpartij zijn waar half Sint-Niklaas naartoe komt met de auto.

VOORZITTER: Dan gaan we over naar interpellatie 8, door raadslid Karel Noppe, over digitalisering en modernisering van de burgerlijke stand. U hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Beste schepen, beste collega's, de wetgeving over onze burgerlijke stand, die vindt zijn oorsprong in de Code Napoléon uit de 19e eeuw.

Die gaat dus een hele eind terug en eerlijk gezegd is dat soms ook wel te merken aan verschillende gebruiken daarvan. Zo zijn er heel zware, administratieve procedures, moeten dubbele registers bijgehouden worden en zo meer. En vooral het volledige systeem werkt ook nog op papier. Een update van regelgeving en vooral dan een digitalisering van de werkwijze drong zich dan ook op. Anno 2019 is het eigenlijk amper te geloven, dat al onze akten nog steeds op papier worden bijgehouden. Dat is niet alleen niet-efficiënt, maar ook niet meteen duurzaam te noemen. Ik heb begrepen, dat de lokale besturen dan ook vragende partij waren om die regelgeving aan te passen. Aan die oproep werd gehoor gegeven en op 9 december 2016 heeft de federale ministerraad de krijtlijnen goedgekeurd voor het project modernisering en

informatisering rond de burgerlijke stand. Een project, opgestart door de dienst administratieve vereenvoudiging in samenwerking met verschillende partners. De huidige papieren burgerlijke stand zal vervangen worden door een digitale versie. Het doel van het project is duidelijk. Het log en omslachtig systeem, waarmee akten vandaag de dag worden aangemaakt, moet vervangen worden door een systeem, dat gebruiksvriendelijk is. Zowel voor de overheid als voor de burgers zelf. Ook het vereenvoudigen van processen is een doelstelling op zich. Het opmaken van akten, het toevoegen van randmeldingen, het doorgeven van kennisgevingen, die vragen op dit moment de inzet van verschillende actoren, die verschillende stappen moeten zetten om dat te kunnen doorlopen. Het aantal papieren documenten in omloop is dus gewoonweg simpelweg te groot. Met het digitaliseringsproject zullen akten voortaan dus op een elektronische en op een uniforme wijze aangemaakt en ook gearchiveerd worden in een centraal register. De toegankelijkheid van die databank en gegevensuitwisseling zijn daarbij het allerbelangrijkste. De toepassing, die op 1 april van dit jaar in werking zal treden, kreeg de naam DABS, wat staat voor Databank voor Akten van de Burgerlijke Stand. Nu heel concreet, voor steden en gemeenten brengt die wetgeving een aantal veranderingen met zich mee. Zo zullen akten voortaan digitaal moeten opgemaakt en opgeslagen worden en zullen ook de oude akten vanuit de lokale registers ten laatste tegen 31 maart moeten zijn opgeladen of worden geëmigreerd naar de nieuwe databank. Akten zullen in de toekomst ook enkel nog elektronisch moeten worden ondertekend door de bevoegde ambtenaar. Afschriften en uittreksels worden voor alle gemeenten op dezelfde manier aangemaakt en ook afgeleverd. Dat maakt dat burgers deze opvragen, ongeacht de plaats waar ze zijn opgesteld, kunnen gaan opvragen. Het rijksregister zal in de toekomst ook automatisch worden bijgewerkt op basis van de gegevens van de akten en als laatste, de vonnissen en naamsveranderingen worden in de toekomst automatisch vanuit justitie elektronisch overgemaakt naar die databank.

Beste schepen, graag wil ik u via deze interpellatie vragen naar een stand van zaken omtrent de implementatie van deze nieuwe regelgeving bij de werking van de stad Sint-Niklaas. Een aantal vragen, die ik daarbij heb, is de dienst burgerzaken voorbereid om vanaf 1 april op deze nieuwe digitale wijze te gaan werken? Beschikt de dienst daarbij over de nodige hard- en software en zijn er specifieke opleidingen geweest voor de medewerkers? Heeft men ook voldoende kunnen testen, heeft men die nieuwe software ook al voldoende kunnen testen? En wat is de stand van zaken met betrekking tot de migratie en digitalisering van de oude akten? Een bijkomende vraag, indien de databank plots onbereikbaar zou zijn, wat al eens kan gebeuren met digitalisering, is er dan ook een back-up-plan aanwezig? En tot slot, welke voordelen ziet u zelf aan deze nieuwe regelgeving? Zowel voor ons als overheid, maar ook voor de burger zelf. Zal die bv.

veel gemakkelijker en sneller akten kunnen opvragen? Mevrouw de schepen, ik ben alvast een grote voorstander van deze nieuwe wetgeving en vooral de digitale werkwijze. Maar toch ben ik ook een beetje bezorgd. Bezorgd, omdat er een aantal zeer specifieke gebruiken door deze nieuwe regelgeving mogelijks ophouden te bestaan. Ik verklaar mij nader. We nemen het voorbeeld van een huwelijksceremonie. In de toekomst zal het bv. niet meer nodig zijn, dat de ambtenaar van de burgerlijke stand, samen met de getuigen, een huwelijksakte ondertekent. Een trouwboekje zal eigenlijk evenmin nog nodig zijn. De louter digitale handtekening enkel en alleen van de ambtenaar van de burgerlijke stand, die volstaat. Dat betekent dus, dat de huwelijksakte en dat trouwboekje in de juridische zin geen enkele rol van betekenis meer spelen, maar we kunnen toch niet omheen het feit, dat ze wel een grote symbolische waarde hebben. Het plechtige moment, waarop de getuigen hun handtekening mogen zetten bij hun huwelijk of het moment waarop het koppel hun trouwboekje mee naar huis mag nemen als een herinnering aan die schoonste dag van hun leven zijn toch wel belangrijke symbolische elementen. Daarom, mevrouw de schepen, wil ik u vragen of we die toch niet kunnen behouden in Sint-Niklaas. Niet als een sluitend juridisch bewijs, maar wel als een symbolisch document en een belangrijk onderdeel van de huwelijksceremonies hier op het stadhuis. Graag had ik vernomen hoe u hier tegenover staat.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Ja, dank u voor uw vraag. De softwareleverancier Cevi, die heeft voor een Interface - dat is blijkbaar een soort van verbinding tussen WinAbs, die nu de registratie doet - en die DABS gezorgd. Die is functioneel, maar nog niet operationeel. De medewerkers hebben al geoefend in een testomgeving en zoals mij gezegd is, kunnen we nu ongeveer 90 % testen. Maar maandag is er een laatste update van WinAbs en dan zou je 100 % kunnen testen. En dat gaan ze dus ook de volgende week doen. Dus dat staat op de planning.

De hardware, die verandert eigenlijk niet. De software op zich ook niet. De specifieke accounts en delegaties zijn al voorzien. Er zijn al opleidingen geweest. Dus, het personeel woonde verschillende informatiesessies bij van Cevi en Vlavabbs. En op maandag, allé, deze maandag die voorbij is, was er een persoonlijke opleiding op de bureau van 4 medewerkers. De oorspronkelijke datum om te starten was eigenlijk 1 januari, maar de overheid heeft dat niet gehaald door IT-problemen. Dus dat is nu uitgesteld tot 31 maart, wat een beetje lastiger is, omdat het trouwseizoen ten volle begint. Cevi is eigenlijk klaar met die link, maar we horen wel dat de link tussen DABS en het rijksregister, wat een taak van de overheid is, dat dat nog niet helemaal klaar is. Daar kunnen we op zich niets aan doen, maar de diensten die kunnen dat probleem wel ondervangen door zelf in het rijksregister in te voeren en te wachten tot die oplossing er is. Dus

we gaan die collectes, zoals ze het noemen, dan zelf uitvoeren. De oude taken, die digitaliseren, die hebben we eigenlijk aan Cevi die opdracht gegeven. Maar net als alle andere Cevi-gemeenten werd dat nog niet uitgevoerd. Dus wij wachten, wij staan in de wachtrij. Dus vanaf 1 april kan dat beginnen, maar dat zal dus gebeuren door Cevi. Ja, mocht er iets uitvallen, dan al die gegevens worden sowieso geregistreerd in WinAbs en werkt die Interface niet, dan wachten die gegevens gewoon eventjes. Men denkt dat dat meestal een kwartiertje of een half uurtje zal zijn. En als die link terug operationeel wordt, worden die gegevens gewoon automatisch doorgestuurd. De medewerkers zijn ervan op de hoogte, dat dat kan gebeuren. Wat vind ik er de voordelen aan of wat vinden wij er de voordelen aan? Ja, voor de stad, dat op zich een papierberg wordt vermeden. Dat er op zich een volledige digitalisering is. We moeten niet meer tekenen, allé, zelf denk ik dat ik ongeveer 10.000 aktes per jaar teken, wat nu allemaal dubbel is. Voor de burger, ja, die is geen loopjongen en doorgeefluik meer. Een loopjongen, omdat ge eigenlijk, nu moet je altijd naar uw stad van geboorte om een geboorteakte op te vragen. Dan zou je dat eigenlijk in een andere stad kunnen doen. En de meeste belangrijke spelers, die gaan ook hun eigen toegang tot die DABS krijgen om aktes op te vragen, bv. het Parket. Dus de burger zal minder moeten lopen. Dus dat zal automatisch kunnen. Op zich is een mogelijk nadeel inderdaad, dat het allemaal nogal klinisch wordt. Dus in die zin blijven we het trouwboekje houden. Dat is geen verplichting. Dat was het nu eigenlijk ook niet. We hebben trouwens nog een hele stapel liggen, dus het zou stom zijn om ermee te stoppen, maar soit. Allé, mensen hebben dat ook wel graag. En we gaan een soort, allé, ze hebben een soort van ceremonieel document opgemaakt om te ondertekenen, waar we wel heel duidelijk moeten bijzeggen, dat we dat niet als akte kunnen gebruiken, omdat dat inderdaad zo iemand vragen als getuige en die getuige die dan tekent wel schoon is, voor de foto's ook heel belangrijk.

En dan wat wel een toffe is, is dat nu in principe de kinderen ook kunnen tekenen. We hebben ook nog wel kinderaktes, die we eventueel aanbieden, maar mochten er kinderen zijn, die graag die gewone akte tekenen, dan kan dat wel. Dus de fotograaf zal alleen iets sneller moeten zijn, want vroeger was het in tweevoud en nu is het eenvoud, allé, nee, eenvoud klinkt wat raar, het is gewoon één papier. Enkelvoud, ja, oké.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Noppe?

NOPPE: Dank u wel, schepen, voor uw duidelijk antwoord. Ik moet zeggen, dat ik wel blij ben dat die gebruiken hier zullen behouden worden en dat er toch ook aan die ceremonie nog een extra cachet wordt gegeven door het tekenen van die akte en dat trouwboekje te blijven overhandigen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dan gaan we naar de 9^e interpellatie, door raadslid Maes, vragen bij de inf-overgaderingen rond DIFTAR.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Geachte schepenen, want ik heb vernomen dat er twee schepenen eigenlijk verantwoordelijk zijn voor, maar goed. Het stadsbestuur heeft de voorbije weken een aantal informatievergaderingen georganiseerd voor de bevolking om de omschakeling van de vuilzakken naar de containers met DIFTAR-systeem voor te stellen. Ik ben naar een aantal van die vergaderingen gegaan en van andere vergaderingen heb ik verslag gekregen. Er zijn ons een aantal dingen opgevallen en we hebben daar toch een aantal vragen bij. Een eerste punt, dat is opgevallen, is dat er veel volk naar die vergaderingen is gekomen. Dus als ik alle aanwezigen samentel, dan is er tussen de 4 à 500 mensen afgekomen, wat toch wel toont, dat er een zeer grote bekommernis en betrokkenheid is van de mensen rond dit punt. Een tweede punt, dat ons is opgevallen, is dat op geen enkele van deze vergaderingen een schepen aanwezig was. Niemand van het schepencollege vond het blijkbaar de moeite om het gesprek met de bevolking aan te gaan. Men heeft dus de mensen van Mi-Wa uitgestuurd om de kastanjes uit het vuur te halen. Want – en dat is een derde punt – op al die vergaderingen zijn er heel wat mensen tussengekomen rond de ongemakken, die zij zien rond de invoering van dit systeem. Mensen op een klein appartement die geen plaats hebben om een container te zetten, mensen die minder mobiel zijn. Allemaal ongemakken, die wij ook hier in de gemeenteraad te berde hebben gebracht en waarom ook de verschillende grotere steden dit niet invoeren. Het is zelfs zo, dat recent in Antwerpen besloten is met een N-VA-bestuur om te onderzoeken of de ondergrondse vuilnisstraten wel een toekomst hebben, omwille van de vele problemen die er ontstaan qua zwerfvuil. En dan gaat men onderzoeken of Antwerpen niet terug volop voor de vuilzak moet kiezen. En dan merk je, dat als het een beetje moeilijk wordt, de directeur van de Mi-Wa graag de bal terugkaatst naar het stadsbestuur.

En zo kreeg hij bv. de opmerking, dat er toch een probleem is als er voetpaden met 3 tegels breed zijn, dat die container daar een hele dag blijft staan en dat mensen met een rolstoel of een kinderwagen niet kunnen passeren op het voetpad. “Dan moet je maar bij de stad aankloppen ...”, zegt hij, “... en dan moet je vragen om bredere voetpaden te krijgen”. Dat was dus het antwoord, het laconieke antwoord van de voorzitter van Mi-Wa. Sorry, maar dat was toch wel een beetje erover, vond ik, want daar, ja, op die manier maakt men de situatie toch redelijk belachelijk. En als er dan vragen komen van mensen over mogelijke sociale compensaties, dan verwijst men naar het stadsbestuur, maar het stadsbestuur is niet aanwezig. Dus, dat zijn toch wel belangrijke gegevens, vinden we. Maar de belangrijkste opmerking, die naar voor gekomen is, vind ik, was het ondemocratische karakter van een beslissing en iemand die verwoordde het

zo “als wij, als burgers, een verbouwing doen, dan moeten wij een gele affiche ophangen, terecht, zodat de burens en omwonenden kunnen opmerkingen geven, maar als de stad eigenlijk heel de stad op zijn kop zet en een goedwerkend systeem verandert, dan is er geen enkele inspraakperiode voorzien, dan wordt dat gewoon opgelegd, zonder dat mensen hun zeg daar kunnen over doen”. En dus het stadsbestuur plant nu een groot participatietraject rond het beleidsplan. Nu, de vraag is dan ook, waarom heeft men rond die DIFTAR-invoering geen participatietraject opgezet? Men heeft hier beslist over de mensen heen en tegen de mensen. Dat is in elk geval het aanvoelen, dat ik heb gemerkt op veel van die vergaderingen. Dus en dan kom ik eigenlijk tot mijn vraag, waarom vond het stadsbestuur het niet nodig om iemand van het schepencollege naar deze informatievergadering of toch minstens één, want als ik weet dat op deze vergadering hier in het stadhuis 180 mensen aanwezig waren, wel, dan was daar geen enkele schepen. Dus, er is toch wel een probleem vinden we met participatie. En de vraag is of men dat niet te veel als een éénrichtingsverkeer ziet en dat men dat niet in tweerichtingsverkeer kan invullen? En dan zijn er ook nog mensen, die met de ondergrondse containers nu te maken hebben. En dan heb ik gisteren een aantal mensen van het Reynaertpark, die mij aanspraken gisteren en die vragen waarom het niet zinvol zou zijn, dat iemand van het stadsbestuur eens naar het buurthuis zou kunnen komen om die mensen uit te leggen op welke manier, dat zij bv. hun saldo kunnen merken, hoe zij nieuw geld op hun kaart kunnen zetten. Want heel wat van die mensen zijn, hebben geen computer, zijn niet altijd mobiel en die verwachten ook dat op dat moment, allé, op die manier ze een beetje geholpen worden door de stad. Zijn een reeks vragen, die we hebben rond de DIFTAR-invoering en die we toch vinden, dat toch wel belangrijk zijn. Ook als we op het vlak van participatie en betrokkenheid van de bevolking vooruitgang willen maken.

VOORZITTER: Schepen?

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Collega Maes, ik hoor in uw betoog zeer weinig nieuwe dingen wat de inhoud betreft. Ik denk dat we die hier allemaal uitvoerig op een commissie en uitvoerig al op twee gemeenteraden gehad hebben. Daar wens ik eigenlijk nu vandaag niet meer op in te gaan. Ik denk dat daar alles al driemaal over gezegd is. Wat het niet-aanwezig zijn van de schepenen op die infovergaderingen. Die infovergaderingen zijn inderdaad niet georganiseerd door het stadsbestuur, zoals dat je zegt. Die zijn door Mi-Wa georganiseerd. En Mi-Wa doet dat voor de volledige Mi-Wa-zone op een gelijkaardige manier. En ja, het zijn infovergaderingen op een beslist beleid en het is niet daar denk ik dat er een politieke bijeenkomst moet van gemaakt worden. En ik vind het ook jammer om te horen, dat PVDA dan ook geflyerd heeft. Allé, dat is toch niet de plaats om aan politiek te doen, denk ik. Ik denk dat dat de plaats

was om uitleg te geven. Ik vind het dan ook bijzonder jammer, dat ik hoor dat gisteren bv. een aantal bewoners geërgerd vertrokken zijn, nadat het debat lichtjes gekaapt werd. Dus dat vind ik eigenlijk allemaal jammer, want we hebben ons heel bewust op de achtergrond gehouden om daar geen politiek debat te moeten voeren. De politiek is hier gevoerd. De democratie heeft hier gewerkt. Er is een meerderheid geweest in 2016, die beslist heeft om DIFTAR in te voeren om zeer veel goede redenen. En op die manier is het gelopen, denk ik. En daarmee, denk ik, is ook alles gezegd.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik vind het toch wel heel bedenkelijk, dat u als schepen eigenlijk ja bedenkingen heeft bij het feit, dat wij mensen willen bewust maken rond wat de problematiek is. Dat wij uiteindelijk op een vrije manier, op een democratische manier onze standpunten proberen naar de mensen te brengen, daar waar de mensen samenkomen. Ik denk dat er geen enkel probleem is om op die bijeenkomsten mensen aan te spreken ... (overschakelen naar bandopname 10) ... rond de DIFTAR-problematiek. Ik zie dus niet in, want wij daar fout hebben gedaan. Wij hebben het hier in de gemeenteraad aangekaart, dat klopt. Dat zijn inhoudelijke bezwaren. Maar ik denk dat het ook ons goed recht is om naar de bevolking te gaan en onze bezwaren daar duidelijk te maken. Dat is gebeurd met de flyers. Buiten de vergaderingen. En als mensen, die lid zijn van onze partij of andere mensen opmerkingen maken, dan is ook dat hun recht, want ze zijn inwoners van de stad.

VOORZITTER: Schepen?

BAEYENS: Ja, ik moet daar niet veel aan toevoegen. Ik kan dat alleen maar jammer vinden. En inderdaad, we kunnen dat niet verbieden, maar ik vind dat zeker niet de plaats en de moment om dit te doen. Het was een infovergadering over een beslist beleid, waar mensen recht hebben, denk ik, op de juiste info.

En ja, ze zijn geïnteresseerd en ja, het was ook de plaats om te veranderen bv. van container. Dus in die zin, denk ik, zijn dat geslaagde infovergaderingen en hoor ik eigenlijk heel veel positieve commentaar van diegenen die de sessies hebben bijgewoond.

VOORZITTER: Goed. Punt 10, interpellatie van raadslid Gaspard Van Peteghem in verband met de asweide op Heimolen. U hebt het woord, schepen, euh mijnheer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Collega's, naar aanleiding van de beslissing van het schepencollege om de asweide op Heimolen om te spitten of om te ploegen, te renoveren. Hiervoor is een bouwvergunning afgeleverd. Die bouwvergunning is opgehangen op de asweide in Heimolen. Naar aanleiding van het ophangen van die asweide heb ik dit punt op de agenda geplaatst. Waarom? Omdat naar aanleiding van het ophangen van deze vergunning er meerdere klachten van

nabestaanden zijn gekomen. Van mensen, die hun familielid daar nog maar pas is uitgestrooid en ten grave gedragen. Mensen, die het niet nemen, dat hun familielid nog maar onlangs bv. is uitgestrooid en ten grave gedragen op deze asweide. Sofie, deze manier van werken is gewoon schandalig. Totaal onrespectloos voor de nabestaanden en familieleden. Veel mensen hebben erop gereageerd als grafschennis en ik kan ze gelijk geven. Dat is ook een bewijs, Sofie, dat ge uw dossiers niet ten gronde voorbereid met uw diensten voor de aanleg van deze asweide. Want dit is toch wel iets dat gevoelig is en daar moet ge niet mee lachen, Wout. Dat is ook zo. Mensen lachen daar niet mee. Als ge dat ten gronde met uw diensten voorbereid ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Het ging over de voorbereiding van dossiers.

VAN PETEGHEM: Ja, ja, maar nee, nee, dat ken ik wel.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem is aan het woord!

VAN DER COELDEN: Ge zakt hier in elk debat door de grond.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem is aan het woord!!

VAN PETEGHEM: Ik zeg het kort en bondig. Het is zo, dat is ook niet voor mee te lachen, het is ook zo dat er inderdaad terecht veel opmerkingen zijn gekomen. Ik heb die alleen niet gekregen. Er zijn nog veel mensen. Anders zou ik het ook niet op de agenda geplaatst hebben. Het is zo, dat uiteraard, als ge dat met uw diensten ten gronde voorbereid, dan pak je dat anders aan. Er zijn eigenlijk heel veel manieren om die asweide aan te pakken. Ik ga er eventjes een voorbeeld van geven. Sofie, ik ben ervan overtuigd dat ge dat niet goed hebt aangepakt eigenlijk. Het is ook omdat ge het niet kent hoor, Sofie. Ik zeg het erbij. Dus omdat ge de praktijk van die zaak niet kent. Ook omdat ge niet overlegd hebt. Maar er zijn zaken, die met weinig geld, gij kunt oplossen. Bv. een voetbalplein, dat ... (?) ge, dat verifieer je, dat zaai je in en dan heb je perfect een groene graszode na verloop van tijd.

Zo moet men op die manier die grasweide aanpakken. Er zijn misschien nog andere manieren, maar omspitten en omploegen, allé, Sofie, ge moet eerlijk zijn. Dat zijn toch geen dingen waar ge mee moet lachen. Dus ik denk dat de mensen daar terecht op gereageerd hebben. En ik vind dat eigenlijk spijtig voor wat er gebeurt. En ik hoop dat ge het nog eens gaat bekijken met de dienst om op een andere manier aan te pakken. En dan kunnen we dat nog oplossen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch eerst en dan mevrouw ...

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Toen ik het vernam en toen ik het las, was ik ja, ontsteld. Als vrij regelmatig bezoeker van Heimolen kan ik mij er al iets bij voorstellen, dat mensen die hun nabestaanden hebben uitgestrooid gezien op die asweide, hoe die zich voelen. Mensen, die uitgestrooid zijn, hebben gekozen om uitgestrooid te worden. Die hebben niet gekozen om

omgespit te worden. Die hebben niet gekozen om omgeploegd te worden. En als het zo is, dat de asweide op dit ogenblik omwille van het veelvuldige gebruik kwalitatief niet meer is wat ze is geweest, dan zijn er twee mogelijkheden. Ofwel probeert ge die op een eerbare en verzorgde en eerbiedige manier bij te werken, door te prikken, door in te zaaien, door kort de toppen af te maaien en dergelijke. Ofwel, als het toch zo dikwijls gebruikt wordt, dan hebt ge altijd de mogelijkheid en die mogelijkheid is er nog altijd op Heimolen om een 2^e asweide in te richten. Of een 3^e in te richten. Ge hebt daar ruimte genoeg. Gelijk vroeger in de tijd van de middeleeuwen bij de boeren het drieslagstelsel, waar ge dus twee jaar een grond bewerkte en het derde jaar hem braak liet liggen. Het is een rare vergelijking, maar het komt er wel op neer. Maar dit is en ik beschouw dat niet als en Gaspard heeft het gezegd, dit is niet meer ... Allé, ge kunt daar een uitleg aan geven, die ge wilt, maar dit is in mijn ogen niet meer als je reinste grafschennis. En dat pik ik niet en dat pikt denk ik niemand die daar gebruik van maakt.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik ging normaal niet tussenkomen, want ik denk dat schepen Van Peteghem onze bekommernis verwoord heeft, maar ik wil het nu toch doen. Ik vond, los van de techniek die er gebruikt is en dat dat misschien niet de juiste keuze was, maar ik vond al, Sofie, in jouw reactie in de pers heb je dat proberen duiden, maar ik vond, allé, ik had ook wel wat het gevoel toch een tekort aan empathie. Want je zei “ja, maar ze kunnen ook nog kiezen om begraven te worden in het bos en ecologisch en zo”. Dat kan allemaal goed zijn, maar mijn vader heeft daar nu niet voor gekozen. En bij andere mensen ook. Dus ge gaat voorbij aan heel die symboliek. Maar dat nu uw collega er nog eens zo hartelijk mee zit te lachen, allé, dat heeft mij nu echt geschoffeerd sé. En het is waarschijnlijk omdat je daar zelf geen familie liggen hebt, dat ge u niet wilt en niet kunt inbeelden wat de symboliek is voor mensen.

En ik vraag u om dat misschien toch even te proberen en niet zo als we over zo’n delicaat onderwerp bezig zijn, de mensen te zitten uitlachen. Dat is degoutant.

VOORZITTER: Mijnheer Maes vraagt eerst nog het woord.

MAES: Ja, ik zou mij toch ook willen aansluiten bij de verontwaardiging van collega Van Peteghem, want ik heb gemerkt dat toen dat bekend gemaakt werd, dat er heel veel mensen dat als een heel gevoelige zaak ervaren. Ik vind ook dat we daar echt respectvol mee moeten omgaan. Ik heb mijn oor ook eens te luisteren gelegd bij mensen, die in de land- en tuinbouw actief zijn en die zeggen ja, dat kan echt op een andere manier. Daarvoor hoeft ge niet om te spitten. Daarvoor hoeft ge niet om te ploegen. Dat kan perfect goed onderhouden worden. Een techniek bv. zoals doorzaaien is iets wat daarvoor kan gebruikt worden. Wel, dat kan dus ook voor die asweide. En inderdaad en als er dan toch nog een probleem is, dan kan je dat even-tueel met

een tweede asweide oplossen. Maar ik denk, dat we toch wel als gemeenteraad ja, zouden moeten aandringen om dat plan te wijzigen uit respect voor de mensen, die daar zijn uitgestrooid.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, de parkbegraafplaats Heimolen werd geopend in 1988 en sinds het begin werd ook de asweide in gebruik genomen. Het eerste jaar vonden er 60 asverstrooiingen plaats. In 2018 395. Er zijn twee asweides, dus men kan ook in de asweide in het begraafbos uitgestrooid worden, maar men mag kiezen. De asweide van voor is wat meer klassiek, beter verzorgd. De asweide in het begraafbos is wat wilder. Om het uitzicht optimaal te houden van die meer klassieke asweide en de nabestaanden een laatste groet te bieden op een serene en mooie groene asweide wordt deze jaarlijks machinaal geverticuteerd. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van een machine, die het mos verwijdert en de grond kamt, dus ook aanroert. Dat gebeurt nu al jaarlijks. Door het intensieve gebruik is deze methode echter niet meer voldoende om de kwaliteit van het gras te verbeteren en te behouden en het uitzicht laat dan ook te wensen over. En we hebben hier ook al opmerkingen over gekregen. De ploegbaas van de groendienst, ploeg Heimolen, die beschikt over de nodige kennis ter zake en heeft dan ook vorig jaar gesteld, voorgesteld om enkele iets meer ingrijpende onderhoudswerken uit te voeren om het gras op de asweide te optimaliseren, te verjongen en te vergroenen. De medewerkers van de dienst begraafplaats en de groendienst begrijpen heel goed op welke locatie zij werken en hoe zij moeten omgaan met de aanwezige bezoekers en welke impact hun werk mogelijks kan hebben. Ze houden dan ook reeds rekening met die gevoelens, die hun grond- en graafwerken of verbeteringswerken in het algemeen kunnen teweegbrengen.

Voor de vergroening van de asweide werd dan ook gekozen om gefaseerd en na een ruime rustpauze pas tewerk te gaan. Voor 1 november – en we hebben erop gestaan dat het voor 1 november was – 2018 werd aan de ingang van de asweide een informatiebord geplaatst. Een bouwvergunning is niet nodig. Waarover dat gesproken wordt, is een informatiebord met daarop “Beste bezoeker, onze asweide zal de komende jaren stelselmatig verjongd worden. Dit betekent dat de grasvlakte bewerkt en opnieuw ingezaaid wordt. Er wordt geen grond afgevoerd. Als voorbereiding blijft het betrokken perk meerdere maanden onaangeroerd. Indien u opmerkingen heeft of vragen, een telefoonnummer en een mailadres of kom gewoon langs”. Tot nu toe hebben we geen enkele persoon gehad, die langsgekomen is en het hangt daar van voor de grote bezoekersmassa op 1 november. Het park, waarop de vergroening van start zal gaan, werd bovendien afgezet en met rust gelaten. En afhankelijk van de weersomstandigheden gaat de eerste fase zeer binnenkort van start, na minstens 6 maand rust. De overige perken van de asweide kunnen uiteraard nog steeds gebruikt worden. En ge hebt ook inderdaad heel veel

andere mogelijkheden. Ik ben door mijn diensten in het najaar in een maandelijks informeel overleg hiervan op de hoogte gesteld. En omdat het voorstel voor deze onderhoudswerken door de groendienst werd aangebracht, ging ik er ook vanuit, dat de bevoegde schepen door haar dienst ook op de hoogte werd gebracht. Tijdens de vele bezoeken naar aanleiding van Allerheiligen heeft onze dienst geen enkele negatieve opmerking ontvangen. Noch het diensthoofd, noch ikzelf, noch de mensen op de begraafplaats. Er werd wel gemeld, dat verjonging wel eens nodig was. De verjonging gebeurt, omdat we, euh, is een onderhoudswerk, waar geen bouw-aanvraag voor nodig is. Het zal gebeuren, de onderhoudswerken zullen gebeuren met een spit-frees van een klein type. Omdat verticuteren geen afdoend antwoord meer gaf, gaat men de goeie grond bovenhalen, ongeveer 20 cm. Niets op- en afvoeren en het inzaaien gebeurt onmiddellijk. Ik was verbaasd, dat maanden na de aankondiging, waar heel veel bezoekers dat gezien hebben, dat deze onderhoudswerken op deze manier werden aangegrepen. Op de begraafplaats worden alle perken en al de beplanting steeds goed en adequaat onderhouden met de gepaste technieken en machines. Zo wordt ook elke maand het gras afgereden. Dan wordt ook dat maaisel afgevoerd. Er wordt telkens, er gaat zo'n kwartje rond en telkens drie weken niet afgereden, dan een week weer wel. Vandaar dat men ook de klok rondgaat telkens met verstrooien. De nabestaanden, die kiezen voor verstrooiing, hebben recht op een verzorgde en groene strooiweide en we zijn dan ook verplicht om onderhoudswerken uit te voeren, zoals ze ook al jaarlijks verticuteren. Zo wordt het gras elke maand afgereden. Ook daar hebben we nog machinaal, ook daar hebben we nog geen negatieve feedback op gehad.

Ik begrijp, dat het een zeer gevoelig onderwerp is, maar ik denk dat we er heel gevoelig mee omgegaan zijn. En als we tot nu toe, na al die maanden dat het bord er staat, niet een bouwvergunning, want die is niet nodig, nog geen feedback ontvangen hebben, geen negatieve feedback, enkel mensen die zeggen van "het is tijd dat dit verjongd wordt", dan betreur ik wel de manier waarop dat dit de laatste dagen is aangegrepen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ik wil er kort op antwoorden, Sofie. In de eerste plaats, toevallig ben ik ook nog wel een boerenzoon hé. Dus ik wil zeggen, dat in de eerste plaats de ploegbaas het verkeerd heeft aangepakt. Dat durf ik hier zeggen. Ik durf dat hier zeggen. Waarom? Wij hebben een eerste tegenslag gehad. We hebben dit jaar een enorme droge zomer gehad, waarbij dat alleen niet de asweide, maar elke gazon, elke grasweide het moeilijk heeft gehad. En dan pak je dat op een andere manier aan. Dan doe je dat niet door dat om te spitten, maar dan doe je dat door opnieuw in te zaaien, een beetje te bewateren, te ... (?), dat doe je op die manier. Maar niet met dat om te ploegen. Inderdaad, dat wordt onderhouden. Dat is ook de taak van de stad.

Maar dat is mijn mening en ik heb mij ook geïnformeerd. Dus er zullen ook nog wel discussies zijn als ge overlegt over de manier waarop men dat gaat aanpakken. En ik ben ervan overtuigd, dat ge dat op een deftige manier zult kunnen aanpakken met vooral wat betreft de nabestaanden. Het is ook zo, dat men maar begint te reclameren vanaf de moment, dat men weet dat men eraan gaat beginnen. Inderdaad, dat heeft er lang uitgehangen. Ik heb dat ook gezien. Niemand reageert erop. Maar nu, dat men dat effectief gaat aanpakken, beginnen ze erop te reageren. Zeker weten!

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik denk een mogelijkheid, Sofie, nu ge de tekst nog eens doorleest, die uitgehangen heeft, vraag ik mij af, vraag ik mij gewoon af of iedereen dan effectief begrepen heeft wat er ging gebeuren. Het is, als u spreekt over verjonging en verfraaiing, dat is natuurlijk iets anders. U heeft in de media gesproken over ompspitten. Dat is wel ...

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

GEERTS: Ja, maar u hebt ... Ik heb u gelezen ...

VAN PETEGHEM: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

GEERTS: Dus misschien, allé, zit dat ook wel daar. Maar je ziet nu wel, ge kunt natuurlijk zeggen ja, we hebben, het hing tijdig uit, er is niet op gereageerd. Maar dat raakt echt mensen hun ziel. En dat, allé, mensen vinden dat een zeer ja, een ondraaglijke gedachte. Dus ik zou er toch op aandringen, het is ook zo, dat ik allé, ook wel vernomen heb, dat er zelfs ook nu binnen de diensten mensen daar vragen over stellen.

Dus ik denk, hier is al gesuggereerd van misschien dan moet ge op termijn - want dat onderhoudsprobleem zal niet verbeteren, ge gaat dat nog voorhebben – op termijn kijken voor een nieuwe asweide erbij. Dat ge misschien ook de termijn tussen de laatste asverstrooiing en werken aan die grond, dat dat ook al uitgebreider kan zijn. Want ge zegt nu, ja, in november. Maar dat is toch nog wel allemaal heel kort zo een aantal maanden. Dus ik denk dat ge daar, dit kunt ge, allé, ik hoop dat je het uitstelt en dat je naar alternatieven zoekt, maar ik denk voor de toekomst ja, daar zal moeten blijven onderhouden worden, dat ge met andere termijn moet werken. En misschien ook in die aankondigingsborden duidelijker stellen waar het om gaat.

HEYRMAN: Maar we moeten ook wel eerlijk zijn, met elke onderhoudsbeurt raakte, roerde de assen aan. Als ge gras afrijdt, doet ge dat. Als ge elk jaar verticuteert, doet ge dat. En nu ging men kijken, men denkt dat in de meeste delen van de zone nodig is om dat met die spitfrees te doen. Waar dat niet nodig was, ging men stukken terug verticuteren, zoals men dat jaarlijks doet. Ik denk dat ge ofwel moet kiezen voor een mooi onderhouden perk, ofwel moet kiezen voor een wilder perk zoals het daar dan achter het begraafbos ligt. Maar als ge een mooi

onderhouden perk wilt en als er één ding is waar ik al heel veel klachten over gehad heb, is het onderhoud van de begraafplaats. Dus in die zin moet je ook wel durven zeggen, dat ook gras afrijden met een machine, iemand die er overloopt, elk jaar verticuteren, dat roert ook de assen aan.

VOORZITTER: Mijnheer Baeck vroeg nog het woord en dan mijnheer Ghesquière.

BAECK: Ja, collega's, er moet mij toch iets van het hart. Als politiker wordt er van ons verwacht, dat we op een aantal zaken, waar wij verantwoordelijk voor zijn, dat we daar toch een beetje op een serene manier mee omgaan. Omgaan met de dood is niet eenvoudig en wordt door iedereen op een andere manier beleefd. Ook ik heb familieleden, die daar uitgestrooid zijn. Zij kozen voor uitstrooiing, omdat ze dachten dat ze mee gingen gaan met de wind en op die manier verder konden blijven bestaan. Ik heb er ook alle respect voor, dat andere mensen daar anders over denken. Maar als lokale overheid zijn we dus ook verantwoordelijk voor begraafplaatsen. En iedereen moet zijn laatste rustplaats daar kunnen vinden. Het moet onze doelstelling zijn om deze plaats zo mooi mogelijk te maken. Een mooie begraafplaats vraagt echter onderhoud. Zo worden er hagen geschoren, bomen geplant, grasgemaaid, zoals al gezegd is geweest, en zoveel meer. En onze diensten doen dat volgens mij met het grootste respect. Wanneer een asweide – jammer genoeg – niet meer goed groeit, moet hier worden ingegrepen. We willen onze dierbaren namelijk uitstrooien op een mooie grasplek. Het gras werd in het verleden ook gemaaid en geverticuteerd.

Het is trouwens niet de eerste keer, dat op deze weide werken gebeuren. Zo werden in 2003 grindpaden aangelegd in het midden van de asweide. Ik weet niet wie er toen bevoegd was, maar ... Als ik dan kranten lees en bepaalde collega's berichten zie posten op facebook stelt mij dit diep teleur. Het verspreiden van desinformatie, het laten uitschijnen dat we als bestuur geen respect hebben, is gewoon onwaar. Sommigen zouden het plat populisme noemen, maar zover wil ik niet gaan. Wat ik wel wil zeggen, is dat ik van een ex-schepen en ex-burgemeester op dat vlak wel iets meer had verwacht. En ik hoop dat jullie daar in de toekomst iets constructiever mee gaan omgaan. Want zoals ge zelf hebt gezegd, het gaat over de dood en daar moet je met respect omgaan en ik vind dat hier niet op zijn plaats. En verder wens ik daar ook geen woorden meer aan deze discussie toe te voegen.

VOORZITTER: Ik geef het woord eerst aan mijnheer Ghesquière en dan aan mijnheer Van Der Coelden. Mijnheer Ghesquière, u hebt het woord.

Ghesquière: Ik ga heel kort reageren. Maar uiteraard, als er hier twee woorden zijn, die we moeten onthouden, dan is het eigenlijk sereniteit uiteraard en dat telt voor iedereen en anderszijds één woord hoor ik hier wel niet graag, dat is uitstel van wat daar nu juist moet gebeuren.

Want ik denk dat er juist spoed nodig is. Want ik ben geen landbouwer, maar ik weet wel als er nu niet gezaaid wordt, als er nu niet gewerkt wordt aan dat gazon, dan gaat er dit jaar geen perk meer zijn. Dus, ik vrees dat men inderdaad hier snel toch knopen moet doorhakken. En ik reken op het gezond verstand van onze diensten.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik denk dat we hier mekaar geen lessen moeten leren in het respect hebben voor mensen, die overleden zijn en voor de begraafplaats op zich. Daar zal iedereen hier wel van doordrongen zijn, denk ik. Anderzijds denk ik, Sofie, als ge vaststelt – en dat is dan toch onze vaststelling, maar niet alleen die van ons, die wordt hier ook gedeeld – dat er een grote groep van mensen vragen hebben bij de manier waarop de asweide zou vernieuwd, verfrist worden en als je dan ook hoort, dat er wellicht ook andere manieren zijn om dat te doen, die misschien tegemoetkomen aan die vragen die er zijn, of dat wel zo respectvol is, dan begrijp ik niet en zeker niet van iemand als gij, die dan toch allé, ge zijt niet geboneerd (?), ge hebt oren voor wat mensen zeggen, ge staat open voor dingen, dat ge daar niet op zijn minst een les uit wilt trekken van we gaan dat nog eens bekijken. En we gaan dat inderdaad bekijken of het niet anders kan. Daar doe je niemand mee tekort. Daar doe je niemand mee tekort.

HEYRMAN: Nee, maar ge hebt een groendienst, uw vakmannen waarop dat ge vertrouwt. Er is een discussie geweest tussen de groendienst en de dienst begraafplaatsen.

En ze hebben met mekaar geklapt en de groendienst zegt vorig jaar van “mannen, nu moeten we, we hebben het jaar proberen te redden met dat verticuteren, dat is niet meer genoeg, nu moeten we iets dieper gaan”. Want bij verticuteren, sorry dat ik het nog eens zeg, maar daar roert ge ook de grond mee aan. Daar krabbelt ge, daar krabbelt ge de mos van tussen. Daar roert ge ze ook mee aan. Dat doen wij al jaren om ervoor te zorgen dat die grond, allé, dat dat gras groen blijft. Als ge dan de groendienst hebt, waar ik toch vertrouwen in heb, die zegt van “nu moeten we op dit moment andere maatregelen nemen, maar we gaan dat met het grootste respect doen, we nemen een kleine machine, we gaan kijken op welke plekken dat het wel of niet nodig is, we laten er 6 maand geen assen op dat moment verstrooien, we spannen het af, we hangen een bord, als de mensen ons erover aanspreken geven we extra info”, dan snap ik eigenlijk niet waar, dan vertrouwt ge uw eigen diensten niet, dat dat nu de maatregel is die ge moet nemen.

VAN DER COELDEN: Ik ben geen specialist – ge moet maar naar mijn eigen hof kijken en ge zult wel zien – ik ben geen specialist ter zake, maar als Gaspard zegt “het zou, er zijn andere manieren van werken”, als Jef zegt “er zijn andere manieren van werken”, als Frans Wy-meersch dat zegt, allé, waarom dan niet dat gesprek aangaan met de groendienst? Die moeten

daar toch ook niet in geaffronteerd zijn of ... Allé, als ge het gewoon al vraagt “zijn er andere manieren van werken, die misschien wel tegemoetkomen aan die ...

HEYRMAN: Maar als de groendienst nu zegt “er zijn geen andere manieren van werken” en ge hebt zo’n slechte zomer gehad, zoals vorig jaar en ge hebt al jaren de andere technieken gebruikt? Dat is wat mij gezegd is. Wat is dan de conclusie? Mogen we het gras afrijden? Mogen we verticuteren? Mogen we dan verder gaan of niet? Dat is de vraag.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch had nog het woord gevraagd.

WYMEERSCH: Hier wordt, hier worden twee dingen vergeleken met mekaar, die niet te vergelijken zijn. Aan de ene kant een aantal mensen, die het zeer belangrijk vinden dat de overledenen gerespecteerd worden, zoals ze zijn begraven of in dit geval niet begraven. En aan de andere kant een aantal mensen, die blijkbaar – en het kan misschien cru overkomen, tot daaraan toe – die meer belang hechten aan het uitzicht van de gazon. Ja, komaan. Ja, komaan. En ge moet niet zo ... Ja! Ge moet eens alle weken naar het kerkhof gaan en dan beseffen wat ge daar staat te doen! En als er een brief hangt de 1^e november aan de asweide, ge weet perfect dat iemand, die een kerkhof bezoekt, minder frequent naar een kerkhof gaat naar een asweide dan naar een graf. Dus wie van de nabestaanden van uitgestrooiden zullen die brief gelezen hebben? Weinigen of bijna geen.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Maar, maar, het grote onderscheid dat er is en dat beschijnt ge niet te beseffen hé, mensen die daar uitgestrooid liggen, die hebben gekozen om uitgestrooid te worden. En als ge nu met een kleine machine of een grote machine of met welke machine dan ook ervoor gaat zorgen – en waarschijnlijk liggen die assen daar niet meer hé, maar het is de symboliek die speelt – dat die assen, die er dan toch nog zouden zijn of symbolisch zouden zijn, 20 cm onder de grond zullen liggen, dan zijn ze niet meer uitgestrooid, maar zijn ze begraven. Als ge dat niet snapt hé, als ge dat niet snapt hé, ga dan eens ten rade. En ik kom daar regelmatig hé, zelfs de mensen van de begraafplaatsen begrijpen het niet. Ge moet niet zeggen zo, ik kom daar meer dan gij hé, Sofie.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN PETEGHEM: Als ge bv. een graf afbreekt, dan informeer je de bewoners ook.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts had eerst het woord.

WYMEERSCH: Nee, ik ga binnen 14 dagen of 3 weken een bericht krijgen dat de zerk van mijn dochter, dat dat moet verlengd worden of niet. Ik krijg daar een bericht van. Maar die mensen, die daar uitgestrooid liggen, die nabestaanden, hebben die een bericht gekregen thuis? Ja, maar ja of neen?

HEYRMAN: Nee ...

WYMEERSCH: Nee? Oké, dan zijn we uitgekapt. Als ge die inspanning zelfs als stadsbestuur nog niet kunt doen hé, zwijg dan, stilletjes.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch. Mevrouw Geerts nog even?

GEERTS: Ja, heel kort nog hoor. Ik denk, allé, over de techniek ga ik mij niet uitspreken, maar ik denk dat ge echt de symboliek inderdaad een stuk onderschat. En ja, in die zin denk ik dat het toch wel belangrijk is, dat ge, allé, ik wil dat nog eens herhalen, naar de toekomst toe denk ik dat die kleine periode, want ge zegt inderdaad, daar wordt vanaf november niet meer begraven, maar ik denk dat dat voor nabestaanden een heel kleine periode is. Dus ik zou dat meenemen naar de toekomst toe. Ik denk ook dat die aankondiging, dat heeft dus duidelijk niet gewerkt. Als jij zegt van er zijn geen reacties op gekomen en als ge ziet hoe emotioneel het nu ligt. En ik wou gewoon nog vragen, is de optie voor een nieuwe asweide, is dat bekeken ook of? Dat zou u de mogelijkheid geven om bepaalde stukken echt een hele periode onaangeroerd te laten. Dus dat is misschien toch ook nog iets, dat ge kunt bekijken. En ik wil nog even repliceren op wat mijnheer Baeck zegt. Ik zet nog altijd op mijn facebook wat ik wil, denk ik hé.

VOORZITTER: Oké? Goed, dan gaan we naar interpellatie 11, voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes, voorstel tot het bestellen van een studie rond gratis openbaar vervoer. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Na dit toch wel emotioneel debat komen we op een ander terrein met een voorstel rond een studie rond gratis openbaar vervoer. Het is u zeker niet onbekend ... Ik merk dat het debat van het vorige punt nog verder gaat.

VOORZITTER: Goed, ja ...

MAES: Het is u zeker niet onbekend, dat er al twee maanden wekelijkse acties zijn van jongeren voor een ambitieuzer klimaatbeleid. En vorige vrijdag, 15 maart, was hier ook in Sint-Niklaas een 2^e klimaatbetoging. En ik ben blij, dat de schepen van duurzaamheid daar ook aanwezig was. Er waren ook betogingen en acties in meer dan 100 landen onder het motto "Global Strike for Future". Dus het is duidelijk dat er wat leeft rond het klimaat in ons land, in onze stad en in heel de wereld. En het stadsbestuur heeft zich geëngageerd om tegen 2020 de CO₂-uitstoot met 20 % te doen dalen. En daarvoor heeft de stad de burgemeestersconvenant ondertekend. Dat vinden wij heel positief. Maar als we dan de uitstootgrafiek van het Waasland Klimaatland bekijken, dan merken we dat ondanks die belofte de CO₂-uitstoot is gestegen. Dus de uitstoot van de mobiliteit – en dat is dus zonder de snelwegen gerekend, want daar kan je als stad als zodanig ... (overschakelen naar bandopname 11) ... niet op ingrijpen – die bedraagt in Sint-Niklaas meer dan 30 % van de totale CO₂-uitstoot. Maar ook de uitstoot van de mobiliteit in de

stad is gestegen. Dus dat is toch wel belangrijk om iets te gaan ondernemen. Wetende dat recent onderzoek – dat is vorige week nog verschenen – aantoont, dat fijn stof meer doden veroorzaakt dan tabak. Luchtverontreiniging veroorzaakt dubbel zoveel doden dan tot nu toe werd gedacht. En roken kan je vermijden – ik rook zelf niet – maar pollutie, dat kan je niet vermijden. Dus, dat zijn belangrijke cijfers, die verschenen zijn in een gerenommeerd tijdschrift The European Heart Journal. Dus ik zou zeggen ja, er moet toch wel in onze stad een serieuze tand worden bijgestoken als we die doelstellingen van de burgemeestersconvenant willen halen. En steeds meer steden en regio's die kiezen voor het gratis maken van het openbaar vervoer als oplossing voor de vermindering van de CO₂-uitstoot en de slechte luchtkwaliteit in de stad. Het heeft namelijk heel wat voordelen. Ten eerste, het vermindert de files, wat goed is voor de economie. Het dringt de uitstoot van fijn stof en de CO₂-uitstoot terug. Het is goed voor de volksgezondheid en het is ook goed voor mensen, die het minder breed hebben. Het is dus een sociale maatregel om de mobiliteit van de kansarmen te verbeteren. En onder andere daarom onderzoekt Parijs ook of ze de invoering van gratis openbaar vervoer kan invoeren.

Anne Hidalgo, burgemeester van Parijs, een socialiste, die zegt “het volstaat niet om het openbaar vervoer uit te breiden, de frequentie te verbeteren, we moeten ook durven kijken naar de tarieven”. En in 2013 was er in Tallinn, de hoofdstad van Estland, een volksreferendum om openbaar vervoer gratis te maken en zo de strijd aan te binden met de luchtvervuiling en klimaatopwarming. Het gevolg daarvan is - dat is dus goedgekeurd na een referendum - het aandeel van het openbaar vervoer steeg met de volle 8 %, winkelstraten die herleefden, jonge gezinnen trokken naar de stad, het gaf gezinnen ademruimte, werkzoekenden kregen een duwtje in de rug, enz... Duinkerke, een stad van ongeveer dezelfde grootte dan Sint-Niklaas, die heeft op 1 september 2018 beslist om alle bussen gratis te laten rijden in de agglomeratie van Duinkerke. Onder meer onder impuls van burgemeester Damien Carême, die in de top 10 staat van de beste burgemeesters van de wereld dit jaar. Hij is lid van de Franse Groenen, dus in Duinkerke zijn de Groenen voor gratis openbaar vervoer. Ik hoop hier in Sint-Niklaas ook. Maar niet alleen de Groenen zijn voor gratis openbaar vervoer. In Luxemburg start nu deze zomer gratis openbaar vervoer en Luxemburg wordt bestuurd door een Groen Liberaal bestuur met een liberale premier, Xavier Bettel van de democratische partij. Dus, ook daar zijn de liberalen, samen met de Groenen, voor gratis openbaar vervoer. En dan lees je op de facebookpagina van Groen “In Luxemburg geeft de nieuwe paarsgroene regering een sterk antwoord op de verstikkende files, gratis openbaar vervoer voor iedereen. Van progressief beleid gesproken, het kan anders”. En dat bericht wordt gedeeld door verschillende Groen-afdelingen, Groen Wichelen, Groen Hamme, Groen Melle, enz... Dus, ik zou zeggen, ja, als Duinkerke, Tallinn, Aubagne,

Luxemburg, er zijn al meer dan 20 steden en regio's die gekozen hebben voor openbaar vervoer gratis te maken, Bonn en Essen in Duitsland gaan het ook onderzoeken, dus binnen die context lijkt het ons belangrijk om maatregelen te nemen. Goed, ik denk niet dat we er hier vandaag ten gronde gaan uitgeraken, als we dat debat ten gronde zouden voeren. Maar daarvoor stellen we eigenlijk voor, dat er een onafhankelijk onderzoek zou gebeuren naar de haalbaarheid van gratis openbaar vervoer, zodanig dat we het debat op een serene manier kunnen voeren. En dat er niet alleen gekeken wordt naar de kost, maar dat er ook gekeken wordt naar de baten. Wat is de impact bv. op de CO₂-uitstoot in Sint-Niklaas? De impact op de luchtkwaliteit in de stad? Hoe gaat de vervoersarmoede aangepakt worden? Wat zijn de filebaten? Enzovoort. Kortom, kortom, zowel de kosten als de baten analyseren, zodanig dat we op een objectieve manier kunnen dat beoordelen. En het is ons allemaal bekend, dat het stadsbestuur meerdere studies bestelt, men kijkt daar niet direct op een studie meer of minder. Wel, wanneer dat we nu een positieve en nuttige studie voorstellen, dan hoop ik dat het stadsbestuur ook positief gaat reageren op dit voorstel.

VOORZITTER: Goed, schepen Hanssens zal hierop repliceren.

HANSSENS: Ja, dank u wel. Beste collega's, mijnheer Maes, het is niet de eerste keer dat collega Maes bij Sint-Joris in de kost wil zijn. En ik denk dat het ook niet de laatste keer zal zijn. In ieder geval, bedankt voor de vraag, want het is een interessante vraag op zich. En in tegenstelling wat misschien sommigen zouden denken, zijn er al ettelijke studies uitgevoerd over de effecten van gratis openbaar vervoer. Er is trouwens een uitstekende paper van het netwerk duurzame mobiliteit daarover, waar een aantal toonaangevende organisaties zitten, zoals mobiel, euh de voetgangersbeweging, de fietsersbond, bond beter leefmilieu en andere organisaties, die toch wel enige geloofwaardigheid in dit debat hebben. De vraag om een studie is eenvoudig. Het onderliggende is minder eenduidig. Want aan de ene kant is de kostprijs van het openbaar vervoer inderdaad een drempel. Waarom is dat, voor het gebruik daarvan? Is een drempel, omdat die drempel minder bestaat voor voertuigen, die we bezitten. Alles is toch al betaald, de vaste kosten zijn betaald, de benzine zit erin en ja, dat is ook al betaald. Wat natuurlijk niet zo is voor het openbaar vervoer. En dan spreek ik nog niet over de drempel, die bestaat om een ticket, abonnement, enz... aan te schaffen, waar we in dit land trouwens krakken in zijn om dat zo moeilijk mogelijk te maken voor de consument. Dus, je zou kunnen zeggen van interessant voorstel. Wat blijkt uit verschillende studies, is dat in steden – en u hebt er een aantal aangehaald, waarvan trouwens Hasselt de meest spectaculaire resultaten van haalde na de invoering van het gratis openbaar vervoer in 1997, een stijging van 1.200 % van het gebruik – wat zien we, wat is het effect van gratis openbaar vervoer in vele gevallen? Is één, dat de

vervoersvraag naar omhooggaat. En dat hebben we in Hasselt ook gezien. Dat de helft van die 1.200 % eigenlijk nieuwe vervoersvragen zijn. En u verwijst naar de positieve effecten dat kan hebben, dat mensen meer mobiel zijn, maar daar zijn ook negatieve effecten aan. Maar, daar ging ik niet naartoe. Tweede punt dat we zien, is dat heel wat korte verplaatsingen, die eerder met de fiets of te voet gedaan werden, ineens met het openbaar vervoer gebeuren. En het kan nu toch niet de bedoeling zijn om met zo'n maatregel mensen te doen stoppen met stappen of trappen. Maar het derde punt en dat is het meest belangrijke, want ik kom tot de kern van de zaak, waar u mee begonnen bent, luchtvervuiling, CO₂, fijn stof, dat trouwens drie verschillende zaken zijn, die veroorzaakt worden door het verkeer. Ja, wij moeten die automobilist uit de auto en in het openbaar vervoer krijgen. En dan blijkt – en dat is nog eens gebleken met de berichtgeving in De Tijd van afgelopen weekend – daaruit blijkt dat prijs alleen of een lage prijs onvoldoende incentive of stimulans biedt om die automobilist uit zijn auto te krijgen. Waarom? Omdat het openbaar vervoer te traag, te onbetrouwbaar, te oncomfortabel en vooral te infrequent rijdt. En dat zou onze focus moeten zijn.

Dat zou onze focus moeten zijn, zodat het werkelijk een alternatief vormt voor dat autogebruik. En ik heb het zelf ondervonden deze week. Door omstandigheden moest ik met de auto naar Gent zijn, op een vergadering om 12u.15. Collega Wout De Meester is met het openbaar vervoer gegaan. Wel, collega Wout De Meester is, we zijn op hetzelfde moment vertrokken en hij is een half uur later dan mij thuisgekomen. Ik met de auto, hij met het openbaar vervoer. Normaal gezien doe ik dat altijd met het openbaar vervoer, for the record wil ik dat hier toch wel zeggen. Maar het was door omstandigheden dus. Dus samenvattend, ik denk dat gratis openbaar vervoer de kers is op een taart, die er vandaag nog niet is. En we moeten eerst die taart maken, alvorens dat we die kers daar opzetten. Dus in het beste geval is uw voorstel te vroeg gekomen. Ik heb hier meermaals aangehaald in deze raad, maar ook in de vorige bestuursperiode, dat ik volop uitkijk naar de installatie – die is ondertussen gebeurd – van de Wase vervoerregio, waarin De Lijn tegen einde dit jaar een nieuw kernnet moet voorstellen, dat de belangrijkste attractiepolen met elkaar gaat verbinden. Zij gelooft, de minister gelooft en ik geloof dat eigenlijk ook wel, dat het kan, dat we door te denken in termen van attractiepolen de frequentie van ons openbaar vervoer kunnen optillen. Als nu ook nog het materieel naar elektrisch overgaat – en dat is toch de belofte om dat te realiseren in 2025 – dan hebben we een heel goed verhaal. En een goed frequent openbaar vervoer moet de ruggengraat vormen om dan verdere maatregelen te nemen. Dus in het beste geval de kers op de taart, maar laat ons eerst proberen die taart te bakken. Dus daarom zou ik voorstellen aan de raad om ja, misschien binnen een jaar of 2 terug dit debat aan te zwengelen. Maar het is nu duidelijk veel te vroeg om dat debat of die studie te doen. Want

die studie moet zich baseren op het nieuwe vervoersnet en niet op het bestaande vervoersnet. Dus ... in het beste geval te vroeg.

VOORZITTER: Ja. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel. Ik, ja, ik wil toch wel even signaleren, ik heb die studie in De Tijd ook gelezen hé, over het feit dat als we op dit ogenblik het openbaar vervoer 70 % trager is dan de auto, dat je maximaal een traagheid mag hebben van 50 % meer om de mensen eigenlijk over de streep te krijgen om het openbaar vervoer te laten nemen. Dus in dat opzicht klopt het wel, dat je moet zorgen, dat de frequentie, de kwaliteit, de snelheid van het openbaar vervoer verbetert. Maar onmiskenbaar is het toch zo, dat de prijs ook een rol speelt. En als 20 steden en zelfs al regio's en landen overschakelen naar gratis openbaar vervoer, zijn die dan dom of hebben die andere doelstellingen, die ze naar voorschuiven? En het verbaast mij toch wel dat, want ik had de vraag ook gesteld aan de schepen van duurzaamheid, ik hoor ook graag zijn reactie daarop, omdat uiteindelijk is het engagement om het verminderen van de CO₂-uitstoot een aspect van, een belangrijk aspect van duurzaamheid.

En als men dan niet een studie bestelt en ik weet ook als men die studie vandaag bestelt, dan is dat morgen niet uitgevoerd hé. Dus het is in deze geen vraag om morgen het openbaar vervoer en de huidige trams, euh de huidige bussen in Sint-Niklaas gratis te maken. Neen, onze vraag is laat het ons bestuderen. En ik weet ook dat ABBLO een heel interessante studie heeft over heel het vervoersregio en het aansluiten van De Lijn op de treinen, enz... Maar dan vandaag die studie bestellen, dat maakt het mogelijk om binnen een aantal jaren die maatregel te nemen. Want ik denk dat er maatregelen absoluut nodig zijn om die CO₂-uitstoot te verminderen en de luchtkwaliteit in onze stad te verbeteren. En zoals we alleen nu inzetten op het circulatieplan gaan we daar niet geraken. Dat is denk ik duidelijk.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik moet eigenlijk mijn collega Carl Hanssens bijtreden, dat het op dit moment heel duidelijk is, dat we moeten zorgen dat de frequentie omhooggaat van ons openbaar vervoer om mensen van de auto te lokken naar dat openbaar vervoer. En we niet moeten nu inzetten met gratis openbaar vervoer in eerste instantie om te zorgen, dat we inderdaad een verplaatsing krijgen van die fietser en die voetganger naar het openbaar vervoer. Het is die automobilist, die we willen verleiden met dat openbaar vervoer. En ik denk inderdaad, dat de volgorde zoals Carl ze aangeeft inderdaad en zoals dat ook verschillende andere organisaties en mobiliteitsexperts ze aangeven, zoals Kris Peeters, dan niet de politieker, maar de mobiliteitsexpert heel duidelijk aangegeven heeft, dat daar de focus op moet liggen, willen we mensen

van die auto verleiden naar het openbaar vervoer en niet van te voet en de fiets naar het openbaar vervoer. Want dat is minder duurzaam.

VOORZITTER: Mijnheer Maes, nog een wederwoord?

MAES: Ja, ik wil toch nog eventjes, want er wordt toch nogal geringschattend gedaan over het effect, dat gratis openbaar vervoer kan hebben. Ik wil toch een voorbeeld geven van bv. Château-Rouge in Frankrijk, waar de bussen sinds 2001 helemaal gratis zijn. Daar is het aantal gebruikers verdrievoudigd. Tot 5 miljoen gebruikers per jaar. Waarvan 40 % jongeren onder de 18 jaar én een groot gedeelte van die mensen, die dus hebben het openbaar vervoer genomen, meer bepaald de helft van die nieuwe gebruikers, dat waren vroeger autogebruikers. Dus dat zijn mensen, die overgeschakeld zijn van de wagen naar het openbaar vervoer. Dus het is zo, dat niet altijd zo negatief is of zo weinig effect heeft. Dus als je ziet, als het op een goeie manier wordt aangepakt, dan is het effect van gratis openbaar vervoer heel significant in het gebruik in uw stad.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor van nu even de raad 10 minuten te schorsen.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: Goed, de zitting wordt opnieuw geopend en we gaan verder met de interpellatie van raadslid Marc Huys over de beveiliging oversteekplaatsen voor voetgangers. U hebt het woord, mijnheer Huys.

HUYS M.: Ja, ik wil mij speciaal richten tot schepen Hanssens en ik wil hem eerst en vooral bedanken voor de snelle manier, waarop hij in de pers aandacht geschonken heeft en gevolg gegeven heeft aan onze interpellatie in verband met de fietsstraten. En ik hoop, dat wat we nu gaan voorstellen, even snel kan behandeld worden. Het gaat namelijk over de oversteekplaatsen voor voetgangers. Ge weet, dat er een artikel in de wegcode staat, waar men mag parkeren, maar wel op 5 m afstand van oversteekplaatsen. Nu zijn er verschillende oversteekplaatsen in Sint-Niklaas, waar geparkeerd wordt tot vlak aan de oversteekplaats, tot zelfs op de oversteekplaats. Ik moet u niet vertellen, dat dat een gevaarlijke situatie is voor de voetganger, die geen zicht of onvoldoende zichtbaarheid heeft op het aankomend verkeer en omgekeerd, dat de automobilisten geen zicht hebben op de voetganger, die wil oversteken. Daarom stellen we voor om dat verbod fysisch af te dwingen door, het kan met heel eenvoudige maatregelen. Vroeger hebben we nog aan schooluitgangen vowa's, de zogenaamde voetgangerswadden aangelegd. Het kan ook gewoon met paaltjes te zetten op die afstand van 5 m, zodanig dat er geen constante handhaving meer nodig is. En ik hoop, schepen, dat u gewoon ja antwoordt, zoals vorige keer.

HANSSSENS: Nee, dat ga ik niet doen. Nee, ik ...

VOORZITTER: Ja, de schepen heeft het woord.

HANSSSENS: Maar ik zal wel kort zijn. U wijst in uw interpellatie, dat het beter is om die regel van die 5 m afstand af te dwingen door fysieke maatregelen te nemen, omdat handhaving, ja, onbegonnen werk bijna is. Ik paraphraseer. Je hebt dat niet gezegd, maar ik paraphraseer een beetje. En ik kan u daar alleen maar gelijk in geven, dat dat de beste manier is en ook de goedkoopste manier op langere termijn om ervoor te zorgen, dat oversteekplaatsen zichtbaar en duidelijk zijn. Toch is het zo, dat het hinderlijk parkeren of gevaarlijk parkeren bij oversteken één van de prioriteiten is waarop gehandhaafd wordt in Sint-Niklaas. Ik heb er ook een aantal cijfers voor meegenomen, want we hebben dit punt overgenomen in ons politiereglement en dat is een GAS-overtreding. En in de afgelopen jaren hebben we daar echt wel op ingezet. 56 pv's in 2016, 2017 waren het er al 93, dan hebben we de parkeerwachters ingeschakeld. In 2018 waren dat er al 166 pv's en dit jaar alleen, 2019, zitten we al op 90 pv's na nog geen 3 maanden.

Dus om te zeggen, dat het moeilijk is om te handhaven, ja, blijktbaar wel, want we hebben heel veel pv's daarop. Maar dat is ook iets, waarop we continue inzetten. Maar wat uw voorstel betreft, in schoolomgevingen is dat opgenomen in ons masterplan publieke ruimte om, wij noemen dat voetpadoren - voetpadwadden had ik nog nooit gehoord om eerlijk te zijn, wij noemen dat voetpadoren, soms verkeerd gelezen als voet-padoren, maar het is voetpad-oren – te doen in schoolomgevingen en in omgevingen waar een publieke functie is. We rollen dat zeker uit als er een heraanleg is en voor alle schoolomgevingen wensen wij dat in te voeren in deze bestuursperiode. Dat is één van die elementen om het veiliger maken van schoolomgevingen mogelijk te maken. Dus, ja, is weeral het antwoord op uw vraag.

HUYS M.: Maar ik wil wel de term vowa eventjes verduidelijken. We hebben die term genomen naar analogie van een stroom. Stromen, die hebben van tijd tot tijd doorwaadbare plaatsen. En de stroom, die wij bedoeld hebben, was de stroom auto's die dan op een veilige manier kon doorgewaad worden door de voetgangers.

VOORZITTER: Oké, volgende interpellatie door raadslid Frans Wymeersch over de uitbreiding capaciteit Westakkers ten behoeve van een bijkomend contingent vluchtelingen. U hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. “Opvangcentrum Westakkers ...” - lezen we in de pers – “... nog dit jaar dicht”. En ik geef een aantal citaten. “Het noodopvangcentrum op het vroegere militaire domein in Sint-Niklaas gaat nog dit jaar dicht. Dat heeft de ministerraad beslist. Samen met het opvangcentrum Westakkers gaan nog 8 andere asielcentra in ons land dicht, die tijdens de migratiecrisis 2015-2016 in allerijl werden ingericht om de grote instroom

het hoofd te bieden. Het aantal asielzoekers is verder gedaald, waardoor er ruimte is om in te krimpen en kosten te besparen”. Dat zijn citaten uit de pers, ongeveer een jaar geleden, 27 maart 2018, uit de mond van federaal volksvertegenwoordiger Peter Buysrogge, ons niet-onbekend. En die blik, volgens de pers – ik kan mij dat moeilijk voorstellen, maar desalniettemin – zeer tevreden terug op de afgelopen periode. Een paar maand later, 6 oktober 2018, “asielcentrum Westakkers blijft dan toch langer open”. Dat was op een moment, dat het Marrakesh-licht nog niet was nedergedaald op de groepen van collega Buysrogge. “Het asielopvangcentrum Westakkers zal dan toch niet sluiten. De federale regering beslist om het centrum nog minstens 9 maand open te houden”. Bij het Rode Kruis is men al iets sceptischer “Of het opvangcentrum na die 9 maanden zal kunnen sluiten, durven wij nog niet te zeggen. We zijn afhankelijk van de beslissingen van de regering”. “Burgemeester Lieven Dehandschutter schat dat er in totaal op dat ogenblik een 1.000-tal mensen verbleven hebben.

Een beperkt aantal bewoners is effectief in de stad blijven wonen”, enz..., enz... 6 oktober 2018. Het schetst onze verbazing niet, want wij voelden dat allang aankomen, maar op 12 maart lezen wij in de pers “Rode Kruis zoekt dringend nieuwe werkrachten voor opvangcentrum van De Westakkers, komst van 150 extra vluchtelingen”. Dus blijkbaar was de situatie, die collega Buysrogge een jaar eerder had gesitueerd, toch niet zo denderend en zo rooskleurig als hij wel dacht te moeten zeggen. Dus vandaag zitten wij terug op een capaciteit als ik goed kan tellen en als ik de pers mag geloven, er waren er 350 een paar weken geleden, komen er 150 bij, een capaciteit van op dit ogenblik een 500. We gaan daar niet inhoudelijk over debatteren, maar ik had toch graag een aantal vragen gesteld, burgemeester – want ik denk dat u mij zal antwoorden – en ik heb de vragen, zoals u mij kent, perfect opgelijst. Of u dus op voorhand geconsulteerd bent en wat was de houding van het college van burgemeester en schepenen als de vraag of de informatie u bekend? Welke logistieke personeels- en financiële gevolgen zal dit meebrengen voor de stad? Zijn de omwonenden, zoals in 2015 wel degelijk gebeurd is, zijn omwonenden in de buurt ingelicht vooraf? Welke begeleidingsmiddelen naar onderwijs, naar openbaar vervoer en andere worden voorzien en op wiens kosten? Want ik meen mij te herinneren, dat dus wat betreft het vervoer van Westakkers naar schoolomgeving en van school naar Westakkers, dat dat inderdaad op kosten geweest is van de stad in de vorige periode. U zal mij daar uitleg over geven. Kan u ons meedelen, wat heel deze opvangoperatie, -organisatie al heeft gekost vanaf het begin tot en met vandaag? En is er – wat ik betwijfel – een afspraak over de einddatum niet alleen betreffende dit nieuwe contingent, maar in zijn totaliteit? Wat is de samenstelling van dit nieuwe contingent naar gezinstoestand, leeftijd, nationaliteit? En een laatste vraag en dat is dan in uitbreiding over de problematiek Westakkers, ook inzake het centrum in de Kasteelstraat

hebben we de vragen naar samenstelling van de bewonersgroep, het verloop, kostprijs voor de stad inzake alle middelen, ook de niet-financiële, welke hierin werden besteed?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, collega Wymeersch. En het zijn inderdaad de vragen, die u bij de indiening van het punt ook had meegedeeld. En het zijn vragen, die soms vele mensen stellen. Eén, uw eerste vraag, is het stadsbestuur vooraf geconsulteerd? Het antwoord daarop is neen. Het is ons wel meegedeeld, dus via het Rode Kruis en via ook de minister van asiel en migratie, mevrouw De Block, is dat meegedeeld. Zoals ook bij vorige gelegenheden door de regering en door de toenmalige staatssecretaris ons is meegedeeld, wat de uitbreiding zou zijn enerzijds van de Kasteelstraat en initieel de opening van Westakkers. Westakkers, qua capaciteit, dus in september 2015 had dat aanvankelijk een capaciteit van 250. Dat is dan zeer snel opgetrokken naar 350. Daarna, na een tijdje is dat naar 500 gegaan.

Het is dan afgebouwd naar 300. En inderdaad, zoals u gesteld hebt, op basis van de situatie in de lente van 2018 heeft de regering, heeft de staatssecretaris en ook collega Buysrogge als parlements lid heeft dat ook meegedeeld, dat het de bedoeling was om het centrum Westakkers te sluiten. De feiten, die daarna gevolgd zijn een paar maanden later, hebben evenwel tot een andere conclusie doen leiden, nl. er was opnieuw een verhoogde instroom van asielzoekers, zodanig dat er beslist is om het centrum alsnog open te houden, ook al was het Rode Kruis volop bezig om de voorbereidingen te treffen om het centrum te sluiten door ja, materiaal te ontmantelen, personeel uit dienst te stellen en door een aantal leveranciers op te zeggen. Men heeft dus dit moeten omkeren en ingevolge de gebeurtenissen van de jongste maanden heeft men dus ook moeten stellen, dat de capaciteit terug met 150 wordt verhoogd. Allé, ik wil het maar meegeven, omdat dit dus toch een evolutie is van de jongste 3,5 jaar. Uw vraag, welke logistieke en personeels- en financiële gevolgen brengt dit mee voor de stad? Voor alle duidelijkheid, de uitbating en de kosten en alles wat ermee verbonden is van de twee asielcentra, die vallen hoofdzakelijk en eigenlijk quasi uitsluitend voor rekening van het Rode Kruis, dat daarvoor dus middelen van de federale overheid ontvangt. Dat is dan wat het financiële betreft. De belangrijkste inspanning, die we geleverd hebben, is op laat ons zeggen organisatorisch vlak vooral het zoeken van onderwijsmogelijkheden voor de schoolplichtige kinderen. Zoals u weet, zijn er heel wat schoolplichtige kinderen die ook in De Westakkers verbleven en verblijven. Dus in overleg met de scholen in groot-Sint-Niklaas via de werkgroep van het lokaal overlegplatform onderwijs is er gekeken welke scholen dus die kinderen kunnen opvangen. Het busvervoer, dus niet het gewone openbare vervoer, was niet van aard om dus die kinderen naar school te brengen, maar dus de extra bussen die daarvoor ingelegd zijn geworden en nog steeds ingelegd worden, dus die worden integraal betaald via de Vlaamse administratie onderwijs. Ik

wil in verband met het financiële in het algemeen ook wel meegeven, dus dat er vanuit de Vlaamse overheid een extra vluchtelingenbudget ter beschikking wordt gesteld van een aantal steden en gemeenten, die op dat vlak met extra inspanningen worden geconfronteerd. Die extra middelen, die wij daarvoor ontvangen, die worden niet besteed aan de kosten, die voor het asielcentrum of aan het asielcentrum verbonden zijn, want zoals ge zegt, dat is voor rekening van het Rode Kruis en de federale overheid, maar we weten dus dat er toch wel in de marge een verhoogde druk is voor stad en OCMW, die daar de eigen welzijnsdiensten voor een stuk kunnen financieren, maar ook de CLB-centrum, geestelijke gezondheidszorg, centrum algemeen welzijnswerk, VLOS, welzijnsschakels, Bonangana, voor bepaalde aspecten krijgen die middelen dus uit die extra Vlaamse steun. Is de buurt vooraf ingelicht? Neen.

Dus ook over de verschillende wisselingen in aantallen doorheen de voorbije 3,5 jaar is er geen specifieke informatie naar de buurt geweest. Zoals u zich wellicht herinnert, is er in september 2015 bij de opening van het opvangcentrum aan Westakkers een opendeurdag geweest, zodanig dus dat de mensen konden kennismaken met het opzet, met de werking, met de verblijfsomstandigheden van de mensen toen. Er zijn nadien denk ik ook nog een aantal initiatieven geweest, waar de buurt op welkom was in de vorm van een barbecue, opendeurdagen en dergelijke meer. Ik heb reeds gesproken over de inspanningen rond onderwijs, openbaar vervoer. Dat is dan een antwoord op uw volgende vraag rond begeleidingsmiddelen naar onderwijs en openbaar vervoer toe. Dan ja, uw vraag wat deze opvangorganisatie aan de stad al heeft gekost, daar nog eens, dat is vooral dus voor het Rode Kruis het geval geweest. En het is ook zo, dat de federale overheid aan steden en gemeenten dus ook extra financiële middelen geeft voor de steden en gemeenten waar opvangcentra zijn. Dus dat zijn middelen, die we van Fedasil hebben gekregen. En ik rond af, in 2014 was dat 47.000 EUR, in 2015 39.000 EUR, 2016 92.000 EUR, 2017 238.000 EUR en 2018 dan weer een kleiner bedrag, maar dat had dan te maken dus met de afbouw die toen bezig was, eind 2017, was dat 172.000 EUR. De vraag naar een einddatum. De huidige looptijd dus voor Westakkers is, eindigt op 30 juni. 30 juni 2019. Maar de mensen van het Rode Kruis en ik denk iedereen, die de situatie een beetje volgt, die verwachten dus dat daarna er opnieuw een verlenging zal zijn van 6 maanden. Ik zeg, dat is een verwachting, dat is nog geen beslissing van de federale overheid. De samenstelling vorige week van de huidige populatie in Westakkers, het gaat over in totaal 322 mensen, die er op 15 maart verbleven. Hoe kunnen we die opdelen? Volgens verschillende criteria. Enerzijds naargelang de gezinstoestand gaat het over 156 alleenstaande mannen, 3 alleenstaande vrouwen, 13 koppels, 42 personen in een éénoudergezin en 95 personen in een tweeoudergezin. Naar leeftijd gaat het om – dus van die 322 – 80 jongeren tot 18 jaar, 85 personen tussen 18 en 25 jaar en 157 personen ouder dan

25 jaar. Er zijn 44 nationaliteiten vertegenwoordigd onder dus die 322 mensen. Met dus vooral Syriërs, Palestijnen en Afghanen. 44 nationaliteiten. Dus de samenstelling op dat vlak is in de loop van de voorbije 3,5 jaar dus wel heel drastisch geëvolueerd. In het begin waren het vooral Syriërs, Irakezen en Afghanen. Maar nu is dat eigenlijk veel diverser geworden. Wat de toekomst betreft, dus na die 150 extra, dat zal afhangen. Maar dat zal grotendeels in de lijn zijn van het huidige beeld inzake nationaliteiten dat we in Westakkers kennen. In de Kasteelstraat, u hebt daar ook de vraag gesteld hoe daar de situatie is, u weet allemaal dat het opvangcentrum in de Kasteelstraat al bestaat sedert 2001, sedert 2001. Op het laagste punt qua populatie verbleven daar toen – maar dat is lang voor het uitbreken van de asielcrisis in 2015 – ongeveer 80 personen.

Nu heeft dat een capaciteit van 215. Maar momenteel verblijven er daar 148 mensen. En ik ga zo dadelijk vertellen, dat daar ook in de opdrachtomschrijving, die het Rode Kruis heeft voor de Kasteelstraat, er wel een wijziging op komst is. Het is zo, dus dat er nu 148 mensen verblijven. En de belangrijkste nationaliteiten zijn daar 31 Afghanen, 23 Irakezen, 15 mensen uit Guinee, 13 Palestijnen en 9 mensen uit Iran. Qua familiale situaties gaat het om 31 families en 59 alleenstaanden, waarvan 54 mannen en 5 vrouwen. In de Kasteelstraat heeft men dus het aantal bewoners de jongste tijd dus drastisch afgebouwd, met ongeveer een 50-tal mensen, omdat dus het Rode Kruis de opdracht heeft gekregen van Fedasil om een aantal mensen te begeleiden, een 40-tal mensen te begeleiden, die met een specifieke psychologische problematiek te maken hebben. Het gaat niet om psychiatrische patiënten, laat ons wel duidelijk wezen, want daar is het Rode Kruis niet voor uitgerust, maar dus mensen met een bepaalde psychologische problematiek. Daar wordt ook een aparte omkadering van in totaal 16 mensen voor voorzien. En het is de bedoeling dat die groep van 40 mensen, dat zal niet één groep zijn, maar die worden dus vanaf 29 april zou men een aantal, een 6-tal mensen, ontvangen. Die groep zal dan geleidelijk aan aangevuld worden. En dat zijn mensen, die afkomstig zijn uit andere asielcentra van het Rode Kruis, waar men niet de expertise en de omkadering heeft om die mensen op een intensieve manier te begeleiden dus de hele dag door. En die mensen zullen dan na maximum 3 maanden terugkeren naar hun centrum van herkomst. Het is de bedoeling dat zij daar laat ons zeggen een soort intern zijn gedurende 14 dagen, dan kunnen terugkeren naar hun centrum van herkomst en dus na maximum 3 maanden zullen zij dus naar hun centrum terugkeren. Het is een methode of een organisatie, die men noemt een centrum voor intensieve begeleiding voor asielzoekers, die al sedert 2006 bestaat in Bierset, nabij Luik en waar men tot nu toe in Vlaanderen geen gelijke had. Tot zover, collega, de stand van zaken en de vooruitzichten rond zowel de situatie in Westakkers als de Kasteelstraat.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Nog heel korte repliek, mevrouw de voorzitter. Bedankt, burgemeester. Ik neem akte van de cijfers, die u mij geeft. Ik neem dus ook vooral akte van het feit, dat er financieel gezien eigenlijk weinig kosten zijn ten laste van de stad. Aan de andere kant is het wel zo, dat er wel wat andere lasten drukken op de stad en op de omgeving dikwijls in de buurt. En ik denk dat we dat niet mogen onderschatten. Trouwens, het is ook een vaststaand feit, dat de aanwezigheid van asielzoekers in Westakkers, Kasteelstraat – maar ik denk vooral Westakkers – toch ook op termijn blijvend invloed zal hebben op de stad en op onze bevolking.

Weze het al niet alleen omwille van het feit, dat men ook bezoekers of residenten zou ik bijna zeggen van Westakkers en dergelijke, dat die ook de weg vinden naar onze sociale woningenmarkt en zich laten inschrijven op de wachtlijsten voor een sociale woning. Ik denk dat we dat ook niet mogen onderschatten, want dat drukt dus ook op de lijsten. En we weten al dat er een zeer groot tekort is aan sociale woningen. Dat doet natuurlijk ook, dat doet ook geen deugd aan de wachtlijst op zich, die we dan toch proberen zo snel mogelijk in te krimpen. Als ik zie dat ongeveer, dat bijna 20 % van de wachtlijst op de sociale woningen gevuld wordt door én Syriërs én Afghanen én Irakezen én mensen die hun eigen land niet kennen, daar moet ik dan ook geen tekening bijmaken, dan voelt ge aan dat daar een druk is, die nefast kan zijn niet alleen op de lijst voor de sociale woningen, maar op de hele Sint-Niklase bevolking.

VOORZITTER: Dank u, raadslid Wymeersch. Dan gaan we naar nr. 14, interpellatie van raadslid Anneke Luyckx over het festival van de verdraagzaamheid. U hebt het woord, mevrouw Luyckx.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. We zijn deze gemeenteraad begonnen op vrijdag, 22 maart. En dat is een trieste verjaardag, want 3 jaar geleden beleefden we een hoogtepunt in het festival van de onverdraagzaamheid. Dat was spijtig genoeg geen alleenstaande gebeurtenis, vermits meerdere festiviteiten van dit festival plaatsvonden in Frankrijk, Groot-Brittannië, Spanje en in andere landen. Evenmin kwam het onverwacht. Het was gewoon een kwestie van tijd voor ons land aan de beurt zou zijn. Er was nagedacht over het soort bommen, dat gebruikt moest worden. En er was ook nagedacht over de manier, waarop die springtuigen moesten ontploffen. Allemaal om zoveel mogelijk slachtoffers te kunnen maken. En 3 jaar na die vreselijke dag staan de meeste slachtoffers en hun nabestaanden, maar ook de hulpverleners nog steeds in de kou. De Belgische staat liet de mensen aan hun lot over en ontloopt tot op de dag van vandaag zijn verantwoordelijkheid ter zake. Volgens de verklaringen van de daders en hun omgeving zijn deze misdaden gericht tegen de Westerse wereld, tegen onze manier van leven, tegen de Goddelozen, de ongelovigen. Ondanks deze duidelijke en niet te missen

verklaringen weigert het overgrote deel van politiek, pers en het culturele wereldje de olifant in de kamer te zien. Dat was 3 jaar geleden zo, dat is nog steeds zo. Mensen, die reeds jaren geleden waarschuwden voor de gevaren die op ons afkwamen, werden weggezet als racistisch en onverdraagzaam. Reeds jaren wordt iedereen, die wijst op de olifant in de kamer, genegeerd in het beste geval, uitgescholden en soms zelfs bedreigd in het slechtste geval. Een sereen debat is onmogelijk. Sterker nog, het is nog nooit mogelijk geweest. En het wordt nog erger, want leden en aanhangers van het Vlaams Belang worden al jaren uitgesloten uit de vakbonden, enkel en alleen omwille van het feit dat ze op een lijst gaan staan bij één of andere verkiezing. En geen haan die ernaar kraait. Vandalisme, zoals bv. rot fruit in de brievenbus, braaksel op de drempel, bespuwde voordeur, bekladde gevel, die zijn schering en inslag. Neerbuigende opmerkingen en haatboodschappen op de sociale media, anonieme dreigbrieven in de brievenbus, broodroof, het zijn allemaal geen uitzonderingen. De slachtoffers ervan kunnen amper op begrip rekenen om over gerechtigheid nog maar niet te spreken. Want ze hebben het zelf gezocht. Wat een verschil met de behandeling, die anderen te beurt valt als ze een woord of een gebaar als kwetsend ervaren. En ondertussen zijn er bekende Vlamingen, die uitspraken doen waar je haren van gaan rechtstaan. Zo mocht een zekere presentator op de radio komen vertellen, dat hij geen slecht gevoel had bij de moord op Pim Fortuyn. En een andere lieveling van de happy few weet niet wat hij zou doen als hij met een geladen revolver op zak de president van de Verenigde Staten zou tegenkomen. Geen vuiltje aan de lucht. De beide heren draaien nog steeds zonder één enkel probleem mee met de mallemolen, onder de goedkeurende blikken van zij die denken dat ze de publieke opinie vertegenwoordigen. Ja, geachte leden van het college, er is heel wat onverdraagzaamheid in de wereld, in ons land, in onze stad. En een festival van de verdraagzaamheid is dan ook dringend nodig. Het stadsbestuur slaagt er echter in om uitgerekend de datum van 22 maart in de week van het festival te laten vallen en daar niets, niemendal mee te doen. We mochten wel vernemen of we gaan dat mogen vernemen, wat de ervaringen van Afghaanse vrouwen met oorlog zijn en we mochten ook iets komen bijleren over mensenrechten. Een lezing, die gegeven werd door de directeur van Amnesty International, de organisatie die geen graten ziet in de gruwelijke misdaden die gepleegd worden tegen blanke boeren in Zuid-Afrika, waar kleine blanke kinderen gemarteld worden met strijkijzers en kokend water, vooraleer ze gruwelijk gedood worden voor de ogen van hun ouders. Maar, misschien is zo'n getuigenis wel iets om op de agenda van een volgend festival te zetten? De opening van het Afrikamuseum, het nieuwe en een televisieprogramma is de kapstok om het over de kolonisatie te hebben en dat is een heel interessant onderwerp. En daar valt heel veel over te vertellen. Zoals bv. hoe de gezondheidszorg in het onderwijs uitgebouwd werd en hoe studenten uit

Congo hier nog altijd kunnen komen studeren. Naast de vele andere, dikwijls negatieve verhalen, hoop ik dat die lezing en het lessenpakket voor lagereschoolkinderen geschiedkundig juist zal zijn. En dat de geschiedenis niet eenzijdig belicht zal worden, want dat zou niet heel verdraagzaam zijn. En dan vond ik in de brochure ook nog de inleiding en de melding, dat er een tentoonstelling georganiseerd wordt over Marius en Stella.

Nu, een tentoonstelling met archeologische vondsten, dat kan altijd mijn belangstelling wegdragen, maar de link met verdraagzaamheid die ontgaat mij echt totaal. In de inleiding wordt er verwezen naar de dagelijkse facetten van het leven aan de rand van het Romeinse imperium én – daar komt het – we kunnen proeven van een staaltje antieke globalisering. Hier wordt dus een tentoonstelling over het leven in de tijd van de Romeinen gebruikt om de voorstanders van de huidige globalisering een forum te geven. Is dan iedereen, die tegen de huidige globalisering is, met alle negatieve gevolgen daarvan voor mens, milieu en klimaat niet verdraagzaam? Ik begrijp die keuze niet om deze tentoonstelling op te nemen in het verdraagzaamheidsfestival, want van globalisering was er bij de Romeinen immers helemaal geen sprake. Wel van kolonisatie. De Romeinse overheersers hebben namelijk in de gebieden, die ze veroverden, lelijk huisgehouden. De Kelten, die onze lage landen bevolkten, werden massaal over de kling gejaagd. De oorspronkelijke bewoners, die zich verzetten, werden gedood of als slaaf gevangengenomen. Het leven werd volledig geromaniseerd. Met andere woorden, de Romeinse overheersers legden hun levenswijze op aan ... (overschakelen naar bandopname 13) ... de overwonnenen. Heel erg verdraagzaam kun je dat volgens mij niet noemen. Ook de rijkdom en de welstand van hele regio's werden afgerond en naar Rome overgebracht. Enkel wie zich volledig naar de Romeinse manier van leven schikte, had mogelijkheid om welstand te verwerven en een goed leven te leiden. De enige verdraagzaamheid, die de Romeinen aan de dag legden, was op godsdienstig vlak, want ze namen heel gemakkelijk plaatselijke Goden over, maar dan wel overgoten met een Romeins sausje. En het is niet omdat we allemaal in de geschiedenisles op school geleerd hebben, dat de Romeinen onze beschaving gebracht hebben, dat die stelling ook waar is. En daarom verwondert het mij echt, dat het stadsbestuur deze tentoonstelling gebruikt om globalisering te verantwoorden. En naar aanleiding van dit festival heb ik een aantal vragen gesteld, omdat het mij echt wel, ja. Dus ik zou graag van u vernemen vanuit welk standpunt dat programma werd opgesteld, omdat er een aantal dingen instaan, die volgens mij met verdraagzaamheid niet zoveel te maken hebben. En wie dat er verantwoordelijk is voor de keuze van de externe medewerkers. Waarom of wordt er dan vooral gewerkt vanuit de ervaring van mensen met wortels van buiten ons land en/of Europa? Welke initiatieven worden genomen om de ervaring van de autochtone bevolking van Sint-Niklaas inzake van racisme en verdraagzaamheid

of onverdraagzaamheid in kaart te brengen en te bespreken? Komen deze ervaringen van autochtone Sint-Niklazenaars ook aan bod in het programma? En er was dus 22 maart een lezing gepland – ik heb het al vermeld in mijn inleiding – ik hoop dat het niet alleen over de negatieve kanten ging. En hetzelfde voor het lessenpakket. Dus, ja, tot hier mijn vraagstelling.

VOORZITTER: Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ik, misschien moet ik eerst zeggen, dat verdraagzaamheid sowieso voor mij alle kanten opgaat. Ik denk dat we ook verdraagzaam moeten zijn naar mensen met andere politieke overtuigingen. U heeft natuurlijk heel veel beschouwingen gedaan en dat overstijgt ook wel wat het verhaal van dit festival. Dus ik ben blij, dat ge dan teruggekeerd zijt naar uw oorspronkelijke vragen. En ik ga daar vooral op antwoorden. Ja, we hebben een diversiteitsplan opgesteld. Ik heb daar de vorige keer zoal een beetje over toegelicht. Dus dat gaat over 7 speerpunten en 7 diversiteitsfactoren. En van hieruit organiseren wij eigenlijk allerlei acties ook rond bepaalde data. En voor dit festival vertrekken we vanuit 21 maart, de internationale dag tegen racisme en voor verdraagzaamheid. Maar we organiseren ook dingen rond gender. Zo hebben we nog maar net het programma rond de internationale vrouwendag gehad, waar we dan woensdag 3 straffe vrouwen uit de streek – Nelly Maes, Miet Smet en Magda De Meyer – kwamen spreken. We doen ook iets rond 3 december, internationale dag voor mensen met een beperking. We organiseren, samen met andere partners, de week van de geestelijke gezondheidszorg. We organiseren dingen rond senioren. Dus in die zin is dit een programma, dat naar aanleiding is van die internationale dag. Andere diensten organiseren dan weer zaken rond 11 juli bv., de Dag van Europa. Nu, die oproep is eigenlijk eerst gegaan naar alle diensten intern. Naar de bib bv. en naar Vormingplus. En dan werd er via de partners, die de adviesraden organiseren, gevraagd om verenigingen uit te nodigen om hun programma door te sturen of dingen, die zij wouden doen. Met die verenigingen, die gereageerd hebben, zijn de diensten dan aan de slag gegaan om een programma samen te stellen. Dus stad en OCMW hebben dan, zijn eigenlijk de initiatiefnemer, maar hebben al die initiatieven gebundeld. Dat is dan ook nog eens op het college geweest. En ja, de boodschap van het festival zal u duidelijk zijn, tegen racisme en verdraagzaamheid op alle vlakken. Er wordt dus gewerkt met ervaringen van iedereen, die gereageerd had. Er zijn veel verschillende partnerorganisaties betrokken. En dat is eigenlijk ook zo voor de, allé, belevenissen van autochtoon, allochtoon. Ik bedoel, het is eigenlijk over iedereen. Het gaat over verdraagzaamheid en we sluiten eigenlijk niemand uit van deelnemen. Zowel de lezing over kolonisatie als het lessenpakket gaan over de geschiedenis van de kolonisatie, maar vooral over de impact ervan op onze huidige samenleving. Ik ben zelf niet geweest, dus ik zal

horen of men het een goeie vorming vond of allé, een goeie lezing. Dat lessenpakket is voor de scholen en is door Studio Globo samengesteld.

VOORZITTER: Ja, mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, dank u wel voor uw antwoord. Maar ik mis in heel uw verhaal echt wel evenwicht.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, mevrouw Luyckx was aan het woord.

LUYCKX: Ja, die Romeinen. Ik heb u inderdaad een aantal beschouwingen gegeven. Dit is een festival over verdraagzaamheid en in mijn ogen moet verdraagzaamheid en begrip altijd van twee kanten komen, anders kan je dat niet hebben. En als je een tentoonstelling over Romeinen op uw agenda plaatst, ja, dan moet je wel weten waar je over bezig bent. En als je de Romeinse overheersing gaat verkopen als antieke globalisering, ja, kijk dat is geschiedkundig gewoonweg volledig onjuist. En dan dacht ik toch, dat ik dat dan mocht aanhalen. In uw brochure laat u in ieder geval uitschijnen, dat vooral, dat het niet echt de autochtone bevolking van Sint-Niklaas is, die zijn ervaringen mag komen vertellen. Dus ik vind dat een gemiste kans. En ik hoop dat dat in de toekomst kan verbeteren.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ..., maar er zit bv. ook tussen hemel en aarde in, waar verschillende geloofsgroepen en de vrijzinnige gemeenschap met mekaar in gesprek gaan. Dus er zitten wel wat verschillende dingen in het programma. En wij hopen uiteraard, dat volgend jaar nog andere verenigingen een voorstel indienen. Over die Romeinen, daar ga ik geen grote theorieën over ophangen, want ik weet daar eigenlijk te weinig over.

VOORZITTER: Mijnheer Maes ook nog?

MAES: Ja, voorzitter, collega's, het is hier één uur en ik heb een lege maag, maar die draait om met alles wat ik hier daarnet heb gehoord. Ik vind dat gewoon verschrikkelijk welk een potje, een amalgaan dat er hier gemaakt is van allerlei dingen, die in wezen niets met mekaar te maken hebben. Het is duidelijk, denk ik, dat dit, deze folder en dit programma is opgesteld naar aanleiding van de internationale dag tegen het racisme. En als we gisteren hebben gehoord in de media, dat Unia het aantal racismeklachten, dat dat is toegenomen op 5 jaar tijd met de helft, dan kan je toch niet zeggen dat racisme dat dat geen probleem is. En ik denk dat de lezing, waar wij allen niet naartoe konden gaan, want die was op het moment van de gemeenteraad, over de koloniale geschiedenis van België en de impact op onze huidige samenleving, daar gaat het hem over, het gaat hem niet over de impact in Congo, het gaat hem over de impact in onze huidige samenleving. En ik denk als het kolonialisme één impact heeft op onze huidige samenleving, dan is het dat het racisme gestaag eigenlijk op alle vormen en alle manieren doorgaat.

En het amalgaan, dat u maakt van aanslagen hier en daar en nog een aantal dingen, dat slaat nergens op.

En ik vind, allé, dit is een goed programma, dit heeft onze steun. Dit is denk ik belangrijk dat we op dat vlak de dag, de internationale dag tegen het racisme, dat we die blijven op een heel creatieve manier blijven in de kijker zetten. En dat we daar een goed programma rond hebben als stad van Sint-Niklaas. En ik denk dat het bekampen van het racisme in onze stad, dat is ook al in het beleid naar voorgekomen en we staan daar absoluut achter.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Goed, volgend punt, interpellatie 15 door de heer Roland Pannecoucke in verband met de aanplantingen in de stad. Mijnheer Pannecoucke, u hebt het woord.

PANNECOUCKE: Dank u, voorzitter. Wij vernemen en zien, dat er problemen zouden zijn met een aantal aanplantingen van groen in onze stad. Er zou terug een probleem zijn met onze buxussen in de Stationsstraat, waar men nog niet zou overgaan tot de verwijdering en aanplanting van deze planten. Maar toch zou er sprake zijn van het proberen van te redden van deze planten. Aan het kunstwerk aan de rotondes van de Driekoningenstraat werd er groen aangeplant en binnen een paar dagen terug verwijderd. Graag zou ik weten wat daar de reden voor is. Nu staan die planten allemaal in een hoek geduwd op de ronde punten van Driekoningen. Hierbij aansluitend, wat is eigenlijk het nut van die zitbanken, die daar staan op de rotonde? Wat heeft de beplanting en de zitbanken gekost voor de stad?

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, Roland ergert zich groen en geel hier. Toch heeft dat niets te maken met de coalitie. Maar twee zaken, die aangehaald worden. Eén, misschien de buxussen in de Stationsstraat. De buxussen in de Stationsstraat ...

VOORZITTER: Shhhhhhtttt!

HANSSENS: Het is toch niet omdat Roland een vraag stelt, dat we allemaal moeten beginnen babbelen of wat?

... (?): Nee, nee, dat is omdat gij antwoordt.

HANSSENS: Ah, oké. Dat is goed.

VOORZITTER: Goed, schepen Hanssens heeft het woord.

HANSSENS: Dank u, voorzitter. Die komt nog terug. Die komt nog terug. Wat is er mis met de buxussen in de Stationsstraat? Wel eigenlijk niet veel. De buxussen in de Stationsstraat hebben te lijden onder wat de meeste buxussen te lijden hebben, nl. de buxusmot. En we hebben in de afgelopen jaren of afgelopen 2 jaar die buxussen behandeld. Eerst nog met een insecticide

en de laatste tweemaal met een bio-insecticide. En dat lijkt te lukken of dat lijkt wel nog te werken.

We hebben ondertussen ook gehoord van een plantenkenner en bloemenkunstenaar in onze stad, dat het werken met lavameel ook een oplossing zou zijn om die buxusmot weg te houden. Het is zo, dat de groendienst heeft voorgesteld om inderdaad de buxus te verwijderen en helemaal weg te nemen, maar het college was van oordeel, dat zolang er geen acuut probleem is met die buxussen, dat we ze liever zien staan en kansen geven om het vol te houden, ook al denkt de groendienst dat die kans zeer klein is. Maar ik wil het toch wel verder proberen, alvorens iets anders te doen. Dat is het verhaal van de buxussen. Het tweede punt is een totaal ander punt. Het klopt, dat inderdaad beplanting op de rotondes zelf een aantal dagen geleden terug is verwijderd na de aanplant en heeft alles te maken met de vochtigheid van de ondergrond. De ondergrond was zo vochtig door de veelvuldige regenval, dat wij dus de planten uit voorzorg hebben verwijderd, omdat er dan een risico bestaat, dat ze één niet pakken, maar twee dat ze ook beginnen te rotten. En zijn ze dus tijdelijk geplaatst in de plantvakken daarrond om zeker die planten niet verloren te laten gaan. We zijn nu aan het kijken of er een probleem is met de drainage van die - allé, de aannemer is dat aan het doen, wij zijn dat niet aan het doen. De aannemer moet dat doen – om te kijken of er een probleem is met de drainage van die plantvakken ja dan nee om verder te kijken. Ten tweede, wat is het nut van zitbanken? Wel, het nut van zitbanken is om een plaats te vormen om te ontmoeten, om te zitten, om af te spreken. En de plaatsen rond de rotondes, de plaatsen rond de rotondes en ge moet daar 's morgens maar eens gaan kijken, is een plaats waar mensen op mekaar wachten. En dat is ook niet zo onwaarschijnlijk, want het is daar ook waar de twee fietssnelwegen met elkaar kruisen. Dat automobilisten niet uitstappen om daar een klapke te gaan doen, dat is een evidentie zelve, maar voetgangers en fietsers wachten op elkaar daar 's morgens alvorens verder naar hun bestemming in de stad te gaan. Dat is een effect, dat ge veel sterker zult zien in de toekomst als ook de planten de kans krijgen om verder te groeien en dat de omgeving wat groener wordt. En daar waar mensen mekaar ontmoeten, daar heb je liefst ook vuilbakken, want daar wordt gepraat, gewacht. Daar wordt wel eens iets gedronken, gegeten en weggesmeten en liefst niet op het openbaar domein, maar wel in de vuilbak. Het is heel moeilijk om een prijs daarop te zetten, omdat ze deel uitmaken van een totaalproject. Maar de dienst projecten openbaar domein schat dat alles tezamen, straat, meubilair, blokken, fietsnietjes, vuilbakken een totaal kost van 160.000 euro in het ganse project zal uitmaken.

PANNECOUCKE: Dank u voor uw antwoord, schepen. Maar ik heb toch twee vragen. Waarom hebben ze, wisten ze niet dat die grond slecht was of te nat was voor die planten? Dat is mijn

eerste vraag. Want ze planten die eerst allemaal, allemaal met houten palen en daar hebben ze drie dagen aan gewerkt. Dat weten ze toch als ze daaraan beginnen, dat die vochtig is.

En zeer vochtig. Dat weten ze toch. En dan mijn tweede vraag is, met die zitbanken, u zegt wel ja, er staan soms mensen bij elkaar en die gaan misschien op die banken eens zitten, maar denkt u zelf dat dat daar gezond is op die banken zitten met die uitlaatgassen van die auto's? Denkt u dat zelf? Ofwel moet ge daar een kastje plaatsen met gasmaskers. Ja, maar ja, ik stel maar een suggestie voor hé.

HANSSSENS: Het staat u vrij om suggesties te maken.

PANNECOUCKE: Ja, maar ik zal eens rondrijden nog eens met u hé.

HANSSSENS: Ik kijk ernaar uit, trouwens. Op de eerste vraag, hebben ze dat gezien? Ja, het is misschien niet altijd heel duidelijk, wat is te nat, wat is niet te nat. Het is ook de aannemer, die het geplaatst heeft. We hebben dat zelf niet geplaatst, de stadsdiensten. Maar het is wel gesignaleerd door onze eigen mensen, dat de ondergrond te vochtig was. Dus, die controle heeft in ieder geval gewerkt. Wat het tweede betreft of dat gezond is. De luchtkwaliteit in onze stad is op veel punten niet goed en we weten dat de luchtkwaliteit op ronde punten en kruispunten het slechtste zijn in onze stad. Gelukkig is het daar nog wat een open ruimte en kan de wind daar zijn spel spelen. Het zou niet het geval geweest zijn, moest dat tussen twee gevels geweest zijn. We zullen zien wat de toekomst uitwijst. Of dat een echte hotspot wordt, dat denk ik niet. Maar misschien komen we daar later op terug bij een ander punt in de toegevoegde punten.

VOORZITTER: Oké. Ik dank u, schepen. Dan gaan we naar het volgende punt, interpellatie van raadslid Jef Maes in verband met de vraag "wat gaat het stadsbestuur doen rond de verdere afwerking/nazorg van het SVK-asbeststort?". Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Binnenkort, meer bepaald op maandag, 29 april, moet de directeur van SVK zich verantwoorden voor de rechtbank van eerste aanleg in Dendermonde. Het Parket heeft daar heel degelijk werk geleverd. Sinds 2016 zijn ze namelijk bezig om diverse inbreuken tegen de milieuwetgeving inzake asbest te verzamelen, door SVK. In totaal is dat meer dan 300 pagina's aan pv's, aan klachten, aan bewijsmateriaal, noem maar op. Dus in de tenlastelegging zijn heel wat processen-verbaal meegenomen, die zijn opgemaakt door de dienst handhaving, zeg maar de milieu-inspectie. Daarin zitten ook de klachten, die door omwonenden zijn ingediend. Klachten, die door het actiecomité werden ingediend. Dus wij gaan ervanuit, dat het stadsbestuur dit dossier, samen met de verdere afwerking van het stort en de nazorg, op de voet gaat volgen. En het actiecomité heeft gevraagd aan het stadsbestuur of de stad zich namens zijn burgers burgerlijke partij gaat stellen. Want als we de perimeter nemen, die

professor Nemery hier in deze zaal heeft toegelicht, dan gaat het over een perimeter van een straal van 500 m qua risico, op basis van internationale studies.

In concreto betekent dat, dat binnen die perimeter ongeveer 3.000 mensen wonen in onze stad. En het niet-naleven van onze milieuwetgeving brengt dus duidelijk de gezondheid van de bevolking in gevaar. En dus de eerste vraag is, heeft het stadsbestuur hierrond al een beslissing genomen? Een tweede vraag, die we hebben, is nl. het feit dat een groot deel van de klachten tegenover SVK binnen het proces, dat nu gaat voorkomen, gaat over het niet-naleven van de sluitings- en afwerkingsprocedure van de oude volgestorte stortvakken. Meer bepaald is het zo, dat een stortplaats, dat die moet afgewerkt worden binnen het jaar. En wat merken we nu? Dat door de schorsing, die er is gebeurd door de toenmalige minister van omgeving, mevrouw Schauvliege, op 21 augustus 2018, dat het stort waarover zoveel te doen was, dat dat moet afgedekt zijn en afgewerkt zijn 21 augustus 2019. Dus wij hebben gevraagd aan OVAM wat daarrond al is gebeurd. OVAM heeft ons gezegd, dat zij nog altijd geen bodemonderzoeken hebben ontvangen, maar dat die wel beloofd zijn tegen juni 2019. Wij hebben gevraagd naar de stand van zaken bij de dienst handhaving. Deze morgen hebben wij een mail ontvangen en ik citeer, waar instaat “Tot op heden werd nog geen afwerkings- en sluitingsplan ontvangen voor deze stortplaats. De exploitant wordt de raad gegeven een afwerkings- en sluitingsplan ter goedkeuring voor te leggen en de stortplaats uiterlijk binnen 1 jaar, dus tegen 21 augustus 2019, na de opheffing van de vergunning volledig af te werken”. Ik denk dat het al duidelijk is, dat SVK die termijn niet kan halen. Want binnen die termijn zit ook nog eens het bouwverlof. Dus, het actiecomité pleit hier dan ook voor een opvolgingscommissie met alle betrokken partijen, zijnde het stadsbestuur, SVK, dienst handhaving, OVAM, omwonenden, actiecomité om toe te zien dat het stort op een degelijke en wettelijke manier wordt afgewerkt en dat er ook een nazorg is voor die stortplaats. Dus de dienst handhaving heeft ons dat wel vandaag laten weten, dat ingeval die datum niet wordt gehaald en ik citeer “de gepaste handhavingsmaatregelen zullen genomen worden”. Dus wellicht gaan ze dan een pv opmaken, dat dan opnieuw bij die 300 pagina’s kan toegevoegd worden, die al zijn verzameld. Maar dat is niet onze bedoeling. Vooral onze bedoeling is, dat er stappen worden ondernomen en dat er eigenlijk wordt voor gezorgd, dat zo snel mogelijk dat stort op een wettelijke en degelijke manier wordt afgewerkt. Daarom ook de vraag naar het stadsbestuur. Kan het stadsbestuur het initiatief nemen naar alle betrokken partijen om zo snel mogelijk zo’n opvolgingscommissie op te richten en te zorgen dat het stort op een veilige manier wordt afgedekt en dat ook de risico’s van de omwonenden worden afgedekt?

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, ik ga eerst antwoorden in verband met uw eerste vraag, nl. de vraag of wij ons al dan niet burgerlijke partij gaan stellen. En daarna zal schepen Wout De Meester antwoorden in verband met de procedure rond het afwerkings- en sluitingsplan. We hebben inderdaad die vraag gekregen van het comité. We hebben dat onderzocht en ja, wanneer wij ons burgerlijke partij willen stellen in een geding, in een strafrechtelijk geding, dan moeten wij wel, opdat deze burgerlijke partijstelling ontvankelijk zou zijn, moeten we wel een duidelijke schade kunnen aantonen. Dus we moeten kunnen zeggen van ja, wij stellen ons burgerlijke partij omdat wij als stad schade hebben geleden. Op basis van de gegevens, die ons voorhanden zijn, hebben wij momenteel geen argumenten om dit te onderbouwen. Dus vandaar dus dat wij als college beslist hebben om ons geen burgerlijke partij te stellen.

VOORZITTER: En schepen De Meester?

DE MEESTER: De stortplaats was een klasse I-activiteit. De lokale toezichthouders van de stad Sint-Niklaas hebben enkel handhavingsbevoegdheid inzake klasse II- en klasse III-activiteiten. Dus niet voor klasse I-activiteiten. Maar daar bent u ongetwijfeld van op de hoogte. Maar we volgen de activiteiten van de gewestelijke toezichthouder en hebben geregeld contact over de loop der zaken. En het klopt inderdaad. Dus de afwerking en de nazorg van de asbeststortplaats vallen onder het toezicht van de afdeling handhaving en worden gereguleerd volgens Vlarem II, art. 5.2.4.5.1 en de nazorg volgens art. 5.2.4.5.4. De belangrijkste bepaling is inderdaad momenteel, dat de stortplaats uiterlijk 1 jaar na de vernietiging van de vergunning dient afgewerkt te worden. Vooraleer de exploitant kan starten, dienen zij eerst een afwerkings- en sluitingsplan ter goedkeuring voor te leggen aan de afdeling handhaving. Tot op heden werden nog geen afwerkings- en sluitingsplan ter goedkeuring voorgelegd. De vergunning voor de asbeststortplaats werd door de minister van leefmilieu, maar dat heeft u ook geciteerd, de data, dus die ga ik niet herhalen. Dus er is inderdaad nog niet gestart met de afwerking. Wel belangrijk is op te merken, dat de hele stortplaats op dit moment afgedekt is met grond. De afdeling handhaving zal toezicht houden op de afwerking van de stortplaats om na te gaan of deze conform de bepalingen in Vlarem verloopt. En het initiatief voor de afwerking van de stortplaats ligt bij de exploitant. Indien blijkt, dat de stortplaats na 1 jaar nog niet afgewerkt is, dan pas kan de afdeling handhaving hierop handhaven. Maar het is op aandringen van de stad, dat de afdeling handhaving een raadgeving zal richten aan SVK om een afwerkings- en sluitingsplan in te dienen en de stortplaats uiterlijk op 1 augustus volledig af te werken. En een raadgeving is een formeel bestuurlijke handeling, die een toezichthouder kan stellen, wanneer een milieumisdrijf zich of dreigt op te treden.

In dit concreet geval wil de toezichthouder voorkomen, dat een milieumisdrijf wordt begaan vanaf 21 augustus, ingeval de stortplaats tegen dan niet volledig is afgewerkt. Dus wij volgen dit op en het is op ons aandringen, dat de afdeling handhaving die raadgeving heeft gericht om de toezichthouder er toch op te wijzen en te willen voorkomen, dat er zich een milieumisdrijf dreigt voor te doen. En ik denk dat we sterk – we zijn niet bevoegd in deze materie – maar dat we sterk met de afdeling handhaving moeten samenwerken en samen blijven werken om te bekijken en om daar de druk hoog genoeg te houden, zodat de afwerking op een correcte manier verloopt en binnen de vooropgestelde termijnen.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik vind het wel jammer, dat de stad niet meer doet dan alleen wat er formeel volgens de wet kan en moet gebeuren, want uiteindelijk, het is toch een bezorgdheid van veel mensen – ik denk dat dat ook binnen de stad leeft – dat het op een degelijke manier wordt afgedekt. En het volstaat niet om te zeggen, denk ik, van ja, we gaan na een jaar zien of ze het hebben afgedekt op de wettelijke manier of niet. Dus ik denk, de stad kan toch een initiatief nemen om alle partijen samen te brengen en ten gunste van het afdekken en beschermen van de volksgezondheid daar stappen in te ondernemen. Dus ik weet dat dat wettelijk uw bevoegdheid niet is om daar direct op in te grijpen, maar een bemiddelingssituatie eigenlijk creëren, waardoor er sneller kan ingegrepen worden, dat lijkt mij toch wel een belangrijke rol, die de stad op dat vlak kan waarnemen. Wat betreft de juridische kwesties, ik denk, ja, het is natuurlijk wel zo, ik weet niet of u dat met juristen heeft bekeken, maar het is wel zo, dat dit over een zeer belangrijk proces gaat. Want uiteindelijk is het, als we dat combineren samen met het wetsvoorstel, dat deze week in de belangstelling is geweest van mevrouw Van Peel, waardoor politieke spelletjes uiteindelijk niet zijn kunnen doorgaan, maar als dat wetsontwerp wel doorgaat, dan betekent dat dat het feit als slachtoffers van asbest, als die geld ontvangen van het asbestfonds, dat die, ... Wat nu niet kan, omdat ze niet kunnen procederen, maar als dat wetsontwerp doorgaat, dan kunnen ze wel een proces inspannen tegen diegene die aan de grondslag ligt van hun probleem. Wanneer dat dit proces zal een veroordeling opleveren en wanneer dat dus ook het wetsontwerp Van Peel, wat u zeker en vast kent, want het is een partijgenoot van u, dus als die twee positief zijn, ja, dan gaat dat een belangrijk gevolg geven voor de asbestslachtoffers in het Waasland. Dus ik denk dat het in dat opzicht toch wel de moeite waard is om als stad te bekijken of je daar ook niet op kunt anticiperen en eigenlijk al zorgen, dat die asbestslachtoffers op de maximaal mogelijke manier hun rechten kunnen laten gelden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes.

DE MEESTER: Ik wil toch nog eens eventjes reageren. Het is niet dat, de stad neemt wel een initiatief hé. We hebben bij de afdeling handhaving aangedrongen. Het is net door dat aandringen, dat die raadgeving, dat bestuurlijk instrument, die bestuurlijke handeling van die raadgeving, dat dat initiatief of dat dat instrument gebruikt is. Anders denk ik niet dat dat gebruikt was, mocht de stad niet aangedrongen hebben om korter op de bal te spelen, om SVK allé, te vragen om stappen te zetten. Dus ik denk, allé, ge zegt de stad neemt geen initiatief, ik denk dat we dat wel doen. En ik denk ook dat we dat moeten blijven doen.

VOORZITTER: Ja, dan komen we aan de interpellatie nr. 17, ook door raadslid Maes, hoe gaat het stadsbestuur reageren op het buurtprotest in de Godsschalkstraat en de Vrouweneekhoekstraat? U hebt het woord, mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik denk dat iedereen daar wel van op de hoogte is, dat de inwoners van de Godsschalkstraat en de Vrouweneekhoekstraat een dossier hebben gepubliceerd op hun website en dat zij een petitie hebben gedaan. En dat heeft allemaal in de pers gestaan. Dus ik ga het hierbij kort houden. Mijn vraag is of het niet nuttig is, dat comité heeft een zeer goed onderbouwd dossier, om die mensen uit te nodigen op de commissie openbare werken om hen in de gelegenheid te stellen om dat dossier uitgebreid toe te lichten, zodanig dat de gemeenteraad zich daar een beeld van kan vormen, hoe zij eigenlijk over degelijke alternatieven beschikken ten opzichte van de bestaande plannen en dat daar kan gekeken worden op welke manier dat er kan op ingegrepen worden. Dus de vraag is of dat naar de volgende commissie openbare werken, die mensen daar hun dossier kunnen komen toelichten?

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, op de specifieke vraag heb ik eigenlijk niet over nagedacht. En ik zou toch wel het één en ander willen toelichten hier. Er wordt nogal snel ... (overschakelen naar bandopname 14) ... gegooid met comités en draagvlak. In dit dossier is het nu net een zaak, dat het heel moeilijk is – en ik heb dat ook aangegeven als enige reactie – om een aantal balletjes in de lucht te houden. De ganse buurt is geteisterd door ongewenst verkeer, maar ja, dat kunnen we zeggen van 450 straten in onze stad. Maar we hebben geprobeerd op basis van een aantal incidenten, gegevens, evoluties in de buurt, de werken om toch een evenwicht te zoeken in gans die bredere buurt. En ik zou ook graag hebben, dat we ook als gemeenteraad of betrokkenen verder kijken dan alleen maar één straat. En dat hebben we hier ook proberen te doen. Naar aanleiding van een incident is er enkelrichtingsverkeer ingevoerd in een kort stukje Vrouweneekhoekstraat, tussen de Sint-Gillisbaan en de Vrouweneekhoekstraat die zich bevindt tussen de Sparrenhofstraat en de Godsschalkstraat. In het begin werd dat ervaren als een soort van pestmaatregel.

En men begreep niet zo goed waarom dat zo'n drastische maatregel moest genomen worden na een aantal incidenten, waarbij een aantal buurtbewoners werden geverbaliseerd, omdat zij op de berm stonden en daardoor onvoldoende ruimte openlieten voor voetgangers. Ik heb dat toen ook wel aangehaald, dat het een beetje een jammere aanleiding was, maar eigenlijk dat er wel wat voor te zeggen is voor verkeersmaatregelen in te grijpen. Wat was het geval? In dat stukje waren er twee fietspaden, maar die twee fietspaden die werden voortdurend overreden door auto's, die ja, de shortcut of de binnenweg namen tussen Sint-Gillis-Baan en de Klapperbeekstraat. Na die maatregel is wel gebleken, dat het nog niet zo'n slechte maatregel was. Er is een vermindering van verkeer in de Godsschalkstraat in één richting uiteraard. En ook de inwoners van de Vrouweneekhoekstraat, tussen Godsschalkstraat en Sparrenhofstraat, varen er wel bij. Hun straat werd niet meer gebruikt om de weg af te snijden, komende van de Sparrenhofstraat naar de Sint-Gillis-Baan. Nadeel dan, aan de andere kant, was dat personenwagens, die wilden rijden van de Klapperbeek naar de Sint-Gillis-Baan, ineens de Blindestraat en de Poelstraat ontdekten, om vandaar het éénrichtingsverkeer in de Vrouweneekhoekstraat te omzeilen. Met als gevolg dat bermen kapot werden gereden, fietsers van de sokken werden gereden, kruisend verkeer zeer moeilijk wordt. Terecht hebben die mensen dat aangekaart bij het stadsbestuur. Terecht hebben ze dat verschillende malen aangehaald in de dorpsraad van Nieuwkerken. Die dorpsraad van Nieuwkerken heeft ons verschillende malen gevraagd om maatregelen te nemen in de Blindestraat en de Poelstraat en vooral erop gewezen, dat dit het gevolg was van dat éénrichtingsverkeer invoeren in de Vrouweneekhoekstraat. Dat is verhaal één. Moeilijk evenwicht. Je lost drie problemen op, creëert er twee nieuwe. Tweede probleem, ondertussen in die veel te drukke Godsschalkstraat, want laat ons wel wezen, dat is een probleem voor een landelijke straat, type 3 wordt, 50 km/uur geldt en eigenlijk verwacht wordt, vanuit de typologie en de wegencategorie zeggen dat er enkel lokaalverkeer rijdt. Ten gevolge van het vele verkeer worden de bermen in de veel te smalle straat kapotgereden. We hebben ons gebogen met de technische diensten – Gaspard heeft dat nog gedaan - in samenwerking met de mobiliteitsdienst om te zoeken naar een oplossing op korte termijn. Op korte termijn, waarom? Omdat de Godsschalkstraat niet op een rioleringsprogramma staat en dat waarschijnlijk de eerstkomende 10 jaar ook niet zal staan, omdat de andere vanuit zoneringsnood veel dringender en een veel groter effect hebben op dit moment. Wat stellen we voor? Om twee kantstroken te maken van 75 cm, zo de baan te verbreden, de bermen dus te beschermen en op lage snelheid kan men daar op kruisen zonder dat de bermen moeten kapotgereden worden. Om de snelheid onder controle te houden snelheidssluizen te plaatsen, daar waar er bewoning is.

En drempels te zetten, daar waar er geen bewoning is om zo de snelheid onder controle te houden. Ik denk en met mij de technici, dat er wel goed over nagedacht is om een kortetermijnoplossing te koppelen aan verkeersveiligheidsmaatregelen, vooral gericht naar de snelheid. Dat tezamen werd voorgesteld op een bewonersvergadering. En er zijn toen heel wat opmerkingen gekomen, die je kan categoriseren in twee delen. Eén, mensen die heel ontgoocheld waren over het feit, dat de straat niet geheel werd aangepakt en dat er geen apart fietspad komt. Nochtans ligt de Godsschalkstraat op de lokale fietssingel en op het lokale fietsnetwerk gelegen. Dat is één. En ten tweede, dat men het ontwerp eigenlijk niet veiliger vond, waar twee misschien tegenstrijdige argumenten tegenover elkaar werden gebracht, nl. je maakt de straat breder, dus dat nodigt uit voor snelheid. Daar hebben we de snelheidsminderende maatregelen voor natuurlijk, aan de ene kant. Ten tweede, ja, voor fietsers, die krijgen een fietssuggestiestrook van 75 cm, nl. die betonstroken, voorgeschoteld. Dat is toch niet meer van deze tijd. Bovendien werd er gezegd naar de bewoners van de Blindestraat en de Poelstraat door ondergetekende, door mijzelf dus, dat we inderdaad konden bekijken in een globaal plan of we niet een oplossing konden vinden voor dat enkelrichtingsverkeer in de Vrouweneekhoekstraat en dat ik met die maatregel niet getrouwd ben. Daaruit is dan een extra laagje heisa gekomen, want natuurlijk als je dan dat enkelrichtingsverkeer in die Vrouweneekhoekstraat opheft, krijg je terug dubbelrichtingsverkeer en krijg je dus terug verkeer in twee richtingen en dus een ophoging van het verkeer. Dan hebben we eigenlijk besloten – en het is een beetje jammer, dat die twee initiatieven elkaar gekruist hebben – om de buurt samen te roepen, maar dan de brede buurt, dat wil zeggen Vrouweneekhoekstraat in zijn geheel, zowel het lange als het korte stukje Godsschalkstraat en de mensen van de Blindestraat en de Poelstraat met aanwezigheid van mensen van de dorpsraad, om een aantal scenario's voor te leggen, het begrip voor de verschillende situaties bij elkaar te versterken en die enkele scenario's voor te leggen en daarover te discussiëren om tot een goeie oplossing te komen. De informatie, die de heer die de website heeft gemaakt allemaal samengebracht heeft en ook onderbouwd met een aantal referentiedocumenten, ja, wel dat is interessante input daarvoor, interessante input om in dat proces te brengen.

VOORZITTER: Ja, maar het zijn de toegevoegde punten.

???: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Ja, maar allé, ik mag hier toch wel een uitleg doen?

MAES: Maar, schepen, het was niet mijn bedoeling om het dossier ten gronde nu te bespreken.

HANSSENS: Nee, nee, maar ik kom tot een punt ...

MAES: Want ik wil dat ...

HANSSENS: Nee, nee, ik ben klaar, ik ben klaar. Dus het dossier werd dan besproken, ook met de initiatiefnemer van de website en waar ik dus ook die standpunten heb uitgelegd, waar die wel begripvol over was. En dus om te komen tot uw voorstel van laat dat hier uitleggen, ik zou zeggen, die vergadering gaat door op 29 april met gans de buurt. Dus de buurt gaat daar ook een brief, een uitnodiging voor krijgen. Daar zullen die verschillende partijen aanwezig zijn. En die discussie kan daar in de eerste plaats met de mensen op basis van een aantal scenario's doorgaan. En ik denk dat we er wel kunnen uitkomen, met een oplossing, die goed is voor iedereen en die vooral verkeersveilig is. Ik ben daarvan overtuigd. En ik denk dat er bereidwilligheid genoeg is in die brede buurt om dat gesprek aan te gaan. Maar ik zou dat overleg graag de kans geven op 29 april.

MAES: Ja, ja, maar ik vind het een goed voorstel. En ik denk alleen, natuurlijk het voorstel dat er oorspronkelijk was en ik denk dat daar de mensen van de straat vooral zich tegen kanten ...

HANSSENS: Absoluut.

MAES: ... dat zijn die moordstrookjes die er worden aangelegd, dus die fietssuggestiestroken van 75 cm breed. Allé, ik denk in heel Vlaanderen is er, staat iedereen op zijn kop om de moordstrookjes af te schaffen. En wij zouden er hier in onze stad opnieuw gaan aanleggen. Ik denk dat dat iets is, wat niet zo'n goede oplossing is en dat ge moet bekijken of er andere oplossingen mogelijk zijn. Maar ik vind het voorstel voor die buurtvergadering een goed voorstel. En ik denk dat de mensen dat ter plekke ook wel zullen vinden.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we naar punt 19, want 18 hadden we al behandeld en dat is de interpellatie door raadslid Lore Baeten in verband met het opfleuren van de pijlers op de Spoorweglaan. Mevrouw Baeten, u hebt het woord.

BAETEN: Schepen, u vroeg mij al om het kort te houden en ik ga mijn best doen. Maar ik heb natuurlijk ook geen 6 uur - en ik kijk naar mijn klok - en 42 minuten gewacht om het in twee zinnen te gieten, iets waar ik wel gepassioneerd over ben. De stad staat niet direct bekend om de meest groene en kleurrijke, artistieke stad te zijn, maar dat weten jullie eigenlijk ook. Dat valt te lezen in het bestuursprogramma en ook in de commissie van Bart De Bruyne was ik heel blij om te horen, dat jullie echt voor een street art-project willen gaan in het volgende bestuur. En ook in de krant was er te lezen en zelfs al in het straatbeeld te zien, dat jullie met graffiti de elektriciteitskastjes hebben aangepakt. Ik was daar zeer enthousiast over, dat zal u niet verwonderen, omdat in november wou ik de betonblokken aan het station al aanpakken.

De NMBS gaf toen ja, rood licht en dan heb ik samen met Sara hebben wij onze pijlers gemikt op de Spoorweglaan. Geen nieuw idee, want ook andere partijen hebben hier in het verleden over gedroomd. Wij zijn een beetje verder toen gegaan dan dromen en daar gaat mijn vraag

over. Schepen Hanssens weet dat ook. We zijn samen met de NMBS de pijlers gaan bekijken. We hebben ook de buurt aangesproken. We hebben ongeveer een 10-tal en bijna 20 artiesten, die met graffiti werken, die daar expert in zijn. We hebben de pijlers al gescreend, welke dat bruikbaar zijn en welke niet. We hebben ook al met de buurt samengezeten en met die mensen. En je zal het misschien niet geloven, omdat het wat in mijn familie zit, maar daar kwam bv. al het voorstel om over heel de pijlers het verhaal van Reynaert de Vos te tekenen. Hanssens weet dat al. Het is echt toevallig, ik heb het zeker niet gepusht. En dus niet alleen als we daarjuist hebben van ja, wat gaan we met die banken doen en met die buurt, het is niet alleen een voordeel om het daar gezelliger te maken. Het zou ook voor toeristisch oogpunt iets kunnen zijn en het zou de eerste keer zijn in de Belgische geschiedenis, dat er zo een lange lijn graffiti is. Het bestaat gewoon nog niet in België. Dus in alle opzichten is het wel een creatief project, waar heel veel buurtbewoners, artiesten en ook wij denk ik als bestuur, want niet alleen Groen had voor de verkiezingen al gereageerd, ook PVDA vertelde dat ze daar ja, zaken zagen met nog meer groen, heel veel opportuniteiten. Ik denk dat heel veel mensen ervan dromen. En daarom concreet mijn vraag. Of jullie verder onze samenwerking willen? Of er eigenlijk al een concreet plan is rond budget, wat de doelstellingen zijn? Ik ben er enorm benieuwd naar.

VOORZITTER: Ik ga eerst het woord aan mevrouw Geerts geven, aangezien zij eerst haar hand opstak.

GEERTS: Uiteraard akkoord met de insteek van Lore. Nu, uw vraag is ook al ter ore gekomen bij mensen van het buurtcomité en zij hebben en ik dacht eind 2015 of begin 2016 ook contact genomen met het stadsbestuur. Maar eigenlijk voor een globale inrichting. Maar die pijlers is natuurlijk iets heel cruciaal. Dat is toen een beetje, allé, on hold gezet, omdat je nog met die grote werken zat van het kruispunt en eigenlijk daar moest op wachten. Maar ook, allé, zij hebben mij expliciet gevraagd om hier ook in te brengen, dat zij ook eigenlijk wel verwachten dat daar op relatief korte termijn toch terug een gesprek is over de pijlers, maar ook over de inrichting van het stukje straat naast die pijlers.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik zou mij willen aansluiten bij het voorstel van mijn buurvrouw. Dus wij steunen dit voorstel ten volle. Die spoorwegbrug, die onze stad doorkruist, dat is een heel grijze en troesteloze corridor.

Street art kan daar absoluut toe bijdragen om die buurt op te fleuren. Maar ik heb ook in de interpellatie gehoord, dat niet alle brugpijlers in aanmerking komen voor graffiti. En in dat opzicht denk ik, dat het nuttig is om te kijken naar voorbeelden in andere landen, waar bv. bruggen, brugpijlers ook bekleed worden met groen. Dus er circuleert op internet een zeer

interessant filmpje over Mexico. Ik heb dat deze week op mijn facebookpagina geplaatst en ik moet zeggen, ik was ongelofelijk verrast van de positieve reacties, die mensen gaven, dat dat in onze stad ook zou kunnen. En ik denk dat in dat opzicht het heel wat voordelen zou hebben om die kunst met dat groen te combineren en dat je inderdaad ook een heel unieke, ja, situatie creëert, waarbij dat Sint-Niklaas echt zoals dat in het beleidsplan staat “een smoel krijgt” hé. Omdat je daar echt kunst en groen gaat combineren, dat zeker is dat daar mensen interesse voor hebben. Maar ook dat de luchtkwaliteit ook gaat verbeteren, dat de aanblik voor de mensen die daar wonen ook veel aangenamer zal zijn. En voor iedereen, die daar dagelijks passeert, denk ik dat het ook een heel goeie zaak zou zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Het project met street art op de nutskasten, waar Lore naar verwees, wil inderdaad een eerste aanzet zijn om met een platform met lokale experts en dynamiek en beleid rond graffiti en street art op gang te trekken. Ze waren vandaag trouwens bezig op het Sint-Nicolaasplein. Het is zeer aangenaam om te zien en het resultaat mag er zijn. De pijlers van de spoorwegbrug, zoals al eerder aangehaald, zijn één van die mogelijke en geschikte locaties om sprekende en kwalitatieve werken inderdaad aan te brengen. En in 2006, want er wordt verwezen van dit is geen nieuw idee, 2006 als promoproject in het kader van independent artfestival op het nippertje af. Er is dus voor deze locatie al een basis om op verder te bouwen. En u hebt dat dan ook terug opgerakeld eind 2018. Toen is dat ook een stukje afgesprongen omwille van de overeenkomst, die moest afgesloten worden met de NMBS. Nu Infrabel. Omwille van de last, die zij op de stad wilden leggen. Dus alles wat ooit zou fout kunnen gaan, zou men eigenlijk kunnen afwentelen op de stad. Ondertussen is er al meer ervaring, heeft Infrabel al meer ervaring met zulke projecten in andere steden en is er een basisovereenkomst, die natuurlijk moet gespecificeerd worden specifiek voor Sint-Niklaas. Als u ons vraagt, hebben jullie zelf al initiatief genomen? Wij hebben dan contact opgenomen met Infrabel om zo'n modelovereenkomst te bekijken. We hebben die nagekeken en op het eerste zicht en op het tweede zicht staan daar geen onmogelijke dingen in. Dat is al een heel goeie eerste stap daarbij. Spoorwegpijlers zijn een element in een ruimere publieke ruimte - dat is waar mevrouw Geerts naar verwijst – onder de spoorwegbrug.

En er zijn al heel wat – en we hebben ze zien passeren in de afgelopen maanden – ideeën om de hele zone op te vrolijken met street art of met groen of andere ingrepen in het openbaar domein. Daarom zijn wij als stadsbestuur, allé, staan wij open om hiermee verder te gaan, maar we hebben ook een mini-kadertje gecreëerd, waar we graag zouden hebben dat iedereen het erover eens is voor we de volgende stappen zetten. Elk initiatief zou een gecoördineerd initiatief

moeten zijn in de eerste plaats. Dus, goed weten wat, wanneer we iets willen doen. Het moet een totaalproject kunnen zijn. Een herinrichting moet kwalitatief en duurzaam zijn. Dat lijkt mij boven alle twijfel uitstaan. Dus er mag geëxperimenteerd worden, maar binnen een bepaalde lijn, een kwaliteitslijn. De beeld- en belevingskwaliteit moet significant verbeteren. Niet enkel voor de mensen, die er passeren, maar ook voor de mensen, die er wonen of die op bezoek zijn. En ten slotte moet het beeld, dat gecreëerd wordt, als er gewerkt wordt met street art bij voorkeur relevant zijn of verbonden zijn met de geschiedenis of troeven van Sint-Niklaas. Maar ik denk dat met bv. uw voorstel u daar ook al een stukje aan tegemoetkomt. Naast de screening van de overeenkomst van Infrabel hebben wij ook een inspectie gedaan van de verschillende pijlers. Er zijn er die bevuild zijn met mos, er zijn er met schimmels en er zijn er met witte zuren doordat er lekken zijn op plaatsen door insijpelend water. Onze vaste dienstverlener voor graffiti-bestrijding, maar die ook dus muren klaarstoomt om graffiti op te maken, heeft aangegeven niet over het geschikte materiaal of expertise te beschikken om dit voor te bereiden. Dus we zullen moeten zoeken naar iemand, die ons daarbij kan helpen. En de dienst, het beheer openbaar domein – dat vind ik toch wel heel belangrijk – verduidelijkt om ook de verwachtingen te managen, dat door de droogte onder de spoorwegbrug de groeikansen van groen nihil zijn en dat bij inplanting van groen in de zone naast de brug rekening moet gehouden worden met de zichtbaarheid van bv. politiecamera's, maar ik vermoed ook met de zichtbaarheid van automobilisten en andere weggebruikers. Om die reden bv. werd ook in het project Driekoningen al een aantal bomen uit het initiële ontwerpplan verwijderd. Kortom, het stadsbestuur staat open voor een concreet voorstel om verder op te werken. We hebben zelf een stukje huiswerk gemaakt en als men binnen dat kader verder kan gaan, ja, zou ik vragen dat we elkaar kunnen ontmoeten om te kijken, samen met de verschillende diensten die daarbij betrokken zijn, hoe we hiermee verder kunnen en hoe we de buurt in een bredere zin daarbij kunnen betrekken ook.

VOORZITTER: Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, ik ben super positief over uw antwoord. En ik wil ook zeker tegemoetkomen. We zijn met een graffiti-expert geweest. En er zijn 66 pijlers. Wij vinden inderdaad, dat ge niet graffiti moet aanbrengen op elke pijler.

Dat raden wij niet aan, omdat ge dan zowel een heel druk beeld creëert, maar ook inderdaad die mos en die schimmel hadden wij ook gezien en wij schatten dat er een 25 halve vlakken bruikbaar zijn en een 25 volledige. Maar ik ga alle gedetailleerde informatie naar u doorsturen. Ik denk dat het goed is om u daar tegemoet in te komen. En ik zal ook de contactgegevens geven van de persoon, die meer weet hoe je moet primen en hoe dat je, allé, toch op een goeie manier die pijlers moet behandelen. Maar ik ben zeker bereid om daar volledig in mee te werken.

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen, u vroeg ook het woord?

VAN GANSEN: Schepen, u sprak over een soort van mini-kader kunst in een publieke ruimte. Sint-Niklaas, niet alleen typerend voor de spoorweg, ook onze Grote Markt is een stukje heel typerend daarrond. Dus het zou misschien interessant zijn om ook uw Grote Markt erin mee te pakken. Wel om twee redenen. Ge hebt niet alleen die opstijgende ballons. Als die naar beneden kunnen kijken, als ge daar iets van ja, ik zeg maar, een soort van figuur in de Grote Markt kunt zetten, in klinkers. Maar ook binnenkort starten ze hier met de bouw van een nieuw stadhuis, een soort van terras. Het zou misschien ook wel interessant zijn als ge van uw terras kunt kijken niet alleen naar een monotone bruine vlakke, maar dat er ook een soort van figuren in kunnen zitten, die verwijzen naar ons verleden.

VOORZITTER: Ik dank ...

HANSENS: Dat is een mooie suggestie.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Maes nog?

MAES: Ja, ik vind uw antwoord en het kader dat u heeft geschetst, zeker al positief. En wij houden ons ook aanbevolen om bij dat project betrokken te worden op vlak van die verticale groenvoorziening aan de pijlers.

VOORZITTER: Goed? Ja, het volgende punt, punt 20 is ook van raadslid Lore Baeten en het gaat over de problematiek rond seksueel misbruik. U hebt het woord.

BAETEN: Als eerste wil ik de korpschef al ja, bedanken om hier om 2 uur 's nachts aanwezig te zijn. Dat toont niet alleen een betrokkenheid naar de raadsleden, maar ook naar het onderwerp waarover het gaat, nl. seksueel misbruik. Even een aantal cijfers. Eén op de tien jongens onder de 18 jaar wordt seksueel misbruikt in Vlaanderen. Eén op de vijf meisjes onder de 18 jaar. Eén op de acht vrouwen, allé, volwassen vrouwen maakt het mee en één op de vijftig volwassen mannen. Het is iets dat heel vaak onderschat wordt, waar ook in Me Too-tijden weinig over gepraat wordt. En ik denk in Sint-Niklaas, dat het ook een realiteit is. En daarom al mijn eerste vraag. Of er in een volgende commissie een beeld kan worden geschetst van de cijfers, die we hier in Sint-Niklaas hebben van het aantal aangiftes dat wordt gedaan.

Nu, aangiftes bij de politie geven iets wat beeld, maar heel veel onderzoekers denken dat dit een onderschatting is, omdat de drempel naar de politie voor velen ook wel hoog is. Dat heeft verschillende factoren en ik heb dat ook een beetje uitgelegd. Ik ga dat niet persé herhalen. En daarom wou ik ook vragen aan de stad van wat zijn de plannen om meer drempelverlagend ja, zaken te doen? Eén voorstel is wat er nu gebeurt in Vlaanderen, dat zijn de drie pilootprojecten. Dat zijn centra voor seksueel misbruik, die ze oprichten. Eén in Antwerpen, één in Charleroi en één in Leuven wordt er extra opgericht. En mijn vraag naar de stad en naar de burgemeester is

om te kijken of zo'n centra ook hier een plaats vindt? Ik denk dat zo'n centra heel goed is, want de moment dat je misbruikt wordt, ik denk dat heel veel vrouwen de reflex hebben om direct te douchen of daar ook zelfs niet over kunnen praten. En zo'n centra is een drempelverlagend iets, waar je een arts hebt, een verpleegkundige, waar normaal gezien ook nauwe banden zijn met de politie om op een goeie en correcte manier het slachtoffer onder handen te nemen en vooral gerust te stellen. Want 85 % van seksueel misbruik gebeurt intrafamiliaal én binnen vriendenkringen. En ik denk dat als je dat als persoon meemaakt, dat je je nergens echt veilig voelt en dan is een eigen plek, een eigen huis in de stad wel aangeraden. Ik denk als je hier verkracht wordt, dat je niet naar Gent zult gaan of naar Leuven. Dus ik denk dat het echt wel nodig is. Als we daar niet voor in aanmerking komen en ik snap dat een centra oprichten veel werk vraagt, maar wil ik toch ook vragen of het ergens anders ingekanteld kan worden, waar er wel drempelverlagende initiatieven kunnen zijn en op welke manier dat jullie daar eigenlijk naar kijken.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de korpschef.

KORPSCHEF: Wij vinden als politie, dat een zeer belangrijke problematiek. Er zijn veel facetten aan jouw vraag. Eén, in verband met dat centrum. Er is zo'n centrum in Gent. Dat is een pilootproject van de federale overheid. Dat wordt gesubsidieerd via subsidies één van de nationale loterij en wordt diegene die dat piloteert, dat is het instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. En we maken daar zeker gebruik van en we zijn ook zeer tevreden, dat dat nu wordt uitgebreid, want dat heeft zeker zijn nut. Bij ons binnen de politie Sint-Niklaas hebben wij bij onze recherche een team zeden. Dat zijn gespecialiseerde mensen, die rond dergelijke zaken werken. Maar heel belangrijk, de meeste zaken van seksueel geweld gebeuren binnen familiale context. En wij hebben een zeer sterke maatschappelijke cel, die met gespecialiseerde mensen daarin. Die bestaan uit 7 fulltime equivalenten en die zijn sinds 1 maart ook volledig. We zijn, die werkprocessen, die staan zeer goed op punt. En we hebben, ik heb daar een operationeel protocol ondertekend om na ook Gent zijn wij ingestapt in een pilootproject als, allé, na Gent de volgende 3 of 4 zones die daarbij zijn aangesloten met het werken aan partnertafels. Dus dat wil zeggen, dat men problematieken, die multidisciplinair zijn, allé, multidisciplinair aanpakt, maar die ook multidisciplinaire redenen hebben. En waar dan de verschillende partijen rond de tafel zitten om te kijken op welke manier dat deze mensen kunnen worden geholpen. Ik heb dat getekend in het najaar. Dat is dan een project van minister Vandeurzen. En we hebben al enkele cases op deze partnertafels gebracht. Natuurlijk, concreet, wat er verder de prioriteiten zijn van de politie, dat wordt vastgelegd in het zonaal veiligheidsplan. Daar, dit jaar gaan wij een ontwerp daarvoor brengen en dat ... (overschakelen naar bandopname 15) ... moet vóór, allé, ten laatste in oktober moet dat hier op de gemeenteraad passeren. En het eerste ontwerp,

wat zal besproken worden in de zonale veiligheidsraad, waar dan ook de procureur, de burgemeester, ikzelf, maar ook vertegenwoordigers van de federale politie, die het nationaal veiligheidsplan moeten vertalen naar het zonaal veiligheidsplan, die zitten daar rond de tafel. En iedereen komt met zijn prioriteiten en daar zal dan uitgekozen worden en worden voorgelegd aan de gemeenteraad in oktober.

VOORZITTER: Goed, ik dank je wel. Oké? Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, gewoon nog eens mijn vraag herhalen of de huidige situatie van het aantal slachtoffers of dat nog kan toegelicht worden in de volgende commissie of is dat dan op die gemeenteraad van oktober? En ten tweede nog een bedenking. Allé, ge hebt een aantal dingen opgesomd, die er al zijn en die, allé, die goed zijn, sowieso. Komt dat genoeg over bij burgers, bij slachtoffers? Weten ze dat er zo'n zedenteam is? Dat die maatschappelijke cel er is? Allé, wordt daar bv. naar scholen gekeken, dat dat wordt gecommuniceerd? Ik denk dat dat belangrijk is. Ik wist het alleszins niet.

VOORZITTER: Mevrouw de korpschef?

KORPSCHEF: We nemen dit mee. Ik kan u alleen zeggen, dat die mensen hun handen meer dan vol hebben. Ik zal eens kijken. We hebben die cijfers. Ik denk dat die cijfers zelfs publiek zijn, de jaarlijkse criminaliteitsbarometer. Ik denk dat die op de website staan. Maar ik zal die cijfers eventjes opzoeken en ik kan u die zeker meegeven de volgende keer.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan gaan we naar punt 21, een motie/voorstel tot beslissing van raadsleden Kris Van Der Coelden en Christel Geerts, gevraagd wordt een lokale gok-stop. Jullie hebben het woord. Wie begint er? Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik ga misschien kort eerst iets zeggen over het proces en waarom dit nu eigenlijk hier komt.

Het is zo, dat raadslid Willem De Klerck de problematiek samen met andere collega's, onder andere ook met Johan, de problematiek die toch samenhangt met gokverslaving binnen het OCMW een aantal keren daar op tafel heeft gelegd. Omdat zij natuurlijk ik zou bijna zeggen, ja, elke vergadering geconfronteerd worden met de uitwassen hé. Heel veel van de problemen in het leven van mensen zijn wel direct of indirect terug te brengen op die gokproblematiek. Nu, eigenlijk was het de bedoeling van Willem De Klerck om via het bijzonder comité sociale dienst een advies te laten geven aan het schepencollege. Maar allé, de meerderheid vond dat toch wel een beetje moeilijk blijkbaar. Ik denk niet zozeer om inhoudelijke redenen. Vandaar dat wij toch gemeend hebben om ook hier de motie voor te leggen. Ik denk dat, in de motie staat een opsomming van wat allemaal de elementen zijn, wat de aanleiding geven. Ik denk dat dat voor zich spreekt. Wat we concreet vragen, is om een lokale gok-stop in te zetten en nieuwe

aanvragen principieel negatief te adviseren. We zagen ook deze week in de krant - inderdaad, dat is toch wel mogelijk ook qua wijziging - het interview met minister Geens in De Morgen. Het geeft daar toch wel wat perspectief. En hij zegt ook eigenlijk herhaaldelijk in zijn interview dat, allé, het een kwestie zal zijn van allemaal tezamen en ook de lokale overheid daar toch ook een tandje bij te steken. Dan vragen wij ten tweede in die motie om een stedelijk uitbatingsreglement uit te werken voor de handelszaken, waar gegokt kan worden en waar we toch tot een aantal afspraken komen, bindende afspraken. Om ten derde een stedelijke belasting in te stellen op alle kansspelen. Nu, ik kan mij voorstellen, dat een aantal collega's - en ik vermoed dat dat de reden is waarom het niet via het bijzonder comité is kunnen gaan - zeggen van ja, maar we hebben niet zoveel armslag en het is een problematiek, die wij niet alleen gaan oplossen. Ik kan dat nog een stukje volgen. Maar als we natuurlijk over dergelijke zware problematieken altijd zo gaan denken, dan doen we ook niets meer. Bovendien voel ik mij een stuk gesterkt in deze motie deze week door het lezen van het interview met minister Geens. En ik voel mij ook wel gesterkt voor het indienen van deze motie door wat ik gelezen heb van alle initiatieven die ze in Mechelen ik denk deze week of vorige week bij Bart Somers, waar ze toch een aantal zaken genomen hebben, die zowat, het is anders verwoord, maar dat komt principieel op hetzelfde neer. Vandaar dat wij toch dit voorstel tot beslissing als motie zouden willen indienen.

VOORZITTER: Een reactie van schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel. In de eerste plaats, in heel uw bekommernis, die u hier juist verwoordt en ik kan zeggen, dat ik eigenlijk vrij snel op het moment dat ik aangesteld was als schepen eigenlijk over de problematiek, zonder dat dat eigenlijk al in het bijzonder comité is gekomen, de problematiek van het gokken heb aangekaart.

Samen met nog een aantal andere dingen, zijnde sesja-bars, massagesalons en dergelijke meer. Ik dacht dan dat we op een vrij eenvoudige manier eigenlijk in navolging van afstandsregels, die hier gedefinieerd zijn voor bel- en nachtwinkels, vestigings- en uitbatingsvergunningen, ik dacht dat we eigenlijk in dat kader op een vrij eenvoudige manier een uitbreiding konden doen, zowel naar massagesalons, sesja-bars en ook gokkantoren. Wat blijkt? Dat dat niet zo eenvoudig was. Om de eenvoudige reden en ik heb dan ook gevraagd wat is de situatie nu, die er bestaat? Wat kunnen wij als gemeente, stad nu doen en wat staat er eigenlijk in het nieuwe wetsontwerp? Dus enerzijds hebben wij de casino's, klasse I, vergunningsklasse A. Hier moet het casino een concessieovereenkomst sluiten met de gemeente. Ja, we hebben hier geen casino. Dan hebben we de speelhallen. Dat is klasse II, waarvoor een vergunning nodig is klasse B. Dus die speelhallen sluiten een convenant af met de gemeente, voorafgaandelijk aan het toekennen van de vergunningen. En dan heb je natuurlijk de cafés, klasse III, waarvoor een

vergunningsklasse C nodig is en hier wordt een advies van de gemeente gevraagd bij de toekenning van die vergunning. Dan hebben we ook nog de vaste en mobiele wedkantoren, klasse IV en ook de plaatsen waar buiten de wedkantoren weddenschappen bij wijze van nevenactiviteiten worden georganiseerd. Want dat zijn er natuurlijk ook wel veel, waarvoor een vergunningsklasse F2 nodig is. Hiervoor wordt ook een advies van de gemeente gevraagd bij de toekenning van die vergunning. Dus dat is eigenlijk de actuele situatie. Het wetsontwerp, waarnaar u verwijst, ik heb het nagevraagd, omdat u ook aangeeft dat daarbij staat dat er effectief ook wel bindend advies kan verstrekt worden door de steden en gemeenten en daar heb ik geen positief antwoord voorlopig op gekregen. Dus, wat zou er nu volgens die informatie, die ik heb gekregen, veranderen? Wat betreft de cafés, daar zou de mogelijkheid bestaan tot alignering (?) van de kansspelcommissie en een verzegeling van de kansspeltoestellen in afwachting van de uitspraak van de kansspelcommissie, indien de lokale politie vaststellingen doet van één, inbreuken op de wetgeving rond het slijten van dranken, twee, inbreuken op de kansspelwet ten aanzien van minderjarigen en drie, verstoring van de openbare orde. En het is dan aan de burgemeester, die uiteindelijk die tijdelijke verzegeling moet motiveren en uiteraard moeten de maatregelen, die getroffen worden, ook proportioneel zijn in verhouding met de vaststelling. Dan heb je anderzijds de vaste wedkantoren, de klasse IV, waar de vergunning F2 nodig is. En daar krijg je ook een mogelijkheid om een convenant af te sluiten. Zoals er dus nu voor de speelhallen bestaat, zou je kunnen ook voor de vaste wedkantoren een convenant afsluiten met de gemeente. En in zo'n convenant kunnen natuurlijk wel een aantal voorwaarden opgelegd worden, die ook kunnen afwijken van de kansspelwet. Maar natuurlijk is de vraag hoever kunnen we daarin gaan? Want je kan nooit verbieden.

Dat staat letterlijk in de wet. Dus we gaan eens moeten kijken van hoever kun je gaan en in welke mate kun je eigenlijk ja, ingaan tegen wat de kansspel zegt. Dus ik raad gewoon aan, dat we, allé, dat nieuw ontwerp, dat wetsontwerp dat er is, dat we dat volledig analyseren en dat we ook te rade gaan van wat zijn nu de mogelijkheden die we hebben. En allé, ik volg daarin, dat we daar dan ook wel effectief stappen in moeten ondernemen. Dus, dat is eigenlijk een beetje een antwoord op wat jullie adviseren in punt 1 en 2. Dan 3, vragen jullie ook om een stedelijke belasting in te stellen op alle kansspelen en de opbrengsten hiervan te benutten voor sensibiliseringscampagnes. Maar hiervoor moet ik wel verwijzen naar de Vlaamse codex fiscaliteit. En deze wetgeving bepaalt uitdrukkelijk, dat gemeenten geen belasting mogen heffen op de spelen en weddenschappen. Enerzijds heb je de beslissing, dat er een belasting wordt geheven. Uiteraard niet door de provincies en de gemeenten. En dan heb je een ander artikel, dat stelt "De provincies en de gemeenten zijn niet gemachtigd tot het heffen van opcentiemen op

de belasting op de spelen en de weddenschappen óf van welke belasting dan ook op de spelen en weddenschappen, die onderhevig zijn aan de belasting, die door de Vlaamse overheid wordt geheven. In afwijking van het eerste lid kunnen de provincies en de gemeenten een belasting heffen op de agentschappen voor weddenschappen op paardenwedrennen”. Wat nu eigenlijk als we bekijken op ons grondgebied nu ook wel niet dat zijn, wat het minste plaatsvindt. En dan is er wel nog een ministeriële omzendbrief betreffende de gemeentefiscaliteit van 15 februari 2019, dat zelfs uitdrukkelijk bepaalt dat het moet gaan over paardenwedrennen, die gelopen zijn in het buitenland. Als ge dan nog in deze situatie zou zitten, is eigenlijk de belasting die je mag heffen maximum 37,5 EUR per maand. Allé, komaan. “De provinciale en gemeentelijke belasting mag per agentschap niet hoger zijn dan respectievelijk 37,5 en 62 EUR per maandbedrijvigheid of per gedeelte daarvan”. Dus ja, daar zitten we wel een beetje moeilijk. Ik weet dat er wel gemeenten zijn die dat doen. Eigenlijk gaat dat in tegen wat er mag of niet mag. Dus we gaan daar ook wel eens bekijken van ja, wat we met die situatie gaan doen. Maar ik denk dat we echt best eerst wachten, dat we het wetsontwerp eens volledig analyseren, dat we ons ook verder informeren tot hoever kunnen we gaan en wat kunnen we allemaal doen. En dat ik daar dan verder op terugkom.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, ik hoor toch in het antwoord van de schepen een bekommernis. En wat wij vragen eigenlijk in die motie is vooral een engagementsverklaring. Ik hoor u herhaaldelijk zeggen, dat u dat engagement wil opnemen. Dus, mevrouw de voorzitter, ik denk dat we ervan kunnen uitgaan, dat deze motie zal aangenomen worden vanavond.

BURGEMEESTER: Wel, collega Geerts, ge hebt gelijk dus dat wij denk ik allemaal zonder uitzondering dezelfde bekommernis delen. En dat wij moeten vaststellen, dat het gokken en de gokverslaving een toenemende problematiek is. Niet alleen in onze stad, maar ja, in heel het land en eigenlijk in een groot stuk van de wereld. Maar ik denk, het voorstel van motie dat jullie fractie vandaag indient, eigenlijk voor een stuk achterhaald is of eigenlijk onwettelijk is. De schepen heeft toegelicht rond de drie elementen in jullie voorstel van motie dus wat daar de problematiek is. Ik moet ook zeggen bv. rond die belasting, dat wij de vorige bestuurs-periode ook via economie, via politie alle instrumenten hebben nagegaan hoe we dat kunnen tegengaan of verbieden. En de schepen heeft nog eens duidelijk uiteengezet wat de limieten zijn en die zijn inderdaad niet erg ver. Dus in die zin, allé, denk ik niet en ik adviseer de meerderheid in ieder geval niet om een motie, gericht aan het college, goed te keuren, die eigenlijk voor een stuk fout is. Maar nog eens, dat betekent niet, dat wij de bekommernis die u hebt verwoord en die we allemaal delen, dat we die niet onderschrijven.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Er is natuurlijk een verschil tussen bekommernissen delen en beleid voeren. En ik twijfel niet aan de goeie intenties van schepen Somers en van het stadsbestuur. Alleen, allé, zit er eigenlijk heel weinig concreets aan te komen natuurlijk als ik dit zo hoor. We kunnen, we gaan de wetsvoorstellen afwachten. Bon, ja, op 26 mei zijn het verkiezingen, dus ... Ik denk niet dat we ons een illusie moeten maken, dat er voor de verkiezingen nog wetsvoorstellen zullen worden aangenomen door het parlement. Wablieft?

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Maar, mevrouw Somers, ik ben een gewone mens, die elke dag gaat werken. Ik ben geen parlements lid hé. Laat staan schepen én parlements lid.

GEERTS: Zolang er geen uitvoering ...

SOMERS: Allé, kijk hé, als dat uw opmerking is, allé, ik ga nu nog een gedegen antwoord geven. Het wetsontwerp is gestemd. Het zal binnenkort van kracht gaan. Ik kan niet zeggen en ik heb gezegd dat ik mij verder ga informeren wat de mogelijkheden gaan zijn. En ik vind dat er een problematiek bestaat van gokken, heb ik evenzeer toegegeven. En ik heb gezegd zelfs vóór dat die problematiek ook maar ergens besproken werd, heb ik vanuit een heel eenvoudige redenering gedacht van kijk, ik kan dat in één pot gooien en in één reglementering in orde brengen. Bleek dat dat niet zo eenvoudig was en dat ik dat in stukken moest kappen. En dat ik bij manier van spreken de problematiek van de massagesalons op een andere manier moet aanpakken dan de problematiek van de gokkantoren, die her en der verschijnen. Ik heb ook gezegd, dat ik daar initiatief ga nemen.

Maar laat ons nu toch eerst eens kijken wat de wettelijke mogelijkheden zijn waarbinnen je als gemeente en stad kan fungeren. We gaan hier toch niet bepaalde bepalingen leggen of nu al acties ondernemen als blijkt dat wat we hier aan het doen zijn binnen 2 jaar, binnen 2 maanden terug van de kaart moet geveegd worden, omdat het gewoon niet in overeenkomst is met wat wettelijk is. Dat is het eerste deel. Dat is het eerste deel dat ik zeg.

VAN DER COELDEN: Ja, maar ge had mij moeten ...

SOMERS: En het tweede deel wat ik nog wil toevoegen, ik vind dat ook jammer. We kunnen voor bel- en nachtwinkels allerlei vestigings-, allé, belastingen heffen om hier gevestigd te worden. Bij die gokkantoren mag het niet. Het staat expliciet in de wet. Ja, ge kunt nu proberen van iets in te voeren, dat niet wettelijk is, voor mij is dat ook goed. En ik vind, ik heb een heel gedegen antwoord gegeven. Ik heb zelfs gezegd hoe bekommerd dat ik ben om de problematiek van gokken. Maar ik vind uw laatste zin, die ge hebt uitgesproken, echt bijzonder jammer, want die heeft hier niets mee te maken.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden, ja? U heeft het woord.

VAN DER COELDEN: En ik twijfel niet aan uw goeie intenties, dat heb ik ook gezegd. En ik ben ook niet getrouwd met die motie. Ik denk wel, dat we de bekommernis, die collega Geerts geuit heeft, die die motie geuit heeft en die u wellicht ook onderschrijft om iets te doen aan de problematiek van het gokken in onze stad, dat we dat moeten menen. En ik heb graag boter bij de vis en concrete engagementen. En als ge nu zegt, ik kan u die niet geven, want heel de wetgeving evolueert en we hebben onvoldoende instrumenten, enz..., enz... bon, dan is dat uw respons. Ik kan u alleen maar zeggen – en daar ben ik niet alleen mee – dat zal in de eerste plaats Willem De Klerck zijn die dat verder opvolgt en wij zullen zijn stem hier vertolken in de gemeenteraad, maar wij laten dit dossier niet schieten. En we gaan u daar nog op aanspreken, op concrete dingen.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega Van Der Coelden, wij gaan dit dossier als ik zo het mag zeggen ook niet laten schieten. Maar wanneer dat jullie concreet voorstellen om een stedelijk uitbatingreglement uit te werken en een belasting te hebben, dat zijn zeer concrete maatregelen, welnu, dan zeg ik, dit werd en dit wordt en dit is recent ook onderzocht. En de schepen en ikzelf hebben aangegeven wat de limieten zijn. Dus we hebben inderdaad ook al de vorige bestuursperiode overwogen om naar het voorbeeld van de nacht- en de belwinkels een reglement uit te werken, een belasting te heffen. Wel, wij zijn in de stand van de wetgeving gebotst op de limieten, die het ons dus eigenlijk onmogelijk maken of die eigenlijk het effect – u hebt de tarieven gehoord of de groepen waar een belasting op kon geheven worden – ja, dan gaan wij grotendeels, dan schieten wij eigenlijk naast ons doel hé. En nog eens, zelfs indien wij dit zouden doen, de grote uitdaging is, ligt vooral in de toekomst denk ik in hoe gaat men het online gokken aannemen. En dat gaan we hier niet in Sint-Niklaas alleen oplossen hé.

VAN DER COELDEN: Allé, ge moet het niet langer maken dan het is, burgemeester. Ik kan mij inbeelden dat ge niet scheutig zijt voor die belasting. Ik kan mij inbeelden, dat heel het werken met die convenanten, dat dat evolueert, dat het vergunningenbeleid evolueert. Alleen heb ik in uw repliek, noch in de repliek van de schepen ook maar één concrete maatregel gehoord, die de stad vandaag zou kunnen nemen om iets te proberen doen aan de problematiek van het gokken in onze stad. En daar blijven wij op onze honger zitten.

VOORZITTER: Ja, goed. Er is gevraagd tot een beslissing, denk ik toch of tot een stemming. Ja, dus dan zou ik zeggen wie stemt er voor deze motie? Dat is de CD&V, de PVDA en de sp.a. Wie stemt er tegen? Dat is de meerderheid en het Vlaams Belang. Dan moet ik nu vragen aan

het publiek, dat nog volgehouden heeft, om even de raadzaal te verlaten, want er is een stuk besloten zitting.

---ooOoo---